

ଯିରିମିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

1 ଏହା ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିରିମିୟାଙ୍କ ବାକ୍ୟ । ହଲ୍‌କୟାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିରିମିୟା ଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯିଏ କି ଅନାଥୋର୍ ପ୍ରଦେଶର ବନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ । **2** ଆମୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶର ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । **3** ଯେତେବେଳେ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଥିଲେ, ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ସିବକୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଏକାଦଶ ବର୍ଷ ପଞ୍ଚମ ମାସରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନବୀସିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

ଯିରିମିୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାକଣ

4 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

5 ମାତ୍ର ଗର୍ଭରେ ତୁମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଲୁ । ଏପରିକି ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଲଗା କଲୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ନୀତିମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲୁ ।”

6 ତା’ପରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହାୟ, ହାୟ, ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କଥା କହ ନାହିଁ, ମୁଁ ତ କେବଳ ବାଳକ ।”

7 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଜଣେ ବାଳକ ବୋଲି, ‘କୁହ ନାହିଁ’ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବା, ତାହା ତୁମ୍ଭେ କହିବ ।

8 ତୁମ୍ଭେ କାହାକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ପାଖେ ପାଖେ ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

9 ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢାଇ ମୋର ପାଟି ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଓ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟା, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଦେଲୁ ।

10 ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନାନା ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲୁ । ତୁମ୍ଭେ ସେସବୁକୁ ଉପାଟନ, ଭଗ୍ନ, ବିନାଶ ଓ ନିପାତ କରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମାଣ ଓ ରୋପଣ ମଧ୍ୟ କରିବ ।”

ଦୁଇ ଦର୍ଶନ

11 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା, “ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଦେଖୁଅଛୁ?”

ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲି, “ମୁଁ ବାଦାମ ବୃକ୍ଷର ଏକ ଦଣ୍ଡ ଦେଖୁଅଛି ।”

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ଦେଖୁଅଛୁ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରାଯାଉଛି ।”

13 ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ତାହା ହେଲା, “ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଦେଖୁଅଛୁ?”

ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ମୁଁ ଫୁଟିଲା ପାଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ରକ୍ଷା ହଣ୍ଡା ଦେଖୁଅଛି ଓ ତାହାର ମୁହଁ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଢଳୁଅଛି ।”

14 ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏହି ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ମାଡ଼ି ଆସିବ ।

15 ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କହିଲେ, ଏହା ହେବ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ରାଜ୍ୟ ସମୂହର ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଡାକିବା ।” “ତେଣୁ ସେମାନେ ଆସି ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଦ୍ୱାରର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜ ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

16 ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ । ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ପ୍ରଣାମ କରିଛନ୍ତି ।

17 “ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ କହୁଅଛୁ, ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁଭିତ୍ ଛଡ଼ାଡ଼ୁଅ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କରିବା ।

18 କାରଣ ଦେଖ, ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ଦେଶ, ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜଗଣ, ତହିଁର ଅଧିପତିଗଣ, ତହିଁର ଯାଜକଗଣ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଦୁର୍ଭ ନଗର, ଲୌହସ୍ତମ୍ଭ ଓ ପିତ୍ତଳର ପ୍ରାଚୀର ସ୍ୱରୂପ କଲୁ ।

19 ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପାଖେ ପାଖେ ରହି ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

ଯିହ୍ୱଦା ବନ୍ଧୁସ୍ତ୍ର ନଥିଲ

2 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯିରିମ୍ମଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା: 2“ହେ ଯିରିମ୍ମ, ଯାଅ, ଯିରୁଶାଲମର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହେଲାଭଳି ପ୍ରଚାର କରି ଏହକଥା କୁହ,

ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୌବନ କାଳରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧୁସ୍ତ୍ର ଥିଲ, ବିବାହ ସମୟରେ ପ୍ରେମ କଲ, ମୋ ପଛେ ପଛେ ଧାଉଁଥିଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଅନୁସରଣ କଲ, ଯେଉଁ ଭୂମିରେ କିଛି ନହେ ନାହିଁ ।

3ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସଂଗୃହୀତ ଫଳ । ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଦୋଷୀ ଗଣାଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମଳାଳ ଘଟିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

4ହେ ଯାକୃବର ବଂଶ, ଆଉ ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବଂଶର ଗୋଷ୍ଠୀସବୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ ।

5ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଆତ୍ମାରେ କେଉଁ ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅସାର ଦେବତାମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦମନ କରି ଅସାର ହୋଇଅଛନ୍ତି?

6ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ‘ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଯେ ପ୍ରାନ୍ତରର ମରୁଭୂମି ଓ ଗର୍ଭମୟ ଦେଶରୁ ଆଉ ନିର୍ଦନ ଓ ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷାୟାରୂପ ଦେଶରୁ, ପୁଣି ପଥକବିହୀନ ଓ ନିବାସୀଶୂନ୍ୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କଢାଇ ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ କାହାଁକ?’”

7ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉର୍ବର ଦେଶକୁ ଆଣିଲି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ କଲପରେ ମୋ ଦେଶକୁ ‘ଅଶୁଣି’ ଓ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କଲ ।

8‘ଯାଦକମାନେ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କାହାଁକ,’ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହସ୍ତରେ ଧରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ, ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକାରଣ କଲେ, ଆଉ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱକ୍ଷାମାନେ ବାଲୁଦେବ ନାମରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱକ୍ଷା ପ୍ରଚାର କଲେ ଓ ନିଷ୍ପଳ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦମନ କଲେ ।”

9ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାତି-ନାତୁଣୀମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା କରିବା ।

10ସାଗର ପାର ହୋଇ କିର୍ତ୍ତୀୟମାନଙ୍କର ଘାଟ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯାଅ । ଆଉ କେଦରକୁ ଲୋକପଠାଅ ଓ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବିବେଚନା କରି ଦେଖ, ସେଠାରେ କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ କରିଅଛି କି?

11କୌଣସି ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେବଗଣଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅଛନ୍ତି କି, ଯଦିଓ ସେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି? ମାତ୍ର ମୋର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମହମାମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଷ୍ପଳ ବସ୍ତୁ ବଦଳରେ

ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନଥାଏ ।

12“ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚକିତ ଓ ଭୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଅ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ ।

13“କାରଣ ଆତ୍ମର ଲୋକମାନେ ଦୁଇଟି ପାପ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ସେମାନେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଯଦିଓ ମୁଁ ଏକ ନୀବନଦାୟିନୀ ନିର୍ଦ୍ଦର ଅଟେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ନିଜପାଇଁ ସେମାନେ ବହୁ ଜଳକୁଣ୍ଡ ଖୋଳିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେହି ଭଙ୍ଗା ଜଳକୁଣ୍ଡ ସବୁ ଜଳ ରଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

14“ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ କ’ଣ କ୍ୱାତଦାସ? ସେମାନେ କ’ଣ ଆଦମ୍ଭ କିଙ୍କର? ତେବେ ସେମାନେ କାହିଁକି ଲୁଣ୍ଠିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି?

15ସୁଦ୍ଧା ସିଂହମାନେ ତାହା ଉପରେ ଗର୍ଦନ ଓ ହୁଙ୍କାର କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତାହାର ଦେଶସବୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛନ୍ତି । ତାହାର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଦଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ନିନଗୁନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

16ଅଧିକନ୍ତୁ ନୋଫର ଓ ତଫନହେଷର ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକର ମୁକୁଟ ଭଙ୍ଗି ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ।

17ଏସବୁ ଦୁଃଖ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଦୋଷରୁ ଘଟିଅଛି । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଠିକ୍ ପଥରେ ନେବାବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ ।

18ଆଉ ଏବେ ଗୀହୋରର ଜଳପାନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମିଶରର ପଥରେ କାହିଁକି ଯାଉଅଛ? ଅଥବା ଫରତ୍ ନଦୀର ଜଳପାନ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁରର ପଥରେ କାହିଁକି ଯାଉଅଛ?

19ତୁମ୍ଭ ନିଜର ଦୁଷ୍ଟମର୍ମ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବ । ଓ ତୁମ୍ଭର ବିପଥଗାମୀତ୍ୱ ତୁମ୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ । ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବିବେଚନା କର । ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ବୁଝିବ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତୁମ୍ଭେ କି ଅପରାଧ କରିଛ । “ଆତ୍ମ ବିଷୟକ ଭୟ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ନଥିବାରୁ ଯାହା ମମ ଓ ତିକ୍ତ ବିଷୟ ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାତ ହେଉନାହିଁ ।” ମୋର ପ୍ରଭୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

20“ହେ ଯିହ୍ୱଦା, ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭର ଯୁଆଳ ଭଙ୍ଗି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧନ ସବୁ ଛେଦନ କରିଛୁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କହିଛ, ‘ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭର ଦାସତ୍ୱ କର୍ମ କରିବୁ ନାହିଁ ।’ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାର କରି ରୁଲିଛ ।

21ହେ ଯିହ୍ୱଦା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୀଜରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା କରି ରୋପଣ କରିଥିଲି । ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ବନ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହେଲ?

22ଯଦିଓ ତୁମ୍ଭେ ସୋଦାରେ ନିଜକୁ ଧୌତ କରିଅଛ ଓ ବହୁତ ସାବୁନ ବ୍ୟବହାର କରିଛ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭର ଦୋଷ ଆତ୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଷାରିତ ନହୋଇ ସେହିପରି ରହିଅଛି ।” ଏହା ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

23“ପୁଣି ହେ ଯିହ୍ୱଦା, ତୁମ୍ଭେ କପରି କହିପାରିବ ଯେ, ‘ଆତ୍ମେ ଅଶୁଣି ହୋଇନାହିଁ ଓ ବାଲୁଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦଗାମୀ ହୋଇନାହିଁ?’ ଉପତ୍ୟକାରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାସବୁ କରିଅଛ ଶିଳ୍ପକାର ।

ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ ଭ୍ରମଣକାରଣୀ ଦୁତଗାନିନୀ ଓଟ ସଦୃଶ ।

24 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାସ କରୁଥିବା ବନ୍ୟ ଗର୍ଭତା ପରି ଅଟ । ସେ ନିଜର ରତ୍ନ ସମୟରେ ବାୟୁ ଆପ୍ରାଣ କରେ । କିଏ ତା'ର କାମ ଲିପିସାରୁ ଅବରୋଧ କରିପାରିବେ? ତାହାର ଅନେକକାରୀମାନଙ୍କର ଆପଣାମାନଙ୍କ କ୍ଳାନ୍ତ କରିବାର ଦରକାର ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିୟମିତ ମାସରେ ତାକୁ ସହଜରେ ପାଇପାରିବେ ।

25 ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭେ ନିରୁତ୍ତ ଯେ, ସେ ଦେବଗଣଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍ଦମନରୁ ନିରୁତ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ସେ ଦେବଗଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜର କଣ୍ଠ ଗୁଣ୍ଠ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କହଲ, 'ଆଉ ଦରକାର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେହି ବିଦେଶୀୟ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା କରିଅଛୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦଗାମୀ ହେବୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ ।'

26 "ରୂର ଧରାପଡ଼ିଲେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ହୁଏ, ସେହିପରି ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ଯାଦକଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦବକ୍ଷାଗଣ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

27 ସେମାନେ ଏକ କାଠ ମୁଣ୍ଡାକୁ କହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପିତା' ଓ ଖଣ୍ଡେ ପଥରକୁ କହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ କରିଅଛ ।' ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଆଡ଼କୁ ମୁଖ ନକରି, ଆମ୍ଭ ଆଡ଼କୁ ପଛପଟ କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ବିପଦ ସମୟରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ କହବେ, 'ତୁମ୍ଭେ ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।'

28 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ, ସେମାନେ କାହାନ୍ତି? ସେମାନେ ଆସନ୍ତୁ ଓ ଯଦି ପାରନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭ ବିପଦ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । କାରଣ ହେ ଯିହୁଦା ତୁମ୍ଭ ନଗରର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାମାନେ ଅଛନ୍ତି ।

29 "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ବିବାଦ କରୁଛ? ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛ ।" ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

30 "ଆମ୍ଭେ ବୃଥାରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଅଛୁ । ମାତ୍ର ଏହାର ଫଳ କିଛି ହେଲାନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଠିକ୍ ବାଟକୁ ଫେରିଲ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଖତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦବକ୍ଷାଗଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛ । ଆଉ ଉତ୍ତୁଙ୍କର ସିଂହ ଭୂଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛ ।"

31 ହେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । "ଆମ୍ଭେ କ'ଣ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପ୍ରତି ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ବରୂପ କଥାବା ନିବଡ଼ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦେଶ ସ୍ବରୂପ ହୋଇଅଛୁ? ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି, 'ଆମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଦନମୂଳ ହୋଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ ନାହିଁ?'

32 ନିଶେ ଯୁବତୀ କ'ଣ ନିଜର ଅଳଙ୍କାରକୁ ଭୁଲିପାରେ? ନିଶେ କନ୍ୟା କ'ଣ ତା'ର ପୋଷାକକୁ ଭୁଲି ପାରିବ? କିନ୍ତୁ ମୋର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଅସଂଖ୍ୟ ଥର ପାଶୋରି ଅଛନ୍ତି ।

33 "ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଖୋଦିବାରେ ନିପୁଣ । ଏପରିକି ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟା ସ୍ଵୀଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଏହା କରିବାକୁ ହୁଏ ଗିଣା ଦେଲ ।

34 ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦଗ୍ଧ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରାଣର ରକ୍ତ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ରକ୍ତ ସିଦ୍ଧିକାଟିବା କୌଣସି ଲୁଣ୍ଠନକାରୀର ନୁହେଁ । ତୁମ୍ଭେ ବିନାକାରଣରେ ରକ୍ତପାତ କରିଛ ।

35 ତୁମ୍ଭେ କହବାକୁ ଲାଗୁଛ, 'ଆମ୍ଭେ ନିରୀହ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ନିରୁତ୍ତ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧକୁ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବେ ।' ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ କହବାକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ, 'ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ।'

36 ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଗୁଲୁଛ, ଏତେ ଅବହେଳିତ ଭାବରେ? ତୁମ୍ଭେ ଅଗୁରୁର ବନ୍ଧନରେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତା ହୋଇଥିଲ, ସେହିପରି ମିଶରର ବନ୍ଧନରେ ଲଜ୍ଜିତା ହେବ ।

37 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମିଶରରୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର ଯିବ ଓ ଲଜ୍ଜ୍ୟାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁହଁ ଲୁଗୁଲବ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଘାତ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

3 "ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ତା'ର ସ୍ଵୀକ୍ଷୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ ଓ ସେ ସ୍ଵୀ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷକୁ ବିବାହ କରେ ତେବେ ତା'ର ସ୍ଵାମୀ କ'ଣ ପୁନର୍ବାର ତାହା ନିକଟକୁ ଆସିବ? ଯଦି ସେ ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ତାହା ନିକଟକୁ ଆସିବ ତେବେ ସେହି ଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ 'ଅଗୁଣ' ହେବ । ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଉପପତି ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛ । ଆଉ ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ।" ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

2 "ନିଷ୍ଠୁଳ ପର୍ବତକୁ ଦେଖ । କେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିନାହିଁ? ଯେପରି ନିଶେ ଆରବୀୟ ଲୋକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବସେ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଜପଥରେ ବସିଅଛ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅବିଶ୍ଵାସନୀୟତା ଓ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ଘାତ ଦେଶକୁ 'ଅଗୁଣ' କରିଅଛ ।

3 ତୁମ୍ଭର ପାପକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବୃଷ୍ଟି ନିରୁତ୍ତ ହୋଇଅଛ । ବସନ୍ତକାଳୀନ ବର୍ଷା ଆସିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଶେ ବେଶ୍ୟାର ଢ଼ା଼ୀ ଓ ଲଜ୍ଜ୍ୟାହୀନ ଗୃହାଣୀ ବଦାୟ ରଖିଛ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁଛ ।

4 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ସମୟଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହବ, ହେ ମୋର 'ପିତା', 'ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବାଲ୍ୟକାଳର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ।'

5 ତୁମ୍ଭେ ପୁଣି କୁହ, 'ପରମେଶ୍ଵର କ'ଣ ସଦାକାଳ କୁହ ହୋଇଥିବେ? ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଚରକାଳ ରହିବ ନାହିଁ ।' "ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଥା କହୁଅଛ ତଥାପି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଲାଗିଛ ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ଗୁଲୁଛ ।"

ଲଗ୍ନାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା ଦୁଇ ବିଶ୍ଵାସଘାତନୀ ଉତ୍ତଣୀ
ଯିହୁଦାରେ ଯୋଗିୟ ରାଜାଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ

ମୋତେ କହିଲେ, “ବିପଥଗାମିନୀ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଯାହା କରିଅଛି, ତାହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛ? ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଦ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଯାଇ ବ୍ୟଭିରୁର କରିଅଛି । 7ସେ ଏହିସବୁ ଅପକର୍ମ କଲାପରେ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ କହିଲି, ‘ତୁମ୍ଭେ ମୋ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବା ଉଚିତ୍ ।’ ମାତ୍ର ସେ ଫେରି ଆସିଲ ନାହିଁ ଆଉ ତାହାର ବଂଶୀସଂପାଦିନୀ ଭଉଣୀ ଯିହୁଦା ଏହା ଦେଖିଲା । 8ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁ ବିପଥଗାମିନୀ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବ୍ୟଭିରୁର କରିବା ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେଲେ ହେଁ, ତାହା ବଂଶୀସଂପାଦିନୀ ଭଉଣୀ ଯିହୁଦା ଭୟ କଲାଣାହିଁ । ସେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ବ୍ୟଭିରୁର କଲା । 9ଯିହୁଦା ବେଖାତିର କରି ବ୍ୟଭିରୁର କଲା ଓ ଦେଶକୁ ‘ଅଶୃଣ’ କଲା । ଆଉ ସେ ମଧ୍ୟ କାଠ ଓ ପଥର ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିରୁର କଲା । 10ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବଂଶୀସଂପାଦିନୀ ଭଉଣୀ ଯିହୁଦା ସର୍ବାନ୍ଧକରଣରେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଲ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଛି ବୋଲି କେବଳ ଛଳନା କଲା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

11ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ବିପଥଗାମିନୀ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶୀସଂପାଦିନୀ ଯିହୁଦା ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ଅଧିକ ଧାର୍ମିକ ଦେଖାଇଅଛି । 12ତେଣୁ ହେ ଯିଶମୟ, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗଆଡ଼େ ଯାଇ ଏହି କଥା ପ୍ରଭୁର କର ଏବଂ କୁହ,

‘ହେ ବିପଥଗାମିନୀ ଇଗ୍ରାୟେଲ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଫେରିଆସ, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଦୟାବାନ,’ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କ୍ରୋଧ ରଖିବା ନାହିଁ ।

13ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯାହାହେଉ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କରିଛ, ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହରିତ୍ ବୃକ୍ଷତଳେ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛ ।” ତୁମ୍ଭେ ମୋର କଥା ମାନିଲ ନାହିଁ

14“ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ହେ ବିପଥଗାମୀ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ,” କାରଣ “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ । ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିନଗରରୁ ଏକ ଦଣ ଓ ପ୍ରତି ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିୟୋନକୁ ଆଣିବା । 15ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂତନ ପାଳକଗଣ ଦେବା, ଯେଉଁମାନେ କି ଆମ୍ଭପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଶୁସ୍ତ ହେବେ । ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇବେ । 16ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିଷ୍ଣୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହେବ ।”

“ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକ ବକ୍ଷୟରେ ଆଉ କହିବେ ନାହିଁ କିଅବା ତାହା ମନରେ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ’ ଅଥବା ସେମାନେ ତାହା ସ୍ମରଣ କରିବେ ନାହିଁ କି ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ଅଥବା ତାହା ଆଉ ନିର୍ମିତ ହେବନାହିଁ । 17ଆଉ ସେ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିଦ୍ଧାସନ’ ବୋଲି କହିବେ । ସମଗ୍ର ଦେଶୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ସମ୍ମାନ ଦଣାଇବାକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ନିଜର ଅନ୍ଧକରଣରେ ଦୁଷ୍ଟାଗୁରୁ ଅବାଧ୍ୟତା ଆଉ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ । 18ସେ

ସମୟରେ ଯିହୁଦା ବଂଶ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ସହତ ଏକତ୍ର ଗମନ କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଏକତ୍ର ବାହାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ଦେଶକୁ ଆସିବେ ।

19“ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛ, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା, ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପରମ ରତ୍ନସ୍ୱରୂପ ଏକ ମନୋରମ ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବା ।’ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ‘ପିତା’ ବୋଲି ଡାକିବ ଓ ଆମ୍ଭକୁ ସର୍ବଦା ଅନୁସରଣ କରିବ ।

20ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେପରି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରତି ବଂଶୀସଂପାଦକତା କରି ପରିତ୍ୟାଗ କରେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସେହିପରି ଆମ୍ଭପ୍ରତି ବଂଶୀସଂପାଦକତା କରିଅଛ ।”

21ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ରୋଦନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବ । ସେମାନେ ନୋରରେ ଚକ୍ରାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ କରୁଣା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ କୁଟଳ ପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଗୋରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

22ଆଉମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଅଛ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରିଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପଥଗମନରୁପୀ ରୋଗକୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ।” ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, “ହଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ।”

23ଉପପର୍ବତସମୂହରେ ପ୍ରତିମା ପୂଜା ନିର୍ବୋଧତା ଥିଲା । ପର୍ବତମାନଙ୍କର ଉପରସ୍ଥ କୋଳାହଳ ଜନିତ ସମାରୋହ ବ୍ୟର୍ଥ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ନିର୍ବିତ୍ତ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିତ୍ରାଣ ଅଛି ।

24ମାତ୍ର ସେ ଲଜ୍ଜ୍ୟାସୁଦ ବାଲୁ ଦେବତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଗଣର ଗ୍ରମଫଳ, ସେମାନଙ୍କ ଗୋମେଷାଦି ପଲ, ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଅଛି ।

25ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଲଜ୍ଜ୍ୟାରେ ଅବନତ ହେଉ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଛାଦନ କରୁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାକ୍ୟକୁ ଅବମାନନା କରିଅଛୁ ।”

4 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଫେରିଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ, ତେବେ ମୋ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ମୋ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ଓ ବିପଥଗାମୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

2ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେହିସବୁ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରି କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ନୀବିତ ।’ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଏସବୁ ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ସେ ସବୁ କହିବାକୁ କ୍ଷମ ହେବ । ତାହାଦ୍ୱାରା ନାନାଦେଶୀୟମାନେ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହେବେ । ସେମାନେ ଗର୍ବର ସହଜ କହବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା କରନ୍ତି ।”

୩କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି,

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ପଢ଼ିଆ ଭୂମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ କଣ୍ଠାବଣ ମଧ୍ୟରେ ବାନ୍ଧି ରୁଣ ନାହିଁ ।

୪ହେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସ୍ତମ୍ଭିତ କର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ଆଶଙ୍କତାକୁ ଦୂରକର । ତା’ ନହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଆତ୍ମର କ୍ରୋଧ ଅଗ୍ନିତୁଲ୍ୟ ପ୍ରଦଳିତ ହେବ ଓ ସେହି କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବ । କେହି ତାହାକୁ ଲିଭାଇ ପାରିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭାଷଣ ହେବ ନାହିଁ ।”

ଉତ୍ତର ମହା ବନାଗ ଆସିବ

୫“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାତୀ ଦିଅ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହକଥା ପ୍ରଚାର କର । ‘ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ତୁରୀ ବନାଅ’ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କର, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୁଅ । ଆଉ କୁହ, ଆସ ସ୍ତମ୍ଭିତ ନଗରକୁ ପଳାଇବା ।’

୬ସିୟୋନ୍ ଆଡ଼େ ଧ୍ବନା ଉଠାଅ । ନୀବନ ରକ୍ଷାପାଇଁ ପଳାୟନ କର । ଅପେକ୍ଷା କରନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ମହାବନାଗ ଆଣିବା ।”

୭ଏକ “ସିଂହ” ନିଜ ରହଣିରୁ ବାହାରିଅଛ । ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବନାଗ ଆସୁଅଛି । ତୁମ୍ଭର ନଗରସବୁ ଧ୍ବସ୍ତ ହେବ, ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ଜନ ଶୂନ୍ୟ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ତୁମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଉଦାଡ଼ିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ।

୮ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କର ବଳାପ ଓ ହାତାକାର କର । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଅଛି ।”

୯ସେହିବନ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣ ସାହସ ହରାଇବେ । ଯାଦକଗଣ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କଣ କହିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୦ଏଥିରେ ମୁଁ, ଯିଶମ୍ବର କହିଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଭ୍ରାନ୍ତରେ ପକାଇଛ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତ ପାଇବ,’ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଗଳା ପାଖରେ ଖଡ଼ୁ ଅଛି ।”

୧୧ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ବାତୀ ଆସିବ, “ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରୁ ଆତ୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉତ୍ସର୍ଗୀୟ ଆସୁଅଛି । ତାହା ଗସ୍ୟରୁ ଭୃଷ୍ଣ ଝାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଧୀର ବାୟୁ ନୁହେଁ ।

୧୨ଏହାଠାରୁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁ ଆତ୍ମ ପାଖକୁ ଆସୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ବରୁଣରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦଣ୍ଡ ଘୋଷଣା କରୁଅଛ ।”

୧୩ଦେଖ, ସେ ମେଘଖଣ୍ଡ ସଦୃଶ ଆସୁଅଛି । ତାହାର ରଥଗୁଡ଼ିକ ଘୁଣ୍ଟିବାୟୁ ସଦୃଶ ଓ ତାହାର ଅଗ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଲଗଲ ପକ୍ଷୀଠାରୁ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ହେବେ । ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ ଅମଙ୍ଗଳ ହେବ ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ବନଷ୍ଟ ହେବ ।

୧୪ହେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣ! ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ହୃଦୟରୁ ଅମଙ୍ଗଳକୁ ଧୋଇ ଦିଅ । ହୃଦୟକୁ ନିର୍ମଳ ଓ ପବିତ୍ର କର, ଆଉ ମତ୍ତ କଳ୍ପନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦିଅନାହିଁ ।

୧୫ହଁ ତୁମ୍ଭେ ଯନ୍ତ୍ର ସହକାରେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ଦାନରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯିବ ଏବଂ ଇଫ୍ରାୟିମ ପର୍ବତରୁ ଏକ ଦୁଃସମ୍ବାଦ ଆସୁଅଛି ।

୧୬“ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନାଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଅ, ଯିରୁଶାଲମ ବରୁଣରେ ଘୋଷଣା କର । ଦୂର ଦେଶରୁ ଗତୁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ବରୁଣରେ ରଣଦୁଃଖର ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି ।

୧୭ସେମାନେ ଗସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଜଗୁଆଳ ସଦୃଶ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବିଦ୍ରୋହୀଗୁଣୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।”

୧୮“ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣ ଓ ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟାସବୁ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଦୁଃଖ ଘଟାଇଅଛି । ସେହି ମତ୍ତ କ୍ରିୟା ତୁମ୍ଭର ନୀବନକୁ ଦୁଃସହ କରୁଛି । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ତିକ୍ତ ଓ ମର୍ମଭେଦକ ।”

ଯିଶମ୍ବର ବନାପ

୧୯ହାୟ, ହାୟ, ମୋର ଦୁଃଖ ଓ ମୋର ବ୍ୟସ୍ତତା ମୋର ଅନ୍ତନାଡ଼କୁ ବ୍ୟଥିତ କରୁଛି । ମୁଁ ହୃଦୟରେ ଅସ୍ଥିରତା ଅନୁଭବ କରୁଛି । ମୁଁ ସ୍ଥିର ରହି ପାରୁନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ସେହି ତୁରୀ ଶବ୍ଦ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ନାଦ ଶୁଣିପାରୁଛି ।

୨୦ବନାଗ ପରେ ବନାଗର ଖବର ଆସୁଅଛି । କାରଣ ସମଗ୍ର ଦେଶ ବନଷ୍ଟ ହେଇଅଛି । ମୃତୁର୍ତ୍ତିକ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ତମ୍ବୁ ଓ ନିମିଷକ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ଯବନିକା ସବୁ ଧ୍ବସ୍ତ ପାଇବ ।

୨୧ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କେତେକାଳ ପତାକା ଦେଖିବି ଓ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବି?

୨୨ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମୋର ଲୋକମାନେ ନିର୍ବୋଧ ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିର୍ବୋଧ ସନ୍ତାନ ତୁଲ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ହତ୍ୱ ନାହିଁ । ସେମାନେ କ୍ଳବର୍ମ କରବାରେ ଧୂରନ୍ଧର । ମାତ୍ର ସ୍ୱକର୍ମ କିପରି କରବାକୁ ହୁଏ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ବନାଗ ଆସୁଛି

୨୩ମୁଁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଦେଖିଲି ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା । ପୁଣି ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରି ଦେଖିଲି ସେଠାରେ ଆଲୋକ ନଥିଲା ।

୨୪ମୁଁ ପର୍ବତମାଳାକୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲି ସେଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲେ ଓ ଉପପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ବୋହଲୁଥିଲେ ।

୨୫ମୁଁ ଗୁହଁ ଦେଖିଲି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନଥିଲେ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସବୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ।

26ମୁଁ ଦେଖିଲି ଉର୍ବର କ୍ଷେତ୍ରସବୁ ମରୁଭୂମିରେ ପରିଣତ ହେଲା ଓ ସମସ୍ତ ନଗର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧ ଏହି ସମସ୍ତ ଧ୍ୱଂସର କାରଣ ଥିଲା ।

27ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ସମଗ୍ର ଦେଶ ବନ୍ୟା ହେବ, ମାତ୍ର ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏହାକୁ ନିଃଶେଷ କରିବି ନାହିଁ ।

28ତେଣୁ ପୁଅବାବାସୀ ଶୋକ କରିବେ ଓ ଉପରସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଠିବର୍ଣ୍ଣ ହେବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହା କହିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଏହା ମନରେ ସ୍ଥିର କରିଅଛୁ । ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅନୁତାପ କରିବୁ ନାହିଁ କି ଏଥିରୁ ବିରତ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

29ଅଗ୍ନିରୋହୀ ଓ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀଙ୍କ ଗକରେ ସମଗ୍ର ନଗରବାସୀ ଭୟରେ ପଳାୟନ କରିବେ । କେତେକ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିବେ, କେତେକ ନିବିଡ଼ ଅରଣ୍ୟର ବୃଦ୍ଧା ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିବେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶୈଳ ଉପରେ ଚଢ଼ିବେ । ଯିହୁଦା ସମସ୍ତ ନଗର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଜନଗୁନ୍ୟା ହେବ ।

30ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରିବ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଛ ଓ ସ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାରରେ ନିଜକୁ ଭୂଷିତା କରୁଛ? ତୁମ୍ଭେ ବୃଥାରେ ନିଜର ଚକ୍ଷୁରେ ଅଞ୍ଜନ ଦେଇ ନିଜକୁ ସଜାଇଛ ଓ ସ୍ତମ୍ଭ କରୁଅଛ । କାରଣ ଦାରପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

31ପ୍ରସବକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀର ରବପରି ଓ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବକାଳୀନ ବେଦନାପରି ସିୟୋନ୍ କନ୍ୟାର ରବ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ । ସେ ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ଓ ଆପଣା ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରି କହୁଅଛି, “ହାୟ, ହାୟ! ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେଲା ।”

ଯିହୁଦାବାସୀଙ୍କ ଦୁର୍ଗବସ୍ଥା

5 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ସଡ଼କରେ ବୁଲି ଦେଖ, ଗୁରୁଆଡ଼କୁ ଗୁହଁ ବୁଝ । ତହିଁର ଛକସ୍ଥାନ ସବୁ ଖୋଦ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ଓ ସତ୍ୟାନୁସରଣକାରୀକୁ ପାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେ ନଗରକୁ କ୍ଷମା କରିବା । 2ସେମାନେ, ‘ଦୀବତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁ’ କହିଲେ ହେଁ ନିତାନ୍ତ ମିଥ୍ୟାରେ ଗପଥ କରନ୍ତି ।”

3ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଦାଣ୍ଡୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବାକୁ ଗୁହଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିଅଛ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅନୁତପ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ କରିଅଛ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗାସ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅର୍ଥୀକାର କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମୁଖ ପାଷାଣଠାରୁ ଅଧିକ କଠିନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୁପଥରୁ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନାହାଁନ୍ତି ।

4ତେଣୁ ମୁଁ ନିଜକୁ କହିଲି, “ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର, ଏବଂ ନିର୍ବୋଧ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ କଥବା ଡାକର ଶିକ୍ଷା ନାହାଁନ୍ତି ।

5ମୋତେ ଧନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଦିଅ । କାରଣ ସେମାନେ ହଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର

ପଥ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହାଁନ୍ତି ।” କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗି ଅଛନ୍ତି ଓ ବନ୍ଧନସବୁ ଛଣ୍ଡାଇ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ।

6ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବନରୁ ଏକ ସିଂହ ବାହାର ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ଗଧୁଆ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ । ଚିତାବାଘ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ସମୂହ ନିକଟରେ ଛକି ରହିବ । ଯେଉଁଲୋକ ନଗରରୁ ବାହାରବ, ସେ ତାକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବ । କାରଣ ସେମାନେ ବହୁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ବହୁବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ବିପତ୍ତ୍ୟର୍ତ୍ତା ହୋଇଛନ୍ତି ।

7ପରମେଶ୍ୱର ପୁଣି କହିଲେ, “ଏ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କାହିଁକି କ୍ଷମା କରିବା? ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଭୋଦନ ଦେଇ ପରିତ୍ରପ୍ତ କରାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ହେଲେ । ସେମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ବହୁ ସମୟ ଅତିବାହିତ କଲେ ।

8ସେମାନେ ଏକ କାମୁକ ଘୋଡ଼ା ପରି ବୁଲନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡା’ର ପଡ଼ୋଶୀର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ଲୋକପ ଦୃଷ୍ଟି ପକାନ୍ତି ।

9ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଏହିସବୁର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ନାହିଁ? ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଏ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ନାହିଁ?” ହଁ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଏ ପ୍ରକାର ଲୋକ ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ।

10“ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରକୁ ଯାଇ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଶାଖାସବୁ କାଟି ପକାଅ । ମାତ୍ର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ କରନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନୁହେଁ ।

11ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏହପରି କର କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା ପରିବାର ଆତ୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତାରଣା କରିଅଛନ୍ତି ।”

12“ମିଥ୍ୟାରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଷୟରେ କହିଲେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କିଛି କରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ନାହିଁ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖଦୁ କଥବା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଖିବା ନାହିଁ ।’

13“ଆଉ ଉଦ୍‌ବିଷୟବଦ୍‌କାମାନେ ବାୟୁଭୁଲ୍ୟ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ।”

14ସ୍ତବ୍ଧ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହନ୍ତି: “ଯିରିମିୟା ଦେଖ, କାରଣ ଲୋକମାନେ ଏହପରି କହିଥିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଟିରେ ଆତ୍ମର ଗବସବୁ ରଖିଅଛୁ ଏବଂ ଏହା ଅଗ୍ନି ଭୁଲ୍ୟ ହେବ । ଏହି ଦେଶ କାଠ ସଦୃଶ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଡ଼ଦେବ ।”

15ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୂରରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆଣିବା ସେ ଏକ ବଳବାନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଗୋଷ୍ଠୀ । ସେ ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ ।

16 ସେମାନଙ୍କର ଭୂଣୀର ଖୋଲା କବର ସଦୃଶ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବୀର ସୈନିକ ।

17 ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଗୃହତ ଶସ୍ୟ ଓ ରୋଟୀ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ । ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ । ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ମେଷ ଓ ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଓ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ଗ୍ରାସ କରିବେ । ଆଉ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତୂପଦ୍ୱୟ ନଗର ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ସବୁକୁ ଖଠୁରେ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବେ ।”

18 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଯିହୁଦା ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ସମୟ ଆସିବ, ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବା ନାହିଁ ।”

19 ଆଉ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିବନିୟଙ୍କୁ କହବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, କେଉଁ କାରଣରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିସବୁ କରିଅଛନ୍ତି ?’ ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହବ, ‘ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋତେ ପରତ୍ୟାଗ କରିଛ ଏବଂ ମୂର୍ତ୍ତିଗଣର ସେବା କରିଅଛ, ସେହିପରି ଭାବରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ବିଦେଶରେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ।”

20 ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, “ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ଏକଥା ଜଣାଅ ଓ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତର କରି କୁହ ।

21 ‘ହେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଲୋକେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥାଇଁ ଆଉଁ ଦେଖୁନାହିଁ, କଣ୍ଠ ଥାଇଁ ଆଉଁ ଶୁଣୁ ନାହିଁ । ଏବେ ଏହି କଥା ଭୃତ୍ୟମାନେ ଶୁଣି ।”

22 “ନିରୀକ୍ଷଣରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବାର କାରଣ ଅଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ହଁ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୟରେ ଅବସର କାରଣ ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ବାଲୁକାସ୍ତ୍ର ପସ୍ତାପନ କଲୁ, ଯେପରି ସମୁଦ୍ର ତୀର ସୀମା ଲଂଘନ ନ କରିବ । ସମୁଦ୍ରରେ ଢେଉ ଉଠେ ଏବଂ ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷତି କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଘୋର ଗର୍ଜନ କରେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସୀମା ଲଂଘନ କରେ ନାହିଁ ।

23 ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରତିକୁଳାଗୁରୁ । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଦନା କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

24 ସେମାନେ କେବେ କହବେ ନାହିଁ ଯେ, ‘ଆମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯଥା ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଦ୍ୟ ଓ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଶସ୍ୟ ଛେଦନ ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିରୁପିତ ସପ୍ତାହମାନ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଆସ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନେ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ଭକ୍ତି କରିବା ।’

25 ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏହିସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛି । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପଦାର୍ଥ ଉପଭୋଗରୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଅଛି ।

26 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବ୍ୟାଧି ଭୂଲ୍ୟ ଫାଶ ବସାନ୍ତି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଫାନ୍ଦରେ ପକାନ୍ତି ।

27 ଯେପରି ପିଞ୍ଜର ପକ୍ଷୀରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ

ଗୃହ ଛଳନାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ମିଥ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ଓ ଧନବନ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି ।

28 ସେମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମୋଟା ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଦୁର୍ଗୁଣ କରିବାର ସୀମା ପାର କରି ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ମକଦ୍ଦମାରେ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାଳେ ଅନାଥମାନେ ଉନ୍ନତି କରିପାରନ୍ତି । ସେମାନେ ଗରିବମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

29 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଏହିସବୁ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ନାହିଁ?” “ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଏହିସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ?”

30 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏକ ଭୟଙ୍କର ଓ ମର୍ମହୀନ ଘଟଣା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଅଛି ।

31 ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବଳ୍ଯମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବଳ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁସାରେ ଯାଜକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଏପରି ହେବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ଭୃତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଶେଷରେ ଦଣ୍ଡ ସମୟରେ କ’ଣ କରିବେ?”

ଗବୁରଣ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅବରୋଧ କରି

6 ହେ ବିନ୍ୟାମୀନ ସନ୍ତାନଗଣ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମରୁ ପଳାୟନ କର । ତିକୋୟ ନଗରରେ ତୁରୀ ବଦାଅ ଓ ବୈଅହକେରମରେ ଧୂଳି ଟେକ । କାରଣ ଉତ୍ତର ବିଗରୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ମହାବିନାଶ ଆସୁଅଛି ।

2 ହେ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସୁକୁମାରୀ ସିୟୋନ୍ କନ୍ୟା, ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବା ।

3 ମେଷପାଳକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଲ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ତାହା ପାଖକୁ ଆସିବେ, ସେମାନେ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ନିଦ ନିଦ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଦ ନିଦ ସ୍ଥାନରେ ପଲ ଚଢ଼ାଇବେ ।

4 “ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ଉଠ, ଆମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା । ହାୟ, କାରଣ ଦିନର ଅବସାନ ହେଉଅଛି । ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳର ଛାୟା ଦୀର୍ଘ ହେଉଅଛି ।

5 ତେଣୁ ଉଠ, ଆସ ଆମ୍ଭମାନେ ଗୁଡ଼ିରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଓ ଗୁଡ଼ପ୍ରାସାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବା ।”

6 କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, “ବୃକ୍ଷସବୁ କାଟି ଏବଂ ଗୁଆରୋଧକ କାଠଗଣ୍ଠି ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ମାଣ କର । ସେହି ନଗର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ । ତାହାର ଭିତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପସ୍ତବମୟ ।

7 ଯେପରି କୁପ ତୀର ନଳକୁ ସତେଜ ରଖେ, ସେହିପରି ଯିରୁଶାଲମ ତୀର ଦୁଷ୍ଟତା ସତେଜ ରଖେ । ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଦୌରମ୍ୟ ଓ ଅପହରଣ ଶୁଣାଯାଏ । ପୁଣି ପୀଡ଼ା ଓ କ୍ଷତ ନିରନ୍ତର ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଥାଏ ।

8 ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଆମ୍ଭର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର । ଭୃତ୍ୟ ଯଦି ଆମ୍ଭ କଥା ନଶୁଣ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ବିରକ୍ତରେ ଭୃତ୍ୟ ପାଖରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା । ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟର ଦେଶକୁ ଏକ ମରୁଭୂମି ଓ ଦନଶୂନ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ।”

9ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, “ଦ୍ରାକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହ କଲାପରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକତ୍ରୀତ କର: ଏହାର ଗାଖାରେ ହାତ ବୁଲାଇ।”

10ମୁଁ କାହାକୁ କହବି? କାହାକୁ ମୁଁ ସତକର୍ତ୍ତା କରିବି? କିଏ ବା ମୋ କଥା ଶୁଣିବ? ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ବାଉଁଶ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ।

11ଏଣୁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ମୁଁ ତାହା ଧରି ରଖିବାରେ ଲାଳ୍ସ ହୋଇଅଛି। “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ଗ୍ରାସ୍ତରେ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଳି ପକାଅ ଓ ସତ୍ତାରେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଥିବା ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଳିଦିଅ, କାରଣ ସ୍ତ୍ରୀ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତେ ଧରିଯିବେ।

12ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ, ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାସ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର କରିବା।”

13“ଇଗ୍ରାୟେଲର ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଲୋଭାସକ୍ତ। ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଠାରୁ ଯାଦକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟାବୁରୀ।

14ଯଦିଓ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଆଦାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏଠାରେ ‘ଗାନ୍ଧ’ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଆଦୌ ଗାନ୍ଧ ନାହିଁ।

15ଯାଦକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ କଲେ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହଁନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ପାଇଁ ମୁଖ ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ପତିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାବେଳେ ସେମାନେ ନିପାତିତ ହେବେ।

16ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛକସ୍ଥାନରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଦେଖ, ଆଉ ପୁରାତନ ପଥ ବନ୍ଧନରେ ପରୁର କରି କୁହ, ଉତ୍ତମ ପଥ କାହିଁ? ଆଉ ସେହି ପଥରେ ଗମନ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରାଣରେ ବିଗ୍ରାମ ପାଇବ। ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ ପଥରେ ଗମନ କରିବୁ ନାହିଁ’।

17ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରହରୀ ନିୟୁକ୍ତ କରି କହିଲୁ ‘ତୁରୀର ଗନ୍ଧ ଶୁଣ।’ ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ’।

18ତେଣୁ ହେ ନାନାଦେଶୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ, ଆଉ ହେ ମଣ୍ଡଳ, ସେମାନଙ୍କର କ’ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ହୃଦୟଜ୍ଞାନ କର।

19ହେ ପୁଅବାବାସୀ ଶୁଣ, ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବା। କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କରିନାହାନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି।”

20ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଶିବା ଦେଶରୁ ଧୂପ ଓ ଦୂର ଦେଶରୁ ସୁଗନ୍ଧି ବେତ ଆଣିବାର ଫଳ କ’ଣ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ସବୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳିଦାନସବୁ ଆମ୍ଭର ତୁଷ୍ଟିଜନକ ନୁହେଁ।”

21ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନାନା ବସ୍ତୁ ରଖିବା। ଯାହା ଫଳରେ ପିତୃଗଣ ଓ ପୁତ୍ରଗଣ ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଝୁଣି ପଡ଼ିବେ ଓ ପ୍ରତିବେଶୀ ଓ ତାଙ୍କର ମିତ୍ର ବନ୍ଦୀ ହେବେ।”

22ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ଆସୁଛନ୍ତି ଓ ପୁଅବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ଏକ ମହାରୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବେ।

23ସେମାନେ ଧନୁ ଓ ବର୍ଜା ଧରି, ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ। ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରପରି ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି। ଆଉ ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରୋହଣ କରନ୍ତି। ଆଗୋ ସିୟୋନ୍‌ର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଦ୍ଧା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛନ୍ତି।”

24ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହନୀ ବନ୍ଧନରେ ଏକ ଦନରବ ଶୁଣିଅଛୁ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ପ୍ରସବକାଣ୍ଡୀ ସ୍ତ୍ରୀର ବେଦନା ଭୂଲ୍ୟ ବେଦନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ।

25ଘରୁ ବାହାର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଆନାହିଁ କିଅବା ଗ୍ରାସ୍ତରେ ଗମନ କରନାହିଁ। କାରଣ ଗୁଣ୍ଡିଆଡ଼େ ଗତୁର ଖଡ୍ଗ ଓ ଆଗଙ୍କା ରହିଛି।

26ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରଚିବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କର, ଉପରେ ଗଡ଼, ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକ କଲାପରି ଶୋକ କର। ଅତିଶୟ ବିକାପ କର। କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶକାରୀ ଅକସ୍ମାତ ଆକ୍ରମଣ କରିବ।

27“ହେ ଯିଶମ୍ବର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପରୀକ୍ଷକ ଓ ନିର୍ମଳ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଜ୍ଞାତ ହୋଇପାରିବ।

28ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବାଧ୍ୟ, ଗୁଣ୍ଡିଆଡ଼େ ସେମାନେ ନିଯାଗାନ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ପିତୃଳ ଓ ଲୁହାପରି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୁନିତିଗ୍ରସ୍ତ ଭାବରେ କାମ କରନ୍ତି।

29ସେମାନେ ଭୂମିକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡରୂପେ ଉତ୍ତପ୍ତ କରି ସେଥିରୁ ସୀସା ଖାଦ ବାହାର କରି ଏହାକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ମାତ୍ର ସେମାନେ ବୃଥା ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଏଠାରୁ ଉତ୍ପାଟିତ ହେଉନାହାନ୍ତି।

30ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ‘ପରତ୍ୟକ୍ତ ରୂପା’ ବୋଲି କହିବେ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି।”

ଯିଶମ୍ବରଙ୍କ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ମନ୍ଦିର

7 ଯିଶମ୍ବରଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହିବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 2ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଦ୍ଵାରଦେଶରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେଠାରେ ଏହିକଥା ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି କୁହ, “ହେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆସୁଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ

ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଶୁଣି। **3**ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଆଚରଣ ବଦଳାଇ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର। ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇବା। **4**ଏହିସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା କହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଏ କରନାହିଁ।” **5**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ନିଜ ନିଜ ଆଚରଣ ବଦଳାଇ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇବା। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ହୋଇପାରବ। **6**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ବଦେଶୀ, ଅନାଥ ଓ ବଧୂ ପ୍ରତି ଉଚିତ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିବ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନ କରିବ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାର କ୍ଷତି ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନକର, **7**ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଦତ୍ତ ଦେଶ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେବା।

8“ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ବଞ୍ଚାଏ କରୁଅଛ ଯାହାକି ମୂଲ୍ୟହୀନ। **9**ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଚୋରି, ନରହତ୍ୟା, ବ୍ୟଭିଚାର, ମିଥ୍ୟାଗପଥ, ବାଳଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପଦାନ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ନଥିବା ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କରିବ? **10**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏହିସବୁ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଆତ୍ମନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କହିପାରବ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲୁଁ?” ଏତେସବୁ ଦୁଷ୍ଟ୍ୟ କର୍ମ କଲାପରେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହିପାରବ? **11**ଆମ୍ଭ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଲଭ କରିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ’ଣ ରୋଗମାନଙ୍କର ଗହର ହୋଇଅଛି?” ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବ ଯେ ଯାହାସବୁ ହେଉଛି ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଅଛ।

12“ହେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଶୀଲୋସ୍ଥିତ ଗୃହକୁ ଯାଅ। ସେଠାରେ ଦେଖ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ’ଣ କରୁଅଛୁ। **13**ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛ।” “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର କହିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲ ନାହିଁ। **14**ତେଣୁ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯିରୁଶାଲମର ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବା, ଯେପରି ଶୀଲୋପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ କରୁଥିଲୁ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଗୃହପ୍ରତି ବଞ୍ଚାଏ ରଖିଛ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ସେହି ଗୃହକୁ ଆମ୍ଭେ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା। **15**ଯେପରି ଇଫ୍ରାୟିମର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲୁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ଦେବା।”

16“ତେଣୁ ହେ ଯିଗମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାତର ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ତର କରନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ନିବେଦନ କରନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା ନାହିଁ। **17**ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ନଗର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସଡ଼କ

ସବୁରେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁନାହିଁ? **18**ଯିହୁଦାର ବାଳକମାନେ କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରନ୍ତି ଓ ମାତାମାନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପିଷ୍ଟୁକ ପାକ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବିରକ୍ତ ପାଇଁ ଏସବୁ କରନ୍ତି। **19**ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏହିସବୁ କରିବା ଧାରା ସେମାନେ କ’ଣ ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରନ୍ତି?” “ସେମାନେ ନିଜେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି କି?”

20ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ, ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ବୃକ୍ଷ ଓ ଭୂମିର ଫଳ ଉପରେ ଆତ୍ମର କୋପ ଓ କ୍ରୋଧ ଭଳାଯିବ। ତାହା ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ସବୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ତାକୁ କେହି ଲିଭାଇ ପାରବେ ନାହିଁ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ମାନ୍ୟତାକୁ ଅଧିକ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି

21ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରାକୃତ ନୈବେଦ୍ୟରେ ହୋମବଳ ଯୋଗ କର ଏବଂ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କର। **22**ଯେଉଁଦିନ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ, ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ ହୋମ କଥାବା ବଳଦାନ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କହି ନଥିଲୁ କିଅବା ଆଜ୍ଞା ଦେଇନଥିଲୁ। **23**କେବଳ ଆମ୍ଭେ ଏତିକି ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକ ହେବ। ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା କରିବୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ।’

24“ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେନାହିଁ। ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ମଗଣାରେ ଚାଲିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ନିଜର ଦୁଷ୍ଟ ଅନ୍ଧକରଣ ଯୋଗୁଁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପଣ ହେଲେ, ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ। **25**ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବଳାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦିନେ ଛଡ଼ା ଦିନେ ଉଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଅଛୁ। **26**ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ କିଅବା ତହିଁରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁର୍ଗୁରୀ ହେଲେ।

27“ହେ ଯିଗମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଏହିକଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର କରବେ ନାହିଁ। **28**ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥାପ୍ରତି ଅବଧାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ବିଶ୍ୱସ୍ତନୀୟତା ଉଭେଇ ଯାଇଛି। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଛି।

ହତ୍ୟା ଉପତ୍ୟକା

29“ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଆପଣା ମସୃକର କେଶ କାଟି ପକାଇ ଦିଅ ଓ ବୃକ୍ଷଗୁଣ୍ୟ ଉଚ୍ଛ୍ୱଳାରେ ବଳାପ କର। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ବଂଶପ୍ରତି କ୍ରୋଧଭାବ ଓ ବିମୁଖତା ପ୍ରକାଶ କରି ଏହି ବଂଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। 30ଏହାକାର କାରଣ ଯିହୁଦାର ସନ୍ଧାନଗଣ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ ତାହା କଲେ।” “ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ଗୁହକୁ ‘ଅଶୁଣ’ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଘଣ୍ଟାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଛନ୍ତି। 31ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ହନୁମ୍ପ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାରେ ତୋଫତର ଉଚ୍ଛ୍ୱଳାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି। ଏହା ଆମ୍ଭେ କେବେ ଆଜ୍ଞା କରିନାହିଁ କିଅବା ଆମ୍ଭ ମନରେ ସେ ଭାବ କେବେ ଉଦୟ ହୋଇନାହିଁ। 32ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଛି” “ଯେତେବେଳେ ତାହା ତୋଫତ୍ କିଅବା ହନୁମ୍ପ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକା ନାମରେ ଆଉ ଖ୍ୟାତ ନହୋଇ ହତ୍ୟା ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ। କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆଉ ସ୍ଥାନ ନପାଇ ତୋଫତରେ କବର ଦେବେ। 33ସେତେବେଳେ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗବଗୁଡ଼ିକ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଓ ଭୂତର ପଶୁମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିବାକୁ କେହିଲୋକ ନାହିଁବେ ରହିବେ ନାହିଁ। 34ସେ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସତ୍ତ୍ୱକମାନଙ୍କରେ ପୁଷ୍ପ ଓ ଆନନ୍ଦଧ୍ୱଜ ଦୂର କରିବା। ବର କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଆମୋଦ ଧ୍ୱଜ ଆଉ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ। କାରଣ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଧ୍ୱସ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପରିଣତ ହେବ।”

8 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଉଦାରଗଣଙ୍କର, ତା’ର ଅଧିପତିମାନଙ୍କର, ଯାଦକରଣଙ୍କର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣର ଅସ୍ଥିସବୁ ସେମାନଙ୍କ କବରରୁ ବାହାର କରିବେ। 2ଆଉ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଆକାଶ ପୃଥିବୀରୁ ଯେଉଁ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ସେମାନେ ଭଲ ପାଇ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରିଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପଶୁଚରାମା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତାହାସବୁ ଛନ୍ଦିଦିନ୍ନ କରି ପକାଇବେ। ଆଉ ସେ ଅସ୍ଥିସବୁ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ କବରରେ ପୋତା ହେବନାହିଁ। ସେସବୁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ଖତ ଭୂଲ୍ୟ ହେବ।

3“ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏହି ଦୁଷ୍ଟବଂଶକୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ, ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ବଞ୍ଚିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ।”

ପାପ ଓ ଗାଣ୍ଡି

4ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ କୁହ, “ମନୁଷ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ କ’ଣ ଆଉ ଉଠେ ନାହିଁ? ବିପଥରେ ଗଲେ କ’ଣ ଆଉ ଫେରେ ନାହିଁ?

5ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଚରକାଳ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି? ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଓ

ପ୍ରବର୍ତ୍ତନାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଫେରିବାକୁ ଅସମ୍ମତ।

6ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟକଥା କହିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପଲଗି ଅନୁତପ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି। ଯେପରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାସରେ ଅଗ୍ନି ଯୁଦ୍ଧରେ ଧାବମାନ ହୁଏ ସେମାନେ ସେହିପରି ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ବୌଡ଼ିନ୍ତି।

7ଏପରିକି ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ନିଜ ନିଜ ନରୁପିତ ସମୟ ଜାଣନ୍ତି। ଆଉ ଘୁଘୁ, ତାଳଗୁଣ୍ଡ ଓ ସାରସ ନିଜ ନିଜର ଆସିବା ସମୟ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

8“ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଛ ଯେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି।’ ମାତ୍ର ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। କାରଣ ଅଧ୍ୟାପକଗଣଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଲେଖନୀ ମିଥ୍ୟା ଲେଖିଅଛନ୍ତି।

9ସେହି ‘ଜ୍ଞାନୀଲୋକମାନେ’ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ସେମାନେ ଦୂମରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବା ପରି ଅନୁଭବ କରିବେ। ଦେଖ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ‘ଜ୍ଞାନୀ’ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ?

10ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଦେବା। କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର କ୍ଷୁଦ୍ରଠାରୁ ମହାନ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଲୋଭାସକ୍ତ ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯାଦକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ମିଥ୍ୟାଚରଣ କରନ୍ତି।

11ଯଦିଓ ମୋର ଲୋକମାନେ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆଦାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏଠାରେ ‘ଗାନ୍ଧ’ ଅଛି, ବୋଲି କହି ସେମାନେ ସହଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ କୌଣସି ‘ଗାନ୍ଧ’ ନ ଥାଏ।

12ସେମାନେ ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ କରିପ୍ରକ୍ଷା ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏହି ମନ୍ଦକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବିବର୍ଣ୍ଣ ହେଲାନାହିଁ। ଏଣୁ ସେମାନେ ପତିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ସମୟରେ ସେମାନେ ନିପତିତ ହେବେ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିସବୁ କହନ୍ତି।

13“ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗନ୍ଧ୍ୟ ଓ ଫଳ ନେଇଯିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରହ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା।” “ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଓ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରେ ଡିମ୍ବିରି ଫଳ ରହିବ ନାହିଁ। ପତ୍ରସବୁ ମ୍ଲାନ ହୋଇଯିବେ। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାସବୁ ଦେଇଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଇଯିବୁ।

14“ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗାନ୍ଧଭାବେ ବସିଅଛୁ? ଆସ, ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗରକୁ ଚାଲିଯିବା। ଆସ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା। ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିରବ କରିଛନ୍ତି। ଆସ ବିଷାକ୍ତ ପାଣି ପିଇବା, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛୁ।

15ଆମ୍ଭେମାନେ ଗାନ୍ଧ ଆଗା କଲୁ, ମାତ୍ର କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେଲାନାହିଁ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କଲୁ, ମାତ୍ର କେବଳ ବିପଦ ମାଡ଼ି ଆସିଲା ।

16ଦାନ ନଗରଠାରୁ ତାହାର ଅଗ୍ରଗଣର ନାସିକା ଧ୍ବଜ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି । ତାହାର କନିଷ୍ଠ ଅଗ୍ରଗଣର ହିଁ ହିଁ ଶବ୍ଦରେ ସମୁଦାୟ ଦେଶ କମ୍ପିତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ସେମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ଆଉ ଦେଶ ଓ ତନ୍ମୁଖ୍ୟସ୍ଥିତ ସକଳ ନଗର ଓ ତଦନୁବାସୀଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

17“ହେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ସର୍ପ ଓ କାଳସର୍ପମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ସେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

18ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ଅଭିଭୂତ, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ଓ ମୁଚ୍ଛିତ ।

19ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅତି ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ଆଡ଼ିକାର ଶୁଣ । ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସଦାପ୍ରଭୁ କ’ଣ ସିୟୋନ୍‌ରେ ନାହାଁନ୍ତି? ତହିଁର ରାଜା କ’ଣ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନାହାଁନ୍ତି?” ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ନିଜର ଖୋବିତ ପ୍ରତିମା ଓ ବିଦେଶୀୟ ଅସାର ବସ୍ତୁ ସମୂହଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମକୁ ବିରକ୍ତ ଓ କ୍ରୋଧିତ କରିଛନ୍ତି ।”

20“ଗସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେଲା । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଅତିବାହିତ ହେଲା । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ହେଲାନାହିଁ ।”

21ମୋର ହୃଦୟ ଭଙ୍ଗି ଯାଇଛି କାରଣ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ମୁଁ ମଳିନ, ବିସ୍ମୟତା ମୋତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ।

22ଗିଳୟ୍‌ଦରେ ଓଷଧି ଅଛି ଓ ସେଠାରେ ବୈଦ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ମୋର ଆଦାତପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଆରୋଗ୍ୟଲାଭ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି?

9 ଯେବେ ମୋର ମସ୍ତକ ଜଳମୟ ଓ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଲୋତକର ଝରଣାସ୍ଵରୂପ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ମୋହର ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆହୋରୁତ କ୍ରନ୍ଦନ କରିପାରନ୍ତି ।

2ଆଉ ଯଦି ପୃଥିବୀମାନଙ୍କର ବସାପରି ପ୍ରାନ୍ତରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ବସା ଆଆନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକି କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ପାରନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସଯାତକତା କରିଛନ୍ତି ।

3“ପୁଣି ସେମାନେ ଅସତ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଦିହାରୂପ ଧନୁକୁ ବକ୍ର କରନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ଦେଶରେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେମାନେ ପାପ ଉପରେ ପାପ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ନାଶ କରାନ୍ତି ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

4“ଭ୍ରମମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିବେଶୀ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ କୌଣସି ଭ୍ରାତାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନାହିଁ । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭ୍ରାତା ପ୍ରଭାରକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିବେଶୀ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ଗାଇ ବୁଲିବେ ।

5ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିବେ ଓ କେବେ ସତ୍ୟକଥା କହବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ

ମିଥ୍ୟା କହବାକୁ ନିଜ ନିଜ ଦିହାକୁ ଗିଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମ କରନ୍ତି ।

6ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦକର୍ମ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମନ୍ଦକର୍ମ ଗୁଲେ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ଲାଗି ରହେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏହି ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ନାଶିବାକୁ ଅର୍ଥାକାର କରନ୍ତି ।”

7ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେପରି ଜଣେ ଗ୍ରମିକ ଧାତୁର ଶୁଦ୍ଧତା ନାଶିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନିରେ ତରଳାଏ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା । ଆତ୍ମ ଲୋକମାନେ ପାପ କରିଥିବା ହେତୁ ଆଉ ଆମ୍ଭେ କ’ଣ କରିପାରିବା?”

8ସେମାନଙ୍କର ଦିହା ପ୍ରାଣନାଶକ ବାଣସ୍ଵରୂପ । ତାହା କେବଳ ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନାର କଥା କହେ । ସେମାନେ ମୁହଁରେ ପ୍ରତିବେଶୀ ସହତ ପ୍ରେମାଳାପ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅନ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ।

9ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ।” “ଏହି ପ୍ରକାର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ନକରି କ’ଣ ରହିପାରିବା?”

10ମୁଁ, ଯିରିମିୟା, ପର୍ବତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନ ପାଇଁ କେବଳ ବିଳାପ କରିବି । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋକ କରିବି । କାରଣ କେହି ନିର୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାଣୀ ସେଠାରେ ନଥିବେ । କୌଣସି ଲୋକ ଯାତାୟତ କରିବେ ନାହିଁ । ପଶୁପଲର ରବ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ । ଆଉ ଆକାଶସ୍ଥ ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂରର ପଶୁଗଣ ଉଭୟେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବେ ।

11“ପୁଣି ଆମ୍ଭେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଢିପି ଓ ଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିବା । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଧ୍ଵଂସସ୍ଥାନ କରିବା ।”

12ଏହା ବୁଝିଲାଭଳି କୌଣସି ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି କି? ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗିକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଓ ତାଙ୍କର ମୁଖ ନିଃସୃତ ବାଣୀକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି କି? ଦେଶ କାହିଁକି ଧ୍ଵଂସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଓ ପ୍ରାନ୍ତରସବୁ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହେଲା, କେହି ସେଠାରେ ଯାତାୟତ କଲେ ନାହିଁ?

13ଏ ସବୁର କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତାହା ହେଲା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ରଖିଲୁ, ତାହା ସେମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିନାହାଁନ୍ତି କି ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

14ସେମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଗିକ୍ଷାନୁସାରେ ବାଲ୍‌ବେବ ତାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଆଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”

15ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିକ୍‌ ଡୋଦନ କରାଇବା ଓ ବିଷବୃକ୍ଷର ରସ ସେମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେବା ।

16ସେମାନେ କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ନାଶିନଥିବା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦିନି କରିବା । ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର ନ କରିବା ଯାଏ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଖଢୁ ପଠାଇବା ।”

17 ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କର ଓ ବଳାପକାରଣୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଡାକ ଓ ନିପୁଣା ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଆସିବାପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଅ ।

18 ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଳାପ କରନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେପରି ଲୋଡ଼କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଓ ଚକ୍ଷୁରୁ ଯେପରି ଲୋଡ଼କର ନିର୍ଦ୍ଦିତ ନିର୍ଗତ ହେବ ।’

19 “କାରଣ ସିୟୋନରୁ ଏହି ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉଛି । ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବନସ୍ତୁ ହୋଇଅଛୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଲଜ୍ଜିତ, କାରଣ ଆମ୍ଭର ବାସସ୍ଥାନ ଧୂଳିସାତ୍ ହୋଇଅଛି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ।’”

20 ତେଣୁ ହେ ଯିହୁଦୀର ରମଣୀଗଣ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କର ମୁଖ ନିଃସୂତ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ । ଆଉ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହାହାକାର କରିବାକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ପ୍ରତିବେଶିନୀକୁ ବଳାପ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।

21 ‘କାରଣ ମୁଖ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଝରକା ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛି । ଏହା ବାହାରେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଓ ନଗରର ଛକମାନଙ୍କରେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।’

22 “ପିରିମିୟୁ ଏହା କହନ୍ତି, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଖତପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିବ ଆଉ ଶସ୍ୟ ଛେଦନକାରୀର ଶସ୍ୟ ପଛରେ ପଡ଼ିଲାପରି ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିବେ । କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ନଥିବେ ।’”

23 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଦର୍ପ ନକରୁ, ବଳବାନ୍ ଆପଣା ବଳରେ ଦର୍ପ ନକରୁ ଓ ଧନବାନ୍ ଆପଣା ଧନରେ ଗର୍ବ ନକରୁ ।

24 ଯଦି କେହି ଦର୍ପ କରିବ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଚହେ ଓ ନାଶେ ବୋଲି ଦର୍ପ କରୁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଗତରେ ସ୍ନେହ, କରୁଣା ବିଚାର ଓ ଧର୍ମସାଧନ କରୁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଏସବୁରେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ ।”

25 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଦେଖ, “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସ୍ତନ୍ନତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତନ୍ନତ ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।

26 ଆମ୍ଭେ ମିଶର, ଯିହୁଦୀ, ଇସ୍ରାଏଲ, ଅମୋନ ଓ ମୋୟାବର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରବାସୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା, କାରଣ ସେମାନେ ଶରୀରରେ ଅସ୍ତନ୍ନତ ମାତ୍ର ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲ ଅନ୍ଧକରଣରେ ଅସ୍ତନ୍ନତ ଅଟନ୍ତି ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ପ୍ରତିମାଗଣ

10 ହେ ଇସ୍ରାୟେଲ ବଂଶ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ ।
2 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଶିଖିନାହିଁ ଓ ଆକାଶର ନାନା ଚତୁରେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ତହିଁରେ ଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ।

3 ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସକଳ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସାର କାରଣ ଅରଣ୍ୟରୁ ବୃକ୍ଷ ଛେଦନ କରି କାରଗର ନିର୍ମିତ କରିଥିବା ପ୍ରତିମା ଓ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି ।

4 ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତନା ଓ ରୂପାରେ ସଜ୍ଜିତ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ହାତୁଡ଼ି ସ୍ୱାର କଣ୍ଠା ବାଡେଇ ଦୂର କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଟଳମଳ ହେବେ ନାହିଁ କିଅବା ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

5 ସେସବୁ ତାଳଗଛ ଭୂଲ୍ୟ, କୁନ୍ଦା ଓ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ବହନ କରିବାକୁ ହୁଏ କାରଣ ସେମାନେ ଚାଲି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅମଙ୍ଗଳ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ କିଅବା ମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।”

6 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଅତି ମହାନ, ତୁମ୍ଭ ଭୂଲ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ନାମ ମହତ୍ ଓ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ।

7 ତେଣୁ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ । ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ଭୟ ନ କରିବ? ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଯୋଗ୍ୟ । ସର୍ବଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସମଗ୍ର ଉଦକୀୟ ଫିଲିସ୍ତୀନୀଶାଳୀ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ଭୂଲ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

8 ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବୋଧ ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷା ମୂଲ୍ୟହୀନ । ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କାଷ୍ଠ ମାତ୍ର ।

9 ସେମାନେ ତର୍ଗୀଗରୁ ପିଟା ରୂପାପତ୍ର ଓ ଉଫସରୁ ସ୍ତନା ଆଣି କାରଗର ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାର ହସ୍ତରେ ପ୍ରତିମାମାନ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କରନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ “ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କର” କୃତକର୍ମା ।

10 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ସେ ନୀବନ୍ଧ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଉଦା । ଯେତେବେଳେ ସେ କୋପ କରନ୍ତି ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହୁଏ । ବିଦେଶୀଗଣ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସହ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

11 ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସେହି ଦେବତାଗଣ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରୁ ଧୂସ ଓ ଲୁପ୍ତ ହେବେ ।’”

12 ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପରାକ୍ରମରେ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ଜ୍ଞାନସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଜଗତ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ବିସ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି ।

13 ପରମେଶ୍ୱର ଭୟଙ୍କର ବଜ୍ରର କାରଣ ଓ ସେ ଆକାଶର ଜଳଗଣିର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ସେ ପୃଥିବୀ ଗେଷପୁଷ୍ପରୁ ବାଦଲ ଉଠାନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ଷା ଓ ବିଜୁଳି କରନ୍ତି । ସେ ନିଜ ଭଣ୍ଡାର ଘରୁ ବାୟୁ ପ୍ରବାହତ କରନ୍ତି ।

14 ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ନିର୍ବୋଧ ଓ ଅଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ଦଣ୍ଡା ପଡ଼ିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାର ଆପଣା ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ

ପାଇଁ ଲଢ଼ିତ। କାରଣ ତାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମିଥ୍ୟା ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ନାହିଁ।

15 ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଅସାର ଓ ପରହାସଯୋଗୀ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବନାଗ ସମୟ ଆସିବ, ସେମାନେ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେବେ।

16 ମାତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପରି ନୁହଁନ୍ତି। କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ବୋଲି ଦାବୀ କରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ।”

ବନାଗକାଳ ଆସୁଛି

17 ହେ ଅବରୁଦ୍ଧ ଯିହ୍ୱଦା ନିବାସୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦିନିଷ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ।

18 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମୟରେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବା। ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦୁଃଖ ଓ କ୍ଳେଶ ଦେବା ଯେ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବେ।”

19 ହାୟ, ମୁଁ ଯିରିମିୟୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତ ଓ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ତଥାପି ମୁଁ କହଲି, “ଏହା ମୋହର ବେଦନା ଓ ମୋତେ ଏହା ସହବାକୁ ହେବ।”

20 ମୋର ତମ୍ଭୁ ଧ୍ୱସ୍ତ ପାଇଯାଇଛି। ମୋର ତମ୍ଭୁର ସମସ୍ତ ରତ୍ନ ଛଣ୍ଡି ଯାଇଅଛି। ମୋର ପିଲମାନେ ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି। ମୋ ପାଖରେ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି। ମୋର ତମ୍ଭୁକୁ ପ୍ରସାରିବାକୁ ଓ ମୋର ତମ୍ଭୁର ବାଡ଼ ଲଗାଇବାକୁ କେହି ନାହାଁନ୍ତି।

21 କାରଣ ପାଳକଗଣ ପଶୁବତ୍ ନିର୍ବୋଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତାହା ନାଶିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଉନ୍ମତ୍ତି କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାସବୁ ଛନ୍ଦିଉଡ଼ି ହୋଇଅଛନ୍ତି।

22 ଏକ ମହାରବ ଶୁଣ। ସେହି ରବ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସୁଅଛି। ତାହା ଯିହ୍ୱଦାର ନଗରସବୁକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବ ଓ ତାହା ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ ହେବ। ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଗାଳର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ।

23 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଜାଣେ, ମନୁଷ୍ୟ ତା’ର ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ସେ କହପାରେ ନାହିଁ, ତା’ ପାଇଁ କଣ ଘଟିବ। ସେ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମରେ ବଞ୍ଚିବା ଜାଣୁନାହିଁ।

24 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦମନ କର। ମାତ୍ର ସ୍ତବ୍ଧବେଦନାରେ ତାହା କର। କ୍ରୋଧରେ ତାହା କରନାହିଁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କର ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ଯିବୁ।

25 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପ ଢାଳୁଅଛ, ତେବେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିଦିଅ। କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ନାଶିବ ନାହିଁ କି ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯାକୁବକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶକୁ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିଛନ୍ତି।

ନିୟମ ଲକ୍ଷଣ

11 ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ତାହା ହେଉଛି ଏହି, 2 “ହେ ଯିରିମିୟୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ନିୟମର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ନଷ୍ଟାଅ। 3 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ନିୟମ ପାଳନ ନ କରିବ ତାହାପ୍ରତି ମମ ଘଟିବ।’ 4 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଯେତେବେଳେ ଆଣିଲୁ ତାହା ଏକ ଲୌହ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ସଦୃଶ ନାନା ଦୁଃଖ ଦୁର୍ବପାକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ସେତିକିବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର। ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା।

5 “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରି କହିଥିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୁଗ୍ଧ ମଧୁର ଉର୍ବର ଦେଶ ଦେବା ଓ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦି ସ୍ତବ୍ଧା ଉପଭୋଗ କରୁଛ। ଯେ କେହି ଏହି ନିୟମ ପାଳନ ନକରିବ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ।”

ମୁଁ ଯିରିମିୟୁ ଉତ୍ତରରେ କହିଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମେନ।”

6 ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯିହ୍ୱଦାର ସବୁ ନଗରରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ପଥରେ ଏହିସବୁ ପ୍ରଚାର କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନିୟମର ବ୍ୟସବୁ ଶୁଣ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କର। 7 ମୁଁ ଯେଉଁଦିନଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଆଣିଲି, ସେବେଠାରୁ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରୁଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଛି ଶୁଣ। 8 ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଧାନ କିଅବା କର୍ତ୍ତୃପାତ କଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅବଧ୍ୟ ହୋଇ ମମ ଆଚରଣ କଲେ। ତୁମ୍ଭ ଅନୁସାରେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନକଲେ ଯାହା ମମ ଘଟିବ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହା ବର୍ତ୍ତାଇଲୁ। ତଥାପି ସେମାନେ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ।”

9 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଅଧିବାସୀଗଣ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥିବାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛୁ। 10 ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ଅଧର୍ମ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ସେବା କଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଓ ଯିହ୍ୱଦା ବଂଶ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମର କୃତ ନିୟମ ଲକ୍ଷଣ କରିଅଛନ୍ତି।”

11 ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା। ସେମାନେ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାର କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ। 12 ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ଧୂପ ଜାଳିଛନ୍ତି। ମାତ୍ର ସେହି ବିପଦ

ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

13“ହେ ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ସହତ ସମାନ । ଯିରୁଶାଲମର ରାଜପଥଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ପରି, ଭୃତ୍ୟମାନେ ବହୁତ ବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ବାଲ୍ ନିମନ୍ତେ ସ୍ତୂପ ଧୁପ ଦଳାଇବା ପାଇଁ ।

14“ତେଣୁ ହେ ଯିରିମିୟା, ଭୃତ୍ୟ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିଲେବେଳେ ଆର୍ତ୍ତସୂଚରେ ସାହାଯ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।

15“ଆମ୍ଭ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀର କି କାର୍ଯ୍ୟ? କାରଣ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ନାନା ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛନ୍ତି । ହେ ଯିହୁଦୀ, ଭୃତ୍ୟ କ’ଣ ଭବିଷ୍ୟ ଭୃତ୍ୟର ସୂଚନା ଶୁଣିବ ଓ ପ୍ରାଣୀବଳି, ଭୃତ୍ୟକୁ ଧୂସର ରକ୍ଷା କରିବ? ଭୃତ୍ୟ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରିବ ଯେମିତିକି ପୁଣ୍ୟ ଭୃତ୍ୟ ମନକର୍ମର ଶାସ୍ତିରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ?”

16ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୃତ୍ୟକୁ ଥରେ ସମ୍ମୋଧନ କରିଥିଲେ, ‘ସ୍ତମ୍ଭ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହରିତପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟବୃକ୍ଷ’ ବୋଲି । ମାତ୍ର ତାହା ଲୋକାବିଶ୍ୱାସୀର ମହାଶବ୍ଦ ପରି ସେ ତହିଁ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଦଳାଇବେ ଓ ତାହାର ଶାଖାସବୁ ଜଳି ଯିବ ।

17ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୃତ୍ୟକୁ ରୋପଣ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଭୃତ୍ୟ ଉପରେ ମହାଶବ୍ଦ ଆସିବ । କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦୀ ବଂଶ ବହୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଆଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବାଲ୍‌ଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୁପ ଦଳାଇ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ସକାଶେ ନିନ୍ଦେ ନିନ୍ଦେ ତାହାସବୁ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ ଯୋଦନା

18ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ଯେ ଅନାଥୋତର ଲୋକମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରିୟା ମୋତେ ସେ ସମୟରେ ଦେଖାଇଲେ ।

19ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେମାନେ ମୋ ବିପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଏକ ନୀରହ ମେଷଗାବକ ପରି ହତ୍ୟାପାଇଁ ରହିଥିଲି । ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ନାହିଁ ନଥିଲି । ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମନ୍ତ୍ରଣା କରି କହିଲେ, “ଆସ ଫଳ ସହତ ବୃକ୍ଷକୁ କାଟି ନଷ୍ଟ କରିବା । ଲୋକେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଆଉ ସ୍ମରଣ ନ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କାଟି ପକାଇବା ।” 20କିନ୍ତୁ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୃତ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବିରୁଦ୍ଧକ । ଭୃତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୃତ୍ୟର ପ୍ରତିଶୋଧ ମୋତେ ଦେଖାଅ । କାରଣ ମୋର ଘଟଣାରୁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ପୁରା ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ।

21ଅବାଧୋତର ଲୋକମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଯୋଦନା କରୁଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୃତ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଦୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନାହିଁ, କିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୃତ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ।” ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ

ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଲେ । 22ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା । ସେମାନଙ୍କର ଯୁବାଗଣ ଖଠୁରେ ନିହତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବେ । 23ଅବାଧୋତରେ ଅବଶିଷ୍ଟ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ।”

ଯିରିମିୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି

12 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟ ବିପକ୍ଷରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣେ, ଭୃତ୍ୟ ସର୍ବଦା ଉଚିତ୍ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଭୃତ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ପ୍ରତିବାଦ କରିବି । ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି? ଅତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକ କାହିଁକି ନିରାପଦରେ ରହନ୍ତି?

2ଭୃତ୍ୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ଦୃଢ଼ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ବହୁ ଫୁଲ ଫଳ ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଯଦିଓ ମୁହଁରେ କହନ୍ତି, ଭୃତ୍ୟ ଆମ୍ଭର ଅତିପ୍ରିୟ, ମାତ୍ର ପକ୍ଷ୍ମତରେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକରଣରେ ଭୃତ୍ୟଠାରୁ ଦୂରରେ ଆଆନ୍ତି ।

3ମାତ୍ର ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୃତ୍ୟ ମୋତେ ନାଶୁଅଛି । ଭୃତ୍ୟ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛି ଓ ମୋର ହୃଦୟ ପରୀକ୍ଷା କରି ମୋର ମନ କପରି, ନାଶୁଅଛି । ସେହି ମନ୍ଦ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ମେଷଗଣ ଭୂଲ୍ୟ ଟାଣି ନିଅ ଓ ହତ୍ୟା ବିନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖ ।

4କେତେକାଳ ଦେଶ ଶୁଷ୍କ ରହିବ ଓ ସମୁଦାୟ ଦେଶର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଷ୍କ ରହିବ? ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଯୋଗୁଁ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀସବୁ କ୍ଷୟ ପାଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଯିରିମିୟା ଦୀର୍ଘଦିନ ବଞ୍ଚି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶେଷାବସ୍ଥା ଦେଖିବ ନାହିଁ ।”

ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତର

5“ହେ ଯିରିମିୟା ଭୃତ୍ୟ ଯଦି ପଦାତିକମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦୌଡ଼ି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିବ, ତେବେ ଅଗ୍ରମାନଙ୍କ ସହତ କିପରି ରଣ କରିପାରିବ? ଭୃତ୍ୟ ଯଦି ଶାନ୍ତ ଦେଶରେ ବିଦ୍ରୁତ ହେଉଛି, ତେବେ ଯଦ୍‌ନିର ଦର୍ପ ସ୍ଥାନରେ ଭୃତ୍ୟ କ’ଣ କରିବ?

6ଏହି ଲୋକମାନେ ଭୃତ୍ୟର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଭୃତ୍ୟ ପରିବାରର ଲୋକ ସଦୃଶ । ସେହିଲୋକ ଭୃତ୍ୟପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ୟାବନ କରି ଉଚ୍ଚସୂଚରେ ଡାକ ପକାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବନ୍ଧୁଭଳି ଭୃତ୍ୟକୁ ମିଠା କଥା କହିଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନାହିଁ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକ, ଯିହୁଦୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି

7“ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ନିଜର ଅଧିକାର ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରାଣର ପ୍ରିୟତମା ଯିହୁଦୀକୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେଇଅଛୁ ।

8ଆମ୍ଭ ନିଜର ଲୋକ ଅରଣ୍ୟ ସିଂହ ସଦୃଶ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ପ୍ରତି ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫୁଙ୍କାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣାକରି ଦୂରେଇ ଦେଇଅଛୁ ।

9ଆମ୍ଭର ନିଜ ଲୋକ ଗିକାରି ପକ୍ଷୀ ବେଷ୍ଟିତ ମୃତପ୍ରାଣୀ ସଦୃଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତା'ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଘେରି ରହୁଅଛନ୍ତି, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ବନ୍ୟପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରି ଆଣି ।

10ଅନେକ ମେଷପାଳକ ଆମ୍ଭର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ନଷ୍ଟ କରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଭୂମିକୁ ପଦଦଳିତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ମନୋରମ ଭୂମିକୁ ଧ୍ୱଂସକରି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପରିଣତ କରିଅଛନ୍ତି ।

11ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧ୍ୱଂସିତ, ଶୁଷ୍କ ଓ ମୃତ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି । ତାହା ଏକ ଜନଶୂନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତର ହୋଇଅଛି । କେହି ଜଣେ ହେଲେ ତା'ର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ରହିନାହାନ୍ତି ।

12ଧ୍ୱଂସକାରୀଗଣ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଗିରି ସକଳର ଉପରକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖଦ୍ମ ଦେଶର ଏକ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାସ କରୁଅଛନ୍ତି । କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ନିଶ୍ଚପଦ ନୁହେଁ ।

13ସେମାନେ ଗହମ ବୁଣି କଣ୍ଟା ଅମଳ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରି ମଧ୍ୟ କିଛି ଫଳ ପାଇନାହାଁନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଫଳ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।”

ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ଷା

14ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ, “ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ପଡ଼ୋଶୀ ଯେଉଁମାନେ କି ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଦେଶକୁ ସୂର୍ଜି କରନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶରୁ ଉତ୍ପାତନ କରିବା ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦାର ଘରକୁ ହଟେଇ ଦେବା । 15ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାତନ କଲପରେ ଆମ୍ଭେ ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବା । ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ତାହାର ଅଧିକାରକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ତାହାର ଜମିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା । 16ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତୁ । ଅତୀତରେ ସେମାନେ ଯେପରି ବାଲ୍‌ଦେବ ନାମରେ ଗପଥ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଲେ, ସେହିପରି ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ନୀବିତ’ ବୋଲି ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଗପଥ କରିବା ପାଇଁ ଯେବେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ ଶିଖାଇବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ । 17ମାତ୍ର ଯେବେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଆମ୍ଭର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ମୃତ ଉଚ୍ଚିଦ ସଦୃଶ ଉତ୍ପାତନ କରି ଫିଙ୍ଗିଦେବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

ପଟ୍ଟକାର ସଙ୍କେତ

13 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହା କହିଲେ: “ଭୂମ୍ଭେ ଏକ ମୋଟା ନାଲିଲତ୍ ବସ୍ତ୍ର କଣି ଓ ତାହା ଆପଣା କଟି ଦେଶରେ ବାନ୍ଧି ଓ ତାକୁ ଓଦା କରନାହିଁ ।”

2ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ଏକ ପଟ୍ଟକା କଣି ଆପଣା କଟି ଦେଶରେ ବାନ୍ଧିଲି । 3ଅନ୍ତରରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

4“ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଭୂମ୍ଭେ କଟି ଦେଶରେ ଯେଉଁ ପଟ୍ଟକା କଣି ପିନ୍ଧିଛ, ତାହା ନେଇ ଫଗତ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେଠାସ୍ଥିତ ଏକ ପଥର ତଳରେ ଲୁଚାଇ ରଖ ।”

5ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ମୁଁ ଫଗତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ତାହା ଲୁଚାଇ ରଖିଲି । 6ପୁଣି ଅନେକ ଦିନପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଭୂମ୍ଭେ ଫଗତ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ଯେଉଁ ପଟ୍ଟକା ସେଠାରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ତାହା ସେଠାରୁ ନିଅ ।”

7ତେଣୁ ମୁଁ ଫଗତ୍‌ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେହି ପଥର ତଳ ଖୋଳି ଲୁଚାଇ ରଖିଥିବା ପଟ୍ଟକା କାଢ଼ିଲି । ଆଉ ଦେଖ! ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତାହା ପିନ୍ଧିବା ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ।

8ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 9ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯେପରି ପଟ୍ଟକା ଧ୍ୱଂସ ପାଇଲ ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦର୍ପ ଚ୍ୟୁତ କରିବା । 10ଯିହୁଦାର ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଅନ୍ଧକରଣରେ ଅବାଧି ହୋଇ ରୁଲନ୍ତି ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା ଓ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଅକର୍ମଣ୍ୟ ପଟ୍ଟକା ଭୁଲ୍ୟ ହେବେ ।

11କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟର କଟି ଦେଶରେ ପଟ୍ଟକା ଯେପରି ସଂଲଗ୍ନ ଥାଏ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ବଂଶକୁ” “ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହୋଇ ଆମ୍ଭପାଇଁ କୀର୍ତ୍ତି, ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୌରବ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭଠାରେ ସଂଲଗ୍ନ କରାଇଲୁ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ ।”

ଯିହୁଦାକୁ ସତକର୍ମଣୀ

12“ସଦାପ୍ରଭୁ, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଯିରିମିୟୁକୁ ଏହା କହିଲେ, ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲସ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପୁଣି କରାଯିବ,’ ତା'ପରେ ସେମାନେ ଭୂମ୍ଭକୁ କହିବେ, ‘ଆମ୍ଭେ କଣ କାଣ୍ଡ ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲସ ଯେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପୁଣି ହେବ?’ 13ତା'ପରେ ଭୂମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ, ଦେଖ! ସମସ୍ତ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ, ଦାଉଦର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଯାଦକରଣଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ମାତାଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଅସହାୟ କରିବା । 14ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣ ଉପରେ କରୁଡ଼ିବା । ଏପରିକି ପିତୃଗଣକୁ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ସଙ୍ଗେ କରୁଡ଼ିବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା, ଅନୁକମ୍ପା ଓ କରୁଣା ନ ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ।”

15ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଶୁଣି ଓ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର, ଅହଙ୍କାର କରନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହି ଅଛନ୍ତି ।

16 ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ଓ ତାଙ୍କର ଗୌରବ ଗାନ କର । ସେ ଅନ୍ଧକାର ଆଣିବା ପୁଅରୁ, ଅନ୍ଧକାରମୟ ପର୍ବତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଦ ଝୁଣିବା ପୁଅରୁ, ସେ ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୟ ଓ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଆଣିବା ପୁଅରୁ, ଆଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରର୍ଥନା କର ।

17 କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ କଥା ନଶୁଣ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ବୋଲି ମୁଁ ରୁପସ୍ତ କରିବି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୋରରେ କାନ୍ଦିବି ଏବଂ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଅଗୁରେ ପୁଣି ହେବ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

18 ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ରାଣୀଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜମୁକୁଟ ମସ୍ତକରୁ ଭୁପତିତ ହୋଇଅଛି ।”

19 ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦେଶୀୟ ନଗରସବୁ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଓ ତାହାକୁ ଫିଟାଇବାକୁ କେହିନାହିଁ । ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଦୀରୂପେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

20 ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁ ମେଲି ଦେଖ, ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ, ସ୍ତମ୍ଭର ପଲ ଦଉ ହୋଇଥିଲା, ତୁମ୍ଭର ସେ ପଲ କାହିଁ?

21 ତୁମ୍ଭେମାନେ କଣ କହିବ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ମିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରସବ କାଳୀନ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବ, ନୁହେଁ କି?

22 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ପରୁରବ, “ଏହି ଦଗ୍ଧା ମୋପ୍ରତି କାହିଁକି ଘଟିଲା,” ତେବେ ଉତ୍ତରରେ କୁହାଯିବ ତୁମ୍ଭର ପାପ ଅଧିକ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଏହା ହେଲା । ତୁମ୍ଭ ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳ ଉଠାଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ପାଦକୁ କଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

23 କଣେ କୃଷ୍ଣକାୟ କ’ଣ ଆପଣା ଚର୍ମର ବର୍ଣ୍ଣ ବଦଳାଇ ପାରିବ ଓ ଚିତାବାଦ୍ୟ କ’ଣ ନିଜର ଦେହର ଛାପ ବଦଳାଇ ପାରିବ? ତେଣୁ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କୁକର୍ମ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ କେବେ ସୁକର୍ମ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

24 “ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ବାୟୁରେ ଧୂଷ ଉଡ଼ିଲାପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଘରୁ ତଡ଼ିଦେଇ ଏଣେ ତେଣେ ଛନ୍ଦିଦିନ କରିଦେବା ।

25 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଭାଗନାପ କଲୁ ।” “କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପାଶୋରିଲ ଓ ମିଥ୍ୟା ଦେବଗଣରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ।

26 ଏ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଆମ୍ଭେ ଯିଏକ ତୁମ୍ଭ ବସ୍ତ୍ରାଞ୍ଚଳ ତୁମ୍ଭ ମୁହଁକୁ ଟେକିଥିଲୁ, ଯାହାଫଳରେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତା ଦେଖିପାରିନଥିଲେ ।

27 ଆମ୍ଭେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ, ବ୍ୟଭିଚାର, ହିଁ ହିଁ ହେବାର ଶବ୍ଦ ଓ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିର ଦୁଷ୍ଟତା ଦେଖିଅଛୁ । ଯିରୁଶାଲମ, ଦୁଃଖ ପାଉ । ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତମ୍ଭପତ୍ନୀ ଆସିବାକୁ ରେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ । କେତେକାଳ ଏହି ପାପକର୍ମ କରି ଚାଲିବ?”

ଅନାବୃଷ୍ଟି ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ

14 ଅନାବୃଷ୍ଟି ବନ୍ଧନରେ ଯିରମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

2 “ଯିହୁଦା ଶୋକ କରୁଅଛି ଓ ତାହାର ନଗରର ଲୋକମାନେ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କଳାବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଭୂମିରେ ବସିଛନ୍ତି ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତକ୍ରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

3 ସେମାନଙ୍କର କୁଳୀନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧୀନସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପଠାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜ ପାଆନ୍ତ ନାହିଁ ଓ ଶୂନ୍ୟପାତ୍ର ଘେନି ଫେରି ଆସନ୍ତି । ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଘବରା ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକ ଭାଙ୍ଗିଛନ୍ତି ।

4 ଦେଶରେ ଅନାବୃଷ୍ଟି ହେତୁ ଭୂମି ଫଟି ଯିବାରୁ କୃଷକମାନେ ବିକ୍ରତ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକ ଭାଙ୍ଗିଛନ୍ତି ।

5 ଏପରିକି ହରିଣୀ ନବଦାତ ଗାବକକୁ ଡୁଣି ଅଭାବରୁ ଛାଡ଼ି ରୁଲିଯାଏ ।

6 ପୁଣି ବନ ଗର୍ଭପାନେ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଗିରି ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ଶୂଗାଳମାନଙ୍କ ପରି ବାୟୁ ସକାଶେ ଧକାନ୍ତି । ଡୁଣି ନଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହୁଏ ।”

ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା

7 “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚଳ ଆତ୍ମର ଅଧର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଅଛୁ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ବହୁବାର ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ ।

8 ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଆଶା ଓ ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା! ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସୀ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ି ଅତିବାହତ କରୁଥିବା ପୂଜକ ତୁଲ୍ୟ ହେଉଅଛ ।

9 ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଦୟାଳୁ ପଣ୍ଡା ପଣ୍ଡା ମନୁଷ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ବୀର ସଦୃଶ ହେଉଅଛ । କିନ୍ତୁ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅଛୁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନାହିଁ ।”

ଯିହୁଦା ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀ

10 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦା ବନ୍ଧନରେ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜକୁ ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।”

11 ଆହୁରି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ଯିରମିୟା, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନାହିଁ । 12 ଯିହୁଦା ନିର୍ବାସୀ ଉପବାସ କରି କାତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।

ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା ନାହିଁ । ସେମାନେ ହୋମବଳ ଓ ଗନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରଣ କଲେ ବି ଆମ୍ଭେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ।”

13ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହଲି, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଦେଖିବ ନାହିଁ କିମ୍ପା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଘଟିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଦୂର ଶାନ୍ତ ଦେବେ ।”

14ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟ, ସେହି ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ର ଆମ୍ଭ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ମିଥ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୃତ ପାଇଁ ପଠାଇନାହିଁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହିଁ । ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ଓ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଦୈବତ୍ଵ ପ୍ରଭୃତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ପ୍ରବନ୍ଧନାମୂଳକ ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତ କରୁଛନ୍ତି । 15ଏଣୁ ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ ନକଲେ ହେଁ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ଏ ଦେଶରେ ଖଡ୍ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ ହେବନାହିଁ, ସେହିମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି,’ ସେହି ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ଖଡ୍ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧୁ ହେବେ ।

16ପୁଣି ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଖଡ୍ଗ ହେତୁରୁ ଯିରୁଶାଲମର ସତ୍ଵକରେ ପକାଯିବେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ କେହି ନଥିବେ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଜିଦେବା ।

17“ହେ ଯିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଏହି ବାଣୀ ଯିହୁଦାବାସୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ‘ଆମ୍ଭ ତମ୍ଭରୁ ବିବାହତ୍ଵ ଲୋଚକ ବହବ, ତାହା କେବେ ନିବୃତ୍ତ ହେବନାହିଁ କାରଣ ଆମ୍ଭର ଅନୁଭାବ କନ୍ୟା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟ କାନ୍ଦିବ । ଯେହେତୁ ତାହା ମହାଭଙ୍ଗରେ ଓ ମହା ଦୁଃଖଦାୟକ କ୍ଷତରେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

18ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ବାହାର ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଁ, ତେବେ ସେଠାରେ ଖତ୍ଵାହତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖୁ । ପୁଣି ଯେବେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ତେବେ ସେଠାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକ ଦେଖୁ । କାରଣ ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ଷମାପାତ୍ରୀ ଓ ଯାଦକ ଉଭୟ ଯଦିଓ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କିଛି ନାଶିବ ନାହିଁ ।”

19ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଯିହୁଦାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସିୟୋନ୍‌କୁ ଘୃଣା କରିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରହାର କଲ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏପରି କଲ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ, ମାତ୍ର କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେଲାନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲୁ । ମାତ୍ର କେବଳ ଆଶଙ୍କା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

20ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା

ଓ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସ୍ଵୀକାର କରୁଅଛୁ । ହଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ ।

21ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରନାହିଁ । ଆପଣା ଗୌରବମୟ ସଂହାରଦର ଅପମାନ କରନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କର । ତୁମ୍ଭ କୃତ ସେହି ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରନାହିଁ ।

22ମିଥ୍ୟା ଦେବତାଗଣଙ୍କର ବୃଷ୍ଟି କରାଇବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବୃଷ୍ଟିପାତ କରିପାରିବ କି? ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସେ ସବୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବୁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏକା ହିଁ ସବୁ ତିଆରି କରିଛ ।”

15 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟ, ଯଦିଓ ମୋଗା ଓ ଗାମୁୟେଲ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ତଥାପି ଆମ୍ଭର ମନ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରକର । ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର ଯିବାକୁ କୁହ । 2ପୁଣି ଯେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିବ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯିବା?’ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ,

‘ମୃତ ଲୋକମାନେ କବରକୁ ଯିବେ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନ ଖଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ହତ ହେବାକୁ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡରେ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବାର ଥିବ, ସେମାନେ ମରୁତରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଥିବ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀଗୃହକୁ ଯିବେ ।

3ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଗୁଣ ପ୍ରକାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା । ‘ଆମ୍ଭେ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଦ୍ଧା, ବିଦାଣ୍ଡି କରିବା ନିମନ୍ତେ କୁକୁରଗଣ, ପୁଣି ଗ୍ରାସ ଓ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖେତର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୃତର ପଶୁଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା ।

4କାରଣ ଯିହୁଦାର ଗଦା ହନକାୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଶି ବିରୁଗାଲମରେ ଦୁଷ୍ପର୍ଣ କଲ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କରିବା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଲୋକେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବେ ।’

5“କାରଣ ହେ ଯିରୁଗାଲମ, କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା କରିବ? କିଏ ତୁମ୍ଭଲଗି କାନ୍ଦିବ? ତୁମ୍ଭର କୁଶଳତା ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ପରୁରା ପାଇଁ କିଏ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିବ?”

6ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଯିରୁଗାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଅଛ । ଏ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ତୁମ୍ଭକୁ ନଷ୍ଟ କରିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରି କରି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।

7ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ପୁରଦ୍ଵାର ସମୂହରେ କୁଲରେ ପାଛୁଡ଼ି ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନ ସନ୍ଧି ବିହୀନ କରିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଅଛୁ । ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରୁ ଫେରି ନାହାଁନ୍ତି ।

8ମୋ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଧବାମାନେ ସ୍ତମ୍ଭପୁତ୍ର ବାଲି ପରି ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ । ମୁଁ ଯୁବକମାନଙ୍କର

ମାତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଏକ ବିନାଶକ ଆଣିବ, ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଉୟ ଓ ଆତଙ୍କିତ ହେବେ ।

9ସେମାନେ ଖତ୍ତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ଦେ ଗତୁଗଣଙ୍କ ଖତ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ସାତ ସନ୍ତାନ ବଶିଷ୍ଟ ରମଣୀର ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିବେ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି କ୍ଷୀଣା ହୋଇଯିବ । ଦିନ ଆଉ ଆଉ ତାହାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେ ଲଜ୍ଜିତା ଓ ଆଶାଶୂନ୍ୟ ହେବ ।”

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ

10ହେ ମାତା, ତୁମ୍ଭକୁ ଧିକ୍ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋପରି ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିବାଦର ମଣିଷକୁ ନନ୍ଦ ଦେଇଛ । ମୁଁ କାହାରିକୁ ଧାର ଦେଇନାହିଁ ଏବଂ କାହାଠାରୁ ଧାର କରିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋତେ ଅଭିଗାପ ଦିଅନ୍ତି ।

11ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଦୀବନ ଧାରଣରେ ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭକୁ ସବଳ କରିବା । ଆନ୍ଦେ ବିପଦ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଗତୁଗଣକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅବନତ କରାଇବା ପାଇଁ ଆଣିଲୁ ।

ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତର

12“ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ, ଲୁହା ଭାଙ୍ଗିବା ଅସମ୍ଭବ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେଖାୟୁ ଲୌହ ଓ ପିତ୍ତଳକୁ ।

13ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କର ବହୁ ଧନଭଣ୍ଡାର ଅଛି । ଆନ୍ଦେ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଦେବା । କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସମୁଦର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ ।

14ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଗତୁଗଣର ଅଜ୍ଞାତ ଏକ ଦେଶକୁ କ୍ରୀତଦାସ କରି ନେଇଯିବ । କାରଣ କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ପ୍ରଦଳିତ ହୋଇଅଛି । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।”

15ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନାଶୁଛ; ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ଓ ମୋର ତତ୍ତ୍ୱ ନିଅ । ଆଉ ମୋର ତାଡ଼ନାକାରୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ । ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଓ ସହସ୍ତୁ । ତେଣୁ ମୋତେ ସଂହାର କରିନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭପାଇଁ କଷ୍ଟ ପାଇଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ।

16ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ମୁଁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲି । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଘୂର ମୋର ପ୍ରାଣ ଉଲ୍ଲାସିତ ହେଲା । କାରଣ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅଟେ ।

17ମୁଁ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦକାରୀମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସିଲି ନାହିଁ କିଅବା ଆନନ୍ଦ କଲି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ସକାଶୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଲି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୋର ରତ୍ନପାତ୍ର ମନ ଯୋଗୁଁ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ ।

18ମୋର ବେଦନା ଚରନ୍ତନ, ମୋର କ୍ଷତ ଦୁର୍ବରୋଗ୍ୟ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଚନା କରିଅଛ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ତ୍ରାୟା ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛ ।

19ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ

ଯଦି ଫେରିବ ଓ ଆନ୍ଦର ସେବା କରିବ, ତେବେ ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୂଲ୍ୟହୀନ କଥା ନ କହ ମୂଲ୍ୟବାନ କଥା କହବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆନ୍ଦର ମୁଖ ସ୍ୱରୂପ ହେବ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବ ନାହିଁ ।

20ପୁଣି ଆନ୍ଦେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପିତ୍ତଳର ଦୃଢ଼ ପ୍ରାଚୀର ସ୍ୱରୂପ କରିବା । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ପରାଜୟ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛୁ ।”

21“ପୁଣି ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଓ ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ।”

ବିନାଶର ଦିନ

16 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା, 2“ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭର ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ କିଅବା ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ନନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ ।”

3କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନନ୍ଦ ନେଇଥିବା ପୁତ୍ର-କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସବକାରିଣୀ ମାତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନନ୍ଦଦାତା ପିତୃଗଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି । 4“ସେମାନେ ଅତି ଯତ୍ନଶୀଳମାନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । କେହି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ କେହି କବର ଦେବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭ ଭୂମିରେ ଖତ ହେବ । ସେମାନେ ଖତ୍ତ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସଂହାରିତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭ ଆକାଶ ପକ୍ଷୀଗଣଙ୍କ ଓ ଭୂତର ପଶୁଗଣଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ ।”

5ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁ ଗୋକ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ଗୃହକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଳାପ ଓ ଦୁଃଖ ନଶାଇବାକୁ ଯାଅନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆନ୍ଦେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆନ୍ଦର ଆଶୀର୍ବାଦ, ଆନ୍ଦର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ଦୟା କାଢି ନେଇଛୁ ।”

6“ଏହି ଦେଶରେ ଛୋଟଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ମରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ କେହି କବର ଦେବେନାହିଁ କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ଦୁଃଖରେ ଆପଣା ଗରୀରରେ ଅସ୍ୱାଦାତ ଓ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବେ ନାହିଁ । 7ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଗୋକ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତନା ଦେବାକୁ କେହି ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବେ ନାହିଁ । ପିତାମାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ବିଳାପ କରୁଥିବା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାନ୍ତନା ସୂଚକ ପାତ୍ର କେହି ଦେବେ ନାହିଁ । 8ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ନିଶ୍ଚୟ ଭୋଦି ହେଉଥିବା ଗୃହକୁ ପାନ କିଅବା ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । 9କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଆନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୀବନକାଳ

ମଧ୍ୟରେ ଓ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦର ଧ୍ୱଂସ, ଆନନ୍ଦ ରବ ଓ ବରକନ୍ୟାଙ୍କର ଆନନ୍ଦ କୋଳାହଳ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା ।

10“ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଯିହ୍ୱଦାବାସୀଙ୍କୁ ଏସବୁ କଥା ନିଶ୍ଚଳକ, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ମହା ଅମଙ୍ଗଳ କଥା କହିଅଛନ୍ତି? ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଅପରାଧ କରିଅଛୁ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କି ପାପ କରିଅଛୁ?’ 11ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରେ କହିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।’ ପୁଣି ‘ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଆମ୍ଭକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରି ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିନାହାଁନ୍ତି । 12କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାପ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟାଚରଣରେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ମନ ଆଚରଣ କରୁଅଛ ଓ ମୋ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁନାହାଁ । 13ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ବଢାଡ଼ିତ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଏକ ବିଦେଶରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବା । ଆଉ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ବା ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ନାହାଁ ।’

14“ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଲଗ୍ନାୟେଲ ସମ୍ଭାନଗଣକୁ ଯେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ,’ ସେହି ସମୟ ଆସୁଛି ।” ସେହି ଦୀର୍ଘତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ, “ଲୋକମାନେ ଏହିକଥା କହିବେ ନାହାଁ । 15କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, ‘ନିଗୂଢ଼ ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏକ ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରୁ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଥିଲେ ସେଠାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲେ ।’ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲି, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଦେବ ।’

16ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଅନେକ କେଉଁଟା ଅଣାଇବା,” “ସେମାନେ ମହାପର ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ । ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ବ୍ୟାଧି ଅଣାଇବା । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପପର୍ବତରୁ ଓ ଚୈଳର ଛୁବୁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକାର କରି ଆଣିବେ । 17କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦିନିଷ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରୁ ଗୁପ୍ତ ରହି ନାହାଁ । କିଅବା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧର୍ମ ଆମ୍ଭର ଅଗୋଚର ନୁହେଁ । 18ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅଧର୍ମର ଦୁଇଗୁଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା । କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଦୃଷ୍ୟବସ୍ତୁ ସ୍ୱରୂପ ଶବ୍ଦରେ ଆମ୍ଭର ଦେଶକୁ ‘ଅପବିତ୍ର’ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦେଶକୁ ‘ଅଶୁଚି’ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ଦୃଷ୍ୟ କର୍ମରେ ଆମ୍ଭର ଦେଶକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା

19ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଶକ୍ତି, ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ

ବିପଦରେ ମୋର ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱରୂପ । ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ନାନା ଦେଶୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି କହିବେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ଅସାର ଓ ନିଷ୍ଠୁଳ ବସ୍ତୁ ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି ।”

20ମନୁଷ୍ୟ କ’ଣ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବ? ନା, ସେ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ, ମାତ୍ର ତାହା ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହେଁ ।

21ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚଳକ । ବିର୍ତ୍ତମାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ଓ ପରାକ୍ରମ ଜ୍ଞାତ କରାଇବା । ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ପାପ ହୃଦୟରେ ଲିଖିତ

17 “ଯିହ୍ୱଦାର ପାପ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲିଭାଇ ପାରିବେ ନାହାଁ । ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଲୌହ ଲେଖନୀ ଓ ହାରିକର କଣ୍ଠକୁ ଦ୍ୱାର ପଥର ଫଳକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁଟାକ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶିଙ୍ଗରେ ତାହା ଖୋଦିତ ହୋଇଅଛି ।

2ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତର ସବୁଦ ବୃକ୍ଷ ପାଖରେ ଥିବା ବଳିଦାନ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ପବିତ୍ର କାଠଖମ୍ବ ଦେଖନ୍ତି ।

3ହେ ଆମ୍ଭର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପର୍ବତ ସକଳ, ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃତ ପାପ ସକାଶେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସବୁ ଧନଭଣ୍ଡାର ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ସକଳ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବାପାଇଁ ଦେବା ।

4ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲୁ ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ଆପେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ଗଢ଼ଗଣର ସେବା କରାଇବା । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧରୂପକ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରିଅଛ । ଆଉ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାକାଳ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।”

ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ

5ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖେ, ମା’ସକ୍ତ ଆପଣାର ବାହୁ କରେ ଓ ଯାହାର ହୃଦୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।

6ସେହି ମନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତି ମରୁଭୂମିସ୍ଥିତ ଝାଉଁ ବୃକ୍ଷଭୂଲ୍ୟ ହେବ । ସେ ମଙ୍ଗଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଦେଖିବ ନାହାଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରର ଶୁଷ୍କ ସ୍ଥାନରେ, ନିବାସୀବିହୀନ ଲବଣ ଭୂମିରେ ବାସ କରିବ ।

7ଯେଉଁଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହାର ବିଶ୍ୱାସଭୂମି, ସେ ଧନ୍ୟ ।

8କାରଣ ସେ ଜଳ ନିକଟସ୍ଥ ରୋପିତ ବୃକ୍ଷଭୂଲ୍ୟ ହେବ । ତା’ର ମୂଳ ବିସ୍ତୃତ ହୋଇ ଜଳ ପାଇବ । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ସେ

ଉତ୍ସୁକୀତ ହେବନାହିଁ। ମାତ୍ର ତା'ର ପତ୍ର ସଦାକାଳ ସବୁଦିନ ରହବ। ଅନାବୁଷ୍ଟି ସମୟରେ ସେ ଚକ୍ଷୁ ହେବନାହିଁ କଥାବା ସେ ଫଳ ଧାରଣରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବନାହିଁ।

9ଯାହାର ଅନ୍ଧକରଣ ସବୁଠାରୁ କପଟମୟ ଓ ଯାହାର ଅନ୍ଧକରଣ ପୀଡ଼ିତ, ତାହା କେହି ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ।

10ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ଦେଉ। ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଅନ୍ଧକରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ ଓ ତାହାର ମର୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରୁ।

11ଏକା ତିରିର ପକ୍ଷୀ ଯିଏ ଅଣ୍ଡା ଉଷ୍ଣପାଏ କିନ୍ତୁ ଅଣ୍ଡାରୁ ଛୁଆ ଫୁଟାଏ ନାହିଁ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅନ୍ୟାୟରେ ଧନ ସଂଗ୍ରହ କରେ ତାହାର ଭୁଲ୍ୟ ହେବ। ସେ ନିଜ ଜୀବନ କାଳ ଅଧାରେ ଏହସବୁ ହରାଇବ ଓ ଆପଣା ଅନ୍ଧ ନୀଚକାଳରେ ସେ ନିର୍ବୋଧ ହେବ।”

12ଆଦିକାଳରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସ୍ଥାପିତ ଗୌରବମୟ ସିଂହାସନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମଧାମ ଅଟେ।

13ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଆଶା ଭରସା ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ। ଯେଉଁମାନେ ମୋ ନିକଟରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଧୂଳିରେ ଲିଖିତ ହେବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅମୃତ ଦଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ୱରୂପ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି।

ପିରିମିୟଙ୍କ ଚୁଡ଼ାୟ ଅଭିଯୋଗ

14ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସ୍ତୁତ୍ତ କଲେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ସ୍ତୁତ୍ତ ହେବି। ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କର, ତେବେ ମୁଁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବି। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରଂସାର ଭୂମି।

15ସେମାନେ ମୋତେ କୁହନ୍ତି, “ହେ ପିରିମିୟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ କାହିଁ? ତାହା ଏବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ।”

16ମୋ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ପରେ ଅନିଷ୍ଟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବେଗଗାମୀ ନଥିଲ କିଅବା ମୁଁ ସେହି ବିଭୀଷିକାମୟ ଦିନ ଆସୁ ବୋଲି ରୁହୁଁ ନାହିଁ। ମୋ ଓଷ୍ଠରୁ ଯାହା ନିର୍ଗତ ହେଲା, ତାହା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା।

17ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ବିନାଶ କରନାହିଁ, ବିପଦ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଆଶ୍ରୟ ଅଟ।

18ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଆଘାତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତୁ। ମାତ୍ର ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅନାହିଁ। ସେମାନେ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତୁ, ମାତ୍ର ମୋତେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ଦିଅନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳର ଦିନ ଆଣ ଓ ଦ୍ୱିଗୁଣ ବିନାଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର।

ବିଗ୍ରାମ ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ରଖିବା

19ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହା କହିଲେ, “ହେ ପିରିମିୟ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଫାଟକରେ ଛତା ହୁଅ, ଯେଉଁଠାରେ ଯିହୁଦୀର ରାଜାଗଣ ଯାତାୟତ କରନ୍ତି, ସେହି ଫାଟକରେ, ଯେଉଁ ଫାଟକରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଯାତାୟତ କରନ୍ତି ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସକଳ ଫାଟକରେ ଯାଇ ଠିଆ ହୁଅ ଓ ମୋର ବାଉଁ ପ୍ରଗର କର।

20“ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ହେ ଯିହୁଦୀର ରାଜଗଣ, ହେ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦୀ ଓ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନିବାସୀ ଓ ଭୃନ୍ଦେମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ଏହି ଫାଟକ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଛ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। 21ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ, ଭୃନ୍ଦେମାନେ ନିଜ ଦିନିଷ ବର୍ଷମ୍ଭରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ କୌଣସି ଭାର ବହନ କରନାହିଁ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମର ଫାଟକ ଦେଇ ତାହା ଭିତରକୁ ଆଣନାହିଁ।

22ଆଉ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରୁ କୌଣସି ବୋଝ ବାହାର କରି ନିଅନାହିଁ। କିଅବା ଭୃନ୍ଦେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରନାହିଁ। ମାତ୍ର ବିଗ୍ରାମ ଦିନକୁ ପବିତ୍ରରୂପେ ପାଳନ କର। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏହରୂପେ ଆଜ୍ଞା କରୁଥିଲୁ। 23ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଆମ୍ଭ କଥାପ୍ରତି ଅବଧାନ କଲେ ନାହିଁ କି କର୍ତ୍ତୃପାତ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଅତି ଅବାଧ୍ୟ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ। ସେମାନଙ୍କର କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେଲାନାହିଁ। 24ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯଦି ଭୃନ୍ଦେମାନେ ଯଦି ସହକାରେ ମୋ କଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ” “ଯଦି ଭୃନ୍ଦେମାନେ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମର ଫାଟକ ଦେଇ କୌଣସି ବୋଝ ନିଆଣ ଏବଂ ଯଦି ଭୃନ୍ଦେମାନେ ସେଇ ଦିନରେ କୌଣସି କାମ ନକର। ମାତ୍ର ତାକୁ ପବିତ୍ର ମାର୍ଗରେ ପାଳନ କର।

25“ତେବେ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନାରୁଢ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ରାଜଗଣ, ରଥରେ ଓ ଅଗୁରେ ଚଢ଼ି ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ, ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଏହି ନଗରଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ଏହି ନଗର ସଦାକାଳ ରହବ। 26ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦୀର ନଗର ସମୁଦ୍ରରୁ, ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଅଞ୍ଚଳରୁ, ବିନୟାମାନ ଦେଶରୁ ନିମ୍ନ ଭୂମିରୁ, ପାବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେଶରୁ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରୁ ହୋମବଳି, ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସୁଗନ୍ଧି ଧୂପ ଆଉ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥକ ବଳି ଘେନି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିବେ।

27“ମାତ୍ର ଭୃନ୍ଦେମାନେ ଯେବେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ ନକର। ବିଗ୍ରାମ ଦିନକୁ ପବିତ୍ରରୂପେ ପାଳନ ନକର ଓ ବିଗ୍ରାମଦିନରେ ବୋଝ ବହନ କରି ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦ୍ୱାର ସମୁଦ୍ରେ ଅଗ୍ନି ଜଳାଇବା। ଏହା ଯିରୁଶାଲମର ଅଜ୍ଞାନକା ସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ରହବ।”

କୁମ୍ଭକାର ଓ ମାଟି

18 ପିରିମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 2“ହେ ପିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭେ କୁମ୍ଭକାର ଗୃହକୁ ଯାଅ। ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଇବା।”

3ତେଣୁ ମୁଁ କୁମ୍ଭକାର ଗୃହକୁ ଗଲି ଓ ଦେଖିଲି କୁମ୍ଭକାର ଚକ୍ରରେ ମାଟିର କାମ କରୁଛି। 4ସେ ମାଟିର ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା ବେଳେ ସେଥିରେ କିଛି ଦୋଷ ଦେଖିଲା। ତେଣୁ ସେ ପାତ୍ରର ମାଟିକୁ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସଦାହୁ ନୁଆ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲା।

5ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଣୀ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 6“ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୃହ, ତୁମ୍ଭେ ନାଶ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ନଶେ କୁମ୍ଭକାର ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ହସ୍ତରେ କୁମ୍ଭକାରର ମୂଢ଼ିକା ସଦୃଶ ଅଛ । 7ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଗନ୍ଧ୍ୟ ବନ୍ଧନରେ ଉପାଚନ, ଅଧଃପତନ ଓ ବିନାଶ କଥା କହିବା । 8ମାତ୍ର ଯଦି ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟର୍ମରୁ ଫେରନ୍ତି ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବାକୁ ମନରେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁ, ସେଥିରୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା । 9ପୁଣି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଗନ୍ଧ୍ୟ ବନ୍ଧନରେ ଗଠନ ଓ ରୋପଣର କଥା କହିବା । 10ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବୁ ଯେବେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନକରି ଦୁଷ୍ଟର୍ମ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରିଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା ।

11“ହେ ଯିଶମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛୁ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେର ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ସଂଶୋଧନ କରି ସ୍ତବ୍ଧ କର ।’ 12ମାତ୍ର ଯିହୁଦାବାସୀ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭ କଥା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସଂକଳ୍ପ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟ ଅନ୍ଧକରଣ ବାଧ୍ୟତାମୁତାରେ କର୍ମ କରି ଶୁଣିବୁ ।’”

13ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତର କର । ‘କନ୍ଦୁ ଏହା କିଏ ଶୁଣୁଅଛି । ଇଗ୍ରାୟେଲର କୁମାରୀ କନ୍ୟାଗଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମହୀନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।’

14ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ଲିବାନୋନ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଚୈଳ ଉପରସ୍ଥ ହିମସବୁ କେବେ ତରଳ ଯିବନାହିଁ ଓ ଝରଣାର ସ୍ପର୍ଶିତଳ ନଳ କେବେ ଶୁଷ୍କ ହେବନାହିଁ ।

15ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପାଶୋର ଅସାର ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଧୂପ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ମାର୍ଗର ନାନା ଉପପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ, ପୁରାତନ ପଥରେ ବିପ୍ଳବ ଜନ୍ମାଇ ଅଛନ୍ତି ।

16ଯିହୁଦା ଏକ ଶୂନ୍ୟ ମରୁପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ ହେବ । ସେମାନେ ଗମନ କଲବେଳେ ଗୀର୍ ସବ କର ଯାଆନ୍ତି । ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଆପଣା ମସ୍ତକ ହଲାଇବ ।

17ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବୀୟ ପବନରେ ଛନ୍ଦ ହେଲପରି ଗତ ସମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦିଭିନ୍ନ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିପଦ ବିନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ ନକରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବା ।”

ଯିଶମିୟଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ଅଭିଯୋଗ

18ଯିଶମିୟଙ୍କ ଶତୁରଣ କହିଲେ, “ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ

ଯିଶମିୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଦନା କରିବା, କାରଣ ଯାଦକ ନିକଟରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଗିଷ୍ଟିତ ନିକଟରୁ ଜ୍ଞାନ ଅଥବା ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ନିକଟରୁ ବାକ୍ୟ ଲୁପ୍ତ ହେବନାହିଁ । ତେଣୁ ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ପାଇଁ ଧୂସ କରିବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର କୌଣସି କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।”

19ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ଏବଂ ମୋ ସହତ ଯୁକ୍ତି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣ ।

20ଲୋକେ ମଙ୍ଗଳ ପରିଶୋଧରେ କ’ଣ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବେ? ତୁମ୍ଭେ ସ୍ମରଣ କର, ମୁଁ କିପରି ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ସମୁଖରେ ଛତ୍ରା ହୋଇଥିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦେବା ପାଇଁ କହିଥିଲି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୋର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଗର୍ଭ ଖୋଳି ଅଛନ୍ତି ।

21ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନଗଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ କବଳିତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ପରାସ୍ତ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସନ୍ଧାନହୀନା ଓ ବିଧବା ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷଗଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯୁବାଗଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

22ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ହଠାତ୍ ଦଳେ ରତ୍ନରକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣ, ସେମାନଙ୍କର ଗୃହରୁ କ୍ରନ୍ଦନର ସ୍ଵର ଶୁଣାଯାଉ । କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ଧରିବା ପାଇଁ ଗର୍ଭ ଖୋଳି ଅଛନ୍ତି ଓ ମୋ ଚରଣ ପାଇଁ ଗୋପନରେ ଫାନ୍ଦ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ।

23ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ବିନାଶ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଦନା ତୁମ୍ଭେ ନାଶୁଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଲିଭାଇ ଦିଅନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର । ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କର ।

ଉନ୍ମ ପାତ୍ର

19 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଯାଅ ଏବଂ କୁମ୍ଭକାର ପାଖରୁ ଏକ ମୁଢ଼ିକା ପାତ୍ର କଣ ।” 2ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ଯାଦକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ଯାଦକଗଣଙ୍କୁ ନିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ହାଗିତ ଫାଟକ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନର ନିକଟସ୍ଥ ହିଲୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାକୁ ବାହାରିଯାଅ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବା, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରସ୍ତର କର । 3ଆଉ କୁହ, ‘ହେ ଯିହୁଦାର ଗଜାଗଣ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହିକଥା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଗା ଆଣୁଛୁ । ତାହା ଯିଏ ଶୁଣିବ ସେ ଭୟରେ ଗିହର ଉଠିବ । 4କାରଣ ଯିହୁଦାବାସୀମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପରଦେଶୀୟ ଦେବଗଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପୂଜା କରୁ ନଥିବା ଦେବଗଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଧୂପ ଜଳାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଓ ଯିହୁଦାର ଗଜାଗଣ ଯେଉଁ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ନାଶି ନଥିଲେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ

କରିଅଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀର ରାଜାଗଣ ବାଲ୍‌ଦେବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ବାଲ୍‌ଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବାକୁ ଆଦେଶ କରିନାହିଁ କି କହିନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭ ମନରେ ଏହା ଉଦୟ ହୋଇନାହିଁ । ୬ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଏହିସ୍ଥାନ ତୋଫତ୍ କଥାବା ହନୁମାନ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ନହୋଇ ହତ୍ୟା ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ୭ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ସାଜସଜ୍ଜା ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା । ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗତୁମାନଙ୍କର ଖତୁରେ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଦେବା । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଗବକୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଦେବା । ୮ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବା । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ଦେଇ ଯିବେ, ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖିବେ ସେଥିରେ ଆଘାତ ପାଇବେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧୂସ୍ର ନଗରୀକୁ ଦେଖିବେ, ସେମାନେ ଆତଙ୍କିତ ହେବେ ଓ ବୀଭିଷିକା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତ ଶବ୍ଦ କରିବେ । ୯ଗତୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ନଗରକୁ ଅବରୋଧ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଉପବାସରେ ରହିବେ ଓ କ୍ଷୁଧାରେ ଆତୁର ହୋଇ ଫକଟ ସମୟରେ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ ପରସ୍ପରକୁ ଭୋଜନ କରିବେ ।

10“ହେ ଯିରିମିୟୁ, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିବ । ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ପାତ୍ରକୁ ଭଞ୍ଜିବ । 11ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ଯେପରି କେହି ଏକ ମାଟିପାତ୍ର ଭଞ୍ଜିଲେ ତାହା ଆଉ ଯୋଡ଼ା ହୁଏ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀକୁ ଭଞ୍ଜି ପକାଇବା । ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ କବରମାନ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୋଫତ୍‌ରେ କବର ନେବେ । 12ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନପ୍ରତି ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରକୁ ତୋଫତ୍ ଭୂଲ୍ୟ କରିବା ।’ 13ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଗୃହ ଓ ସମସ୍ତ ରାଜ ପ୍ରାସାଦଗୁଡ଼ିକ ତୋଫତ୍ ଭୂଲ୍ୟ ‘ଅଗୁର’ ସ୍ଥାନ ହେବ । କାରଣ ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳସ୍ଥ ଅତିଥି* ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜଳାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି ।”

14ତା'ପରେ ଯିରିମିୟୁ ତୋଫତ୍‌ର ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଲେ । ଯେଉଁଠାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଗଣାରେ ଛତା ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହା କହିଥିଲେ । 15“ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗର ଓ ତହିଁର ସକଳ ଉପନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡାଙ୍କା କହିଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟାଇବା କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ବାକ୍ୟ ନମାନ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।”

ଯିରିମିୟୁ ଓ ପଗହୁର

20 ଯିରିମିୟୁ ଏହସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲବେଳେ ଇମ୍ମର ଯାଦକର ପୁତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପ୍ରଧାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଗହୁର ତାହା ଶୁଣିଲେ । 2ତେଣୁ ପଗହୁର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥିତ ବିନ୍ୟାମୀନ୍‌ର ଉପର ଫାଟକରେ ଥିବା ହରିକାଠରେ ତାକୁ ବନ୍ଦକରି ରଖିଲେ । 3ତହିଁ ପରଦିନ ପଗହୁର ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ହରିକାଠରୁ ବାହାର କରିଆଣିଲା । ତା'ପରେ ଯିରିମିୟୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପଗହୁର ନରଖି ମାଗୋର ମାଷାବାବ୍ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ ଆଗଙ୍କା) ରଖି ଅଛନ୍ତି । 4କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଯେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାହା ଘଟିବ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସାଂଗମାନେ ଆତଙ୍କିତ ହେବ । ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଗତୁଗଣର ଖତୁରେ ନିହତ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ତାହା ଦେଖିବ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀକୁ ବାବିଲର ରାଜା ହସ୍ତରେ ଦେବା, ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଯିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । 5ଯିରୁଶାଲମ ଅର୍ଦ୍ଧିତ ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି, ତହିଁର ଅର୍ଦ୍ଧିତ ସକଳ ଧନ ଓ ତହିଁର ସକଳ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ଗତୁଗଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେବା, ଆଉ ଯିହୁଦୀର ରାଜଗଣର ସକଳ ଧନଭଣ୍ଡାର ଗତୁର ହସ୍ତଗତ କରାଇବା । ସେମାନେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୁଟିନେଇ ବାବିଲକୁ ଘେନିଯିବେ । 6ପୁଣି ହେ ପଗହୁର, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ବାବିଲକୁ ଯିବ । ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରବ ଓ ସେଠାରେ କବର ପାଇବ । ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ, ସେହି ବନ୍ଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ମରବେ ଓ କବର ନେବେ ।”

ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ପକ୍ଷପ ଅଭିଯୋଗ

7ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ହେବାରୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇଲ ଓ ମୁଁ ପ୍ରତାରଣା ହେଲି । ତୁମ୍ଭେ ମୋଠାରୁ ଗଳ୍ପଗାଳୀ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୋ'ଠାରୁ ଜୟ କରିଅଛ । ମୁଁ ଦିନଯାକ ଉପହାସର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛି, ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରିହାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

8ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ମୁଁ କଥା କହେ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରେ । ଦୌରାମ୍ୟ ଓ ବିନାଶର କଥା ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋପ୍ରତି ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିଥର ମୋତେ ଧୁକ୍କାର ଓ ବିଦ୍ରୁପ କରିଅଛନ୍ତି ।

9ସମୟେ ସମୟେ ମୁଁ ନିନ୍ଦେ ନିନ୍ଦକୁ କହେ, “ମୁଁ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟ କହିବି ନାହିଁ କି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି ନାହିଁ ।” ମାତ୍ର ଏହା କହିଲବେଳେ ମୋ ଅସ୍ଥି ମଜ୍ଜା ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଣୀ ଅଗ୍ନିଭୂଲ୍ୟ ଜଳି ଉଠେ । ମୁଁ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ସମ୍ମାନ ରଖିପାରେ ନାହିଁ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭିତରେ ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହେଲି ।

10ମୁଁ ବହୁବାର ଅପବାଦ ଶୁଣିଅଛି । ମୋର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଗଙ୍କା ଅଛି । ଏପରିକି ମୋର ମିତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋର

ଦୋଷ ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ଲୋକମାନେ ମୋର ତୁଚ୍ଛତାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିଶମୟଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଓ ମନ୍ଦକଥା କହିବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କହିବ । ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ଓ ତା’ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇପାରିବା ।”

11କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ପାଖେ ପାଖେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବୀର ସୈନିକ ସଦୃଶ ମୋତେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୋର ତାତନାକାରୀମାନେ ବଫଳ ହେବେ ଓ ମୋତେ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଘୋର ଅପମାନିତ ହେବେ କାରଣ ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସଫଳତାର ସହିତ ଶେଷ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଏହି ଅପମାନ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଓ ଲୋକେ ତାହା ଭୁଲିବେ ନାହିଁ ।

12ତେଣୁ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକର ପରୀକ୍ଷକ । ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମର୍ମ ଓ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦେଖୁଅଛ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋର ଅଭିଯୋଗ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ ଦତ୍ତ ପ୍ରତିଫଳ ମୋତେ ଦେଖାଅ ।

13ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ଗାନ କର, ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କର । କାରଣ ସେ ଦୁଷ୍ଟଗୁରୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଦୀନହୀନର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ।

ଯିଶମୟଙ୍କ ଷଷ୍ଠ ଅଭିଯୋଗ

14ମୋର ଜନ୍ମଦିନ ଗାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ଓ ଯେଉଁଦିନ ମୋର ମାତା ମୋତେ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ସେ ଦିନଟି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ ।

15ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି “ପୁତ୍ର” ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଦେଇ ଖୁସି କରାଇଥିଲା, “ଏହା ଏକ ବାଳକ” ସେ ମଧ୍ୟ ଗାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।

16ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ଷମା ନକରି ଯେପରି ସମସ୍ତ ନଗର ବିନାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ଲୋକ ସେହିସବୁ ନଗର ଭୁଲ୍ୟ ହେଉ । ଆଉ ସେ ଲୋକ ପ୍ରାତଃକାଳରେ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ଚିତ୍କାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ।

17କାରଣ, ସେ ମୋତେ ମାତୁ ଗର୍ଭରେ ମାର ପାରିଲ ନାହିଁ । ତାହା କରିଥିଲେ ମୋର ମାତୃଗର୍ଭ ମୋର କବର ହୋଇଥାଆନ୍ତା ଓ ମୁଁ ଜନ୍ମ ନେଇ ନଥାନ୍ତି ।

18ମୁଁ କାହିଁକି ଜନ୍ମ ହେଲି? ଲଜ୍ଜା ଓ ଦୁଃଖରେ ମୋର ସମସ୍ତ ଦୀବନ ଅତିବାହିତ ହେଲା ।

ପରମେଶ୍ଵର ସିଦ୍ଧକର୍ମ ରାଜାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ

21 ରାଜା ସିଦ୍ଧକର୍ମ ମଲ୍ଲକର୍ମର ପୁତ୍ର ପଶୁହରକୁ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସଫନୟ ଯାଦକକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦେଇ ଯିଶମୟ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । 2ପଶୁହର ଓ ସଫନୟ ଯିଶମୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କାରଣ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ଆଶୁର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା କରିପାରିବ, ଯେପରି ସେ

ଅତୀତରେ କରିଥିଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣରୁ ବିରତ କରାଇବେ ଓ ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ ।”

3ତା’ପରେ ଯିଶମୟ, ସଫନୟ ଓ ପଶୁହରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିଦ୍ଧକର୍ମଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିବ । 4ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହିକଥା କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥିତ ଯେଉଁସବୁ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ଘାତ ବାବିଲର ରାଜା ଓ ତୁମ୍ଭ ଅବରୋଧକାରୀ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାଚୀର ବାହାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛ, ସେ ସବୁ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ଆମ୍ଭେ ନଷ୍ଟ କରାଇବା ।

“ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରାଚୀର ବାହାରେ ଥିବା ଗତୁଗଣଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା । 5ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ବିସ୍ତୃତ ହସ୍ତ ଓ ବଳବାନ୍ ବାହୁ ଯାହାମଧ୍ୟରେ କ୍ରୋଧରେ, ପ୍ରବଣ ରୋଷରେ ଓ ମହାକୋପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା । 6ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରବାସୀ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ଓ ସେମାନେ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ ।” 7ଏସବୁ ଘଟିଲା ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, “ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ରାଜା ସିଦ୍ଧକର୍ମଙ୍କୁ, ତାହାର ଦାସଗଣଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ମହାମାରୀ, ଖଣ୍ଡ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ, ସେମାନଙ୍କ ଗତୁଗଣ ହସ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା । ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା, କରୁଣା ଓ କ୍ଷମା ନକରି ଖତ୍ଵରେ ବଧ କରିବେ ।”

8ଆଉ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିବ, ଦେଖ, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୀବନର ପଥ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପଥ ରଖିଅଛୁ । 9ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ, ସେମାନେ ମରିବେ । ସେମାନେ ଖଣ୍ଡ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ । ମାତ୍ର ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ନିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ ଓ ସେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କର ଦୀବନକୁ ସତେ ଯେପରି ଖଣ୍ଡେ ଲୁଣିତ ବସ୍ତୁ ଭୁଲ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବେ । 10ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସ୍ଥିର କରିଅଛୁ ।” “ଏହି ନଗରକୁ ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜା ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ଓ ସେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।”

11ଆଉ ଯିହୁଦାର ରାଜବଂଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ।

12ହେ ଦାଉଦବଂଶ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭତରେ ସ୍ତବ୍ଧବେତନା କର । ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ଲୁଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ତାହା ନହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟାଚରଣ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭ ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ଉସ୍ଥାଭୂତ ହେବ ଓ କେହି ତାହାକୁ ନିର୍ବାଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।’

13ହେ ଉପତ୍ୟକା ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଶୈଳ ନିବାସୀନ ଯିରୁଶାଲମ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ ‘ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କେହି ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭର ସ୍ତୂପଦ୍ଵାର ନଗରୀକୁ କେହି ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।’

14ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ମଫଳାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗାସ୍ତି ଦେବା। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅରଣ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବା। ସେହି ଅଗ୍ନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରାସ କରିବ।’”

ଦୁଷ୍ଟ ଗ୍ୱାମଗଣଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବିଚାର

22 ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, “ହେ ପିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀ ଗ୍ୱାମପ୍ରାସାଦକୁ ଯାଇ ଯିହୁଦୀର ଗ୍ୱାମଙ୍କୁ ଏହି ବାକ୍ୟ କୁହ। 2‘ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଯିହୁଦୀର ଗ୍ୱାମ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସଗଣ ଓ ଏହିସବୁ ଫାଟକ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। 3ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ନ୍ୟାୟ ବିବେଚନା କର ଏବଂ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କର। ଲୁଣ୍ଠିତ ଲୋକକୁ ଉପଦ୍ରବକାରୀଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କର। ପୁଣି ବିଦେଶୀ, ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ବା ଉପଦ୍ରବ କରନାହିଁ କି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ଷାପାତ କରନାହିଁ। 4ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ତେବେ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଗ୍ୱାମଗଣ ରଥରେ ଓ ଅଗ୍ନିରେ ଚଢ଼ି, ସେ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସଗଣଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହି ଫାଟକ ଦେଇ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ। 5ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏହିସବୁ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରି କହୁଅଛୁ ଏହି ଗୃହ ଧ୍ୱଂସ ସୁଦ୍ଧା ପରିଶିତ ହେବ।”

6ଆଉ ଯିହୁଦୀର ଗ୍ୱାମଗୃହ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମପ୍ରତି ଗିଳୟିତ୍ୱ ଓ ଲିବାନୋନର ଗୁଙ୍ଗସ୍ୱରୂପ ଅଟ। ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାନ୍ତର ଓ ଜନଗୁନ୍ୟ ନଗରରେ ପରିଣତ କରିବା।

7ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାସାଦକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିନାଶକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ର ସହିତ ପଠାଇବା। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତୂପକୁ ସ୍ତୂପର ଏରସକାଠ ନିର୍ମିତ କଞ୍ଚୁଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବେ।

8ଆଉ ଦେଶୀୟମାନେ ଏହି ନଗର ଦେଇ ଗଲବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ସଙ୍ଗୀକ ପରୁରବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କେଉଁଥିପାଇଁ ଏହି ବିଗଳା ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ଏପରି କଲେ?’ 9ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯିହୁଦୀବାସୀ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଓ ସେବା କରିଥିବାରୁ।’”

ଗ୍ୱାମ ଯିହୋୟାସ୍ (ଗଲମ)ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର

10ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ ଗ୍ୱାମଙ୍କ ସକାଶେ ରୋଦନ କରନାହିଁ। କିଅବା ତାହା ପାଇଁ ବିଳାପ କରନାହିଁ। ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ଗ୍ୱାମ ନିମନ୍ତେ ଅତିଶୟ କ୍ଳାନ୍ତ କର। କାରଣ ସେ ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ କି ଆପଣା ଜନ୍ମଭୂମି ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ।

11ଯେହେତୁ ଯିହୁଦୀର ଗ୍ୱାମ ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ଶଲମ୍ ଯେ ଆପଣା ପିତା ଯୋଶିୟର ପଦରେ ଗଦଭୂ କଲ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଗଲ। ତାହାର ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, “ସେ ଆଉ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ। 12ଯିହୋୟାସ୍

(ଗଲମ) ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ନୀତ ହୋଇଛି ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରିବ। ସେ ଆଉ ଏହି ଦେଶ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ।”

ଗ୍ୱାମ ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବିଚାର

13ଯିହୋୟାକୀମ ଜଣେ ଅଧର୍ମୀ ଗ୍ୱାମ ଥିଲେ ଯିଏ କି ଅଧର୍ମରେ ଆପଣା ଗୃହ ଓ ଅନ୍ୟାୟରେ ଆପଣା କୋଠାଗାମ ନିର୍ମାଣ କରେ, ଯିଏ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀକ ସେବା କରାଏ ଓ ତାଙ୍କୁ କିଛି ବେତନ ଦିଏ ନାହିଁ।

14ଯିହୋୟାକୀମ୍ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୃହ ଓ ବୃହତ୍ କୋଠାଗାମ ନିର୍ମାଣ କରିବି।” ତେଣୁ ସେ ବୃହତ୍ ଝରକା ଥିବା ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଏରସ କାଠରେ ଗୃହର ଭିତର ଛାତ କଲେ ଓ ସିନ୍ଦୂର ରଙ୍ଗରେ କାଠ ରଙ୍ଗ କଲେ। ମାତ୍ର ସେ ସମ୍ଭାବନା ପାତ୍ର ହେଲେ।

15ହେ ଯିହୋୟାକୀମ୍, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ବହୁ ଏରସ କାଠ ବ୍ୟବହାର କରି ବଡ଼ ଗ୍ୱାମ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଭୁବୁକ୍ଷ କି? ତୁମ୍ଭର ପିତା ଧର୍ମରେ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ଦେଇ ଉତ୍ତମ ଗ୍ୱାମ ହେଲେ ଓ ଏହି ଧର୍ମାଚରଣ ଯୋଗୁଁ ସେଠାରେ ଉନ୍ନତି ହେଲା।

16ଯୋଶିୟ ଦରପ୍ତ ଓ ଦୀନହୀନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ନେତ୍ରସ୍ୱଭାବୁ ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏହାକି ଆତ୍ମକୁ ଜ୍ଞାତ ହେବାର ନୁହେଁ?”

17ମାତ୍ର ହେ ଯିହୋୟାକୀମ୍, ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦେଖିଛ, ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଓ ଅନ୍ତଃକରଣ ଲୋଭ, ଉପଦ୍ରବ, ଦୌରାନ୍ୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ଷାପାତରେ ବୁଝି ରହିଛ।

18ଏଣୁ ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀର ଗ୍ୱାମ ଯିହୋୟାକୀମ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ, ‘ହାୟ, ଆତ୍ମର ଭଲ! ଅବା ହାୟ, ଆତ୍ମ ଉତ୍ତରୀ ବୋଲି ତାଙ୍କ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ।’ ‘ହାୟ ପ୍ରଭୁ, ହାୟ ତାଙ୍କର ମହିମା! ଏହା କିହି ଲୋକେ ତାହାପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ।’

19ତାହାର କବର ଗଧର କବର ଭୂଲ୍ୟ ହେବ, ସେ ଘୋଷଡ଼ା ଯାଇ ଯିରୁଶାଲମର ସ୍ୱର ବାହାରେ ପକାଯିବ।

20“ହେ ଯିହୁଦୀ, ତୁମ୍ଭେ ଲିବାନୋନର ପର୍ବତ ଉପରେ କ୍ରାନ୍ତ କର। ତୁମ୍ଭେ ବାଗନର ପର୍ବତ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପାଟି କର ଓ ଅବାରୀମର ପର୍ବତରୁ ବିଳାପ କର। କାରଣ ତୁମ୍ଭର ‘ପ୍ରେମିକମାନେ’ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

21“ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶୌଭାଗ୍ୟ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କଥା କହିଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ସାବଧାନ କଲୁ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲୁ। ଆତ୍ମ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରୁ ଅବଧାନ କରନାହିଁ।

22“ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଗାସ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ବାୟୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ନେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାଦକ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ। ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ସକଳ ଦୁଷ୍ଟାଚରଣ ଯୋଗୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଆକୁଳିତ ହେବ।

23“ହେ ଗ୍ୱାମ, ତୁମ୍ଭେ ଏରସ କାଠ ନିର୍ମିତ ଗୃହରେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ବାସ କରି ଲିବାନୋନରେ ରହିଲୁ ପରି

ନିଜକୁ ନିରାପଦ ମନେ କରନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗାସ୍ତି ପାଇବ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସବ ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ବଳାପ କରିବ ।”

ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବରୁଣ

24 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ” ଯିହୁଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଆମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ମୋହର ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଠାରୁ କାଢି ପକାଇବା । 25 ହେ ଯିହୋୟାକୀମ୍, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କରୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବିଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନିସରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପି ଦେବା । 26 ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରସବକାରିଣୀ ମାତାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦେଶରେ ନିଜ ହୋଇ ନଥିଲ ସେହିପରି ଦେଶରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବା । ସେହିଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ । 27 ହେ କନୟା, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ଦେଶକୁ ଫେରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

28 କନୟା ଏକ ତୁଚ୍ଛ ଭଗ୍ନପାତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଯାହା ବାହାରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ସେ ଏକ ଅପ୍ରୀତିକର ପାତ୍ର । ସେ ଓ ତାହାର ବଂଶ କାହିଁକି ଦୂରିକୃତ ହୋଇ ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ?

29 ହେ ପୁଅବା, ଯିହୁଦା ଦେଶ! ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ ।

30 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “କନୟା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ‘ସେ ନିଃସନ୍ଧାନ ହେବ । ସେ ନିଜ ନୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ତାହାର ବଂଶର କୌଣସି ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସିବ ନାହିଁ କି ଯିହୁଦା ଉପରେ ଆପଣା ଗାସନ କଣ୍ଠୁରୁ କରି ଭାଗ୍ୟବାନ ହେବନାହିଁ ।”

23 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ପାଳକମାନେ ଆମ୍ଭ ଚରାସ୍ଥାନର ମେଷମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାପର ପାତ୍ର ।”

2 ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଳନକାରୀ ପାଳକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ମେଷପଲକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ଦୁରକୁ ଡେଇଁ ଦେଇଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟମର ଫଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । 3 “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଆମ୍ଭର ପଲକୁ ଡେଇଁ ଦେଇଅଛ, ସେହିସବୁ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ଆଉ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବାସ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତାପନ ଓ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ । 4 ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ପାଳକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବେ ଓ ଯତ୍ନ ନେବେ । ଆଉ ଆମ୍ଭର ପଲ ଭୟଭୀତ କି ନିରାଶ ହେବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହଜିବେ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଧାର୍ମିକତା “ଉତ୍ପନ୍ନ”

5 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଦାଉଦ ବଂଶରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଗାଖା ‘ଉତ୍ପନ୍ନ’ କରିବା । ତହିଁରେ ସେ ଗଦା ହୋଇ ଗଦତ୍ୱ କରିବେ । ସେ ନିଜର ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ଦେଶରେ ସୁବିଚାର ଓ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ ।

6 ସେହି ଉତ୍ତମ ଗଦତ୍ୱ କାଳରେ ଗାଖା ‘ଉତ୍ପନ୍ନ’ ହୋଇ ଯିହୁଦା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମ, ଏହି ନାମରେ ସେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ ।

7 ଏଣୁକରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଅଛି,” ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ କହବେ ନାହିଁ, ‘ସେହି ନୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରକରି ଆଣିଲେ ।’ 8 ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଏକ ନୂଆ କଥା କହବେ । ସେମାନେ କହବେ, ‘ସେହି ନୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ କୁଳଦାତ ବଂଶକୁ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡେଇଁ ଦେଇଥିଲୁ, ସେହି ସବୁ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।’ ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ । ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।”

ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବରୁଣ

9 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାର୍ତ୍ତା । ମୋର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ହୃଦୟ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି । ମୋର ଅସ୍ଥିସବୁ କମ୍ପୁଅଛି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ହେତୁ ମୁଁ ମଊ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଓ ପ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରିଚିତ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

10 କାରଣ ଯିହୁଦା ପାପୀ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନେ ବହୁ ଭାବରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଭିଗାପ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ଗୁଣଣଭୂମି ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି । ଦେଶ ଗୋକ କରୁଅଛି । ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଓ ପରାକ୍ରମ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ।

11 “ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଯାଦକଗଣ ସବୁ ମିଛ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏପରିକି ସେମାନେ ମୋ ମନ୍ଦିରରେ ଅପକର୍ମ କରୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି ।”

12 “ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଖସଡ଼ା ହେବ । ସେମାନେ ସେହି ଅନ୍ଧାର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ପ୍ରତିଫଳ ଆଣିବି ।”

13 “ଗମରୟାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରକ୍ତକର ବସୁ ମୁଁ ଦେଖିଅଛି । ସେମାନେ ବାଲ୍‌ଦେବ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧରେ ଚଳାଇଲେ ।

14 ଯିରୁଶାଲମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ଦିନିଷ ଦେଖୁଅଛୁ । ସେମାନେ ପର ସ୍ତ୍ରୀ ନିକଟକୁ ଗମନ କରନ୍ତି, ମିଥ୍ୟାଚରଣ କରନ୍ତି ଓ ଭୁଗୁରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଏପରି ସବଳ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତାର ଫେରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ସମସ୍ତେ

ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ସଦୋମର ଭୂଲ୍ୟ ଓ ତାହାର ନିବାସୀଗଣ ହାମୋଗର ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।”

15ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଷାକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରାଇବା ଓ ବିଷ ବୃକ୍ଷର ରସ ପାନ କରାଇବା । କାରଣ ଯିରୁଶାଲମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଷାଣତା ଦେଶ ସାରା ବ୍ୟାପି ଯାଇଛି ।”

16ପୁଣି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସାରତା ଗିଣାନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ହୃଦୟର ଦର୍ଶନ କଥା କହନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁଖର କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

17ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ନକହ ଭିନ୍ନ କଥା କୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ‘ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତ ହେବ ।’ ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ନିଜର ହୃଦୟରେ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, ‘ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନଙ୍ଗଳ ହେବନାହିଁ ।’

18ମାତ୍ର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସୂର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଶୁଣିବାକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇନାହିଁ । କେହି ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଶୁଣିନାହିଁ ।

19ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧ ଭୟଙ୍କର ପୁଣିବାତ୍ୟା ସ୍ୱରୂପ ଆସିବ ଓ ତାହା ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ମସ୍ତକକୁ ଦଳି ପକାଇବ ।

20ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ମନର ଅଭିପ୍ରାୟ ସଫଳ ଓ ସିଦ୍ଧ ନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଶେଷକାଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବ ।

21ଆମ୍ଭେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନଥିଲୁ । ତଥାପି ସେମାନେ ଆପେ ଆପେ ଧାଇଁଲେ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲୁ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କଲେ ।

22ସେମାନେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଇ ଥାଆନ୍ତେ । ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁପଅରୁ ଓ କୁକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଇ ଥାଆନ୍ତେ ।”

23ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର । ଆମ୍ଭେ କି ନିକଟ” କି “ଦୂର ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।

24ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମଠାରୁ ନିଜକୁ ଗୋପନୀୟ କରି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ସବୁଠାରେ ବ୍ୟାପି ରହିଅଛୁ ।”

25“ପୁଣି ଏପରି କେତେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ‘ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛୁ’ କହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କଥା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ । 26ଯେଉଁ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ହୃଦୟ ମିଥ୍ୟା ଭାବନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କେତେକାଳ ଏହା ଗୁଳୁ ରଖିବେ? 27ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନ କଥା କହି ମୋର ନାମକୁ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ବିସ୍ମୃତ କରାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁରୁଷଗଣ ବାଲ୍ୟଦେବ ସକାଶେ ମୋର ନାମ ପାଶୋରି ପକାଇଲେ । 28ଗସ୍ୟ ସହତ ପାଳ ସମାନ ନୁହେଁ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଆତ୍ମର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନକଥା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ତାହା କୁହନ୍ତୁ । 29ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଅଗ୍ନି ଭୂଲ୍ୟ ।” “ପୁଣି ତାହା ପାଷାଣ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡକାରୀ ହାତୁଡ଼ି ଭୂଲ୍ୟ ।

30“ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଠାରୁ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ହରଣ କରନ୍ତି”, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ । 31ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ,” ନିଜେ ମିଥ୍ୟା କହି ଛଳନା ପୁବକି କହନ୍ତି “ମୁଁ କହିଛି ବୋଲି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଅଟେ । 32ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରନ୍ତି ଓ ସେହି ମିଥ୍ୟା କଥା ଓ ଅସାର ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନାହିଁ କିମ୍ପା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛି ମାତ୍ର ଉପକାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଗୋକବାର୍ତ୍ତୀ

33“ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯିହୂଦାର ଲୋକମାନେ, କିମ୍ପା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ କିମ୍ପା ଯାଜକଗଣ ଭ୍ରମକୁ ପରୁରନ୍ତି, ‘ହେ ଯିରିମ୍ଭ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭାରୋକ୍ତ କ’ଣ?’ ସେତେବେଳେ ଭ୍ରମେ ନିରୂତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବ, ‘ଭ୍ରମେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବୋଝ, ତେଣୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ।’” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

34“ଯଦି କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କିମ୍ପା ଯାଜକ କିମ୍ପା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି କହେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଏକ ଭାରୀ’, ମୁଁ ସେ ଲୋକକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରକୁ ଗାସ୍ତି ଦେବି । 35ଭ୍ରମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀକ ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ପରୁରବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କି ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି?’ ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କି କଥା କହି ଅଛନ୍ତି?’

36ଭ୍ରମେମାନେ ପୁଣି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ ଯେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା’ ବୋଝ ବୋଲି । କାରଣ ଭ୍ରମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ବୋଝ । ଭ୍ରମେ ନୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କଦାର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି ।

37“ଭ୍ରମେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ନାଶିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ନିଜେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କି ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି?’ ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କି କଥା କହିଛନ୍ତି?’ 38ମାତ୍ର ‘ଭ୍ରମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭାରୋକ୍ତ ବୋଲି’ କୁହନାହିଁ ।

ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏହକଥା କୁହ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, 'ଆମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭାରୋକ୍ତ ନକହବାକୁ କହୁଥିଲୁ, ତଥାପି 'ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଗନ୍ଧ ବ୍ୟବହାର କଲି?' 39ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟକୁ ଭାରୋକ୍ତ ବୋଲି କହଲୁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିବା। ପୁଣି ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୂମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନଗର ଦେଇଅଛୁ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର କରିବା। 40ଆମ୍ଭେ ଏପରି ଦୁର୍ନାମ ଓ ଲଜ୍ୟା ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚରକାଳ ଭୋଗାଇବା, ଯାହାକୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଭୁଲିପାରିବ ନାହିଁ।”

ଉତ୍ତମ ଓମ୍ବିର ଫଳ ଓ ମନ୍ଦ ଓମ୍ବିର ଫଳ

24 ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର, ଯିହୋୟାକୀମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଭକୁ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ଶିଲୁକର ଓ କର୍ମକାରମାନଙ୍କ ସହତ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବନ୍ଦୀକରି ବାବଲକୁ ନେଇଗଲା ଉତ୍ତରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ। ଆଉ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇ ଡାଳ ଓମ୍ବିର ଫଳ ରଖା ଯାଇଅଛି। 2ଗୋଟିଏ ଡାଳରେ ଆଦ୍ୟ ପକ୍ଷ, ଓମ୍ବିର ଫଳପରି ଅତି ଉତ୍ତମ ଫଳ ଥିଲା। ଅନ୍ୟ ଏକ ଡାଳରେ ଏପରି ଅତି ମନ୍ଦ ଓମ୍ବିର ଫଳ ଥିଲା, ଯାହାକି ଭୋଦନ ଉପଯୋଗୀ ନଥିଲା।

3ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟା, ଭୂମ୍ଭେ କ’ଣ ଦେଖୁଛୁ?” ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି, “ଓମ୍ବିର ଫଳ, ଉତ୍ତମ ଓମ୍ବିର ଅତି ଉତ୍ତମ ଓ ମନ୍ଦ ଓମ୍ବିର ଏତେ ମନ୍ଦ ଯେ ତାହା ଭୋଦନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।”

4ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 5ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦାରୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନିଆଗଲେ, ଏହସବୁ ଉତ୍ତମ ଓମ୍ବିର ଭୂଲ୍ୟ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବି। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହସ୍ତାନରୁ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଭୂମିକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଛି। 6ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତରକ୍ଷା ଦେବା। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ କରିବା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଢ଼ କରିବା। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନ କରିବା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିବା। 7ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇବା ପାଇଁ ମନ ଦେବା। ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା କାରଣ ସେମାନେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ।

8ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦକୟା ସେହି ଅତିମନ୍ଦ ଓମ୍ବିର ଫଳ ସଦୃଶ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସିଦକୟାକୁ, ତାହାର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଏହି ଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ତ୍ୟାଗ କରିବା।

9ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏମିତି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଣିବି ଯେ ପୁଅବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଆତଙ୍କିତ ହେବେ। ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ନାମ ଓ ଉପହାସ କରିବେ। ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବା, ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବେ। 10ସେମାନେ ସେଇ ଭୂମିରୁ ଉଠିବେ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ, ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇବା, ଯେଉଁ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲା।” ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠିବେ କରିବା।

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପ୍ରଗରର ସାଙ୍ଗ

25 ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରର ଅଧିକାରର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଓ ଯୋଶିୟାର ପୁତ୍ର, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଭର ଅଧିକାରର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ, ଯିହୁଦାର ସମଗ୍ର ଲୋକ ବିଷୟରେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 2ଉଦ୍‌ବିଷୟକା ଯିରିମିୟା ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ସମସ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ନିକଟରେ ସେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କହଲେ,

3ଆମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଶିୟାର ଅଧିକାରର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଷଠାରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ତେଲଗ ବର୍ଷକାଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି। ଆଉ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କରୁ ଉଠି ତାହା ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଶୁଣିନାହିଁ। 4ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କରେ ଉଠି ବାରମ୍ବାର ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଦାସ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାଗଣଙ୍କୁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି। ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଶୁଣି ନାହିଁ, କିଅବା ସେ କଥାପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନାହିଁ।

5ସେହି ଉଦ୍‌ବିଷୟକାଗଣ କହଲେ, “ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା କୁପତରୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣରୁ ଫେର। ତାହାହେଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣିତନ କାଳରୁ ଚରଦନ ନିମନ୍ତେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୂମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରିବେ। 6ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ୟାଗ କରିନାହିଁ କିଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା ଓ ପ୍ରଣାମ କରିନାହିଁ। ପୁଣି ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ପୂଜାକରି ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିନାହିଁ। ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ନାହିଁ।”

7ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥାପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲ ନାହିଁ। “ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ନିଜ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛ। ତେଣୁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ ହେବ।”

8ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହିଁ।” 9ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଲୋକ ପଠାଇ ଉତ୍ତର ବିଗ୍ରହ ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଆଣିବା।” ପୁଣି “ଆମ୍ଭର ଦାସ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରକୁ ଆଣିବା। ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିହୁଦା ଓ ଯିହୁଦା ନିବାସୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଡ଼ା କରାଇବା। ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିନାଶ କରିବା। ସେହି ଦେଶକୁ ଚରକାଳ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବା। ତାହାକୁ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ବିସ୍ତମ୍ଭରେ ଓ ଗୀର୍ଘ ଗନ୍ଧ କରିବେ। 10ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମୋଦ, ପ୍ରମୋଦ,

ଧନ, ବରକନ୍ୟାଙ୍କର ସୁଖ ଓ ହର୍ଷ ଧନ, ଚକିର ଗବ ଓ ପ୍ରଦୀପର ଆଲୋକ ଦୂର କରିବା। 11ତହିଁରେ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ପରିଣତ ହେବ ଓ ହାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାବଲ ରାଜାର ସଭୁର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାସ ହୋଇ ରହିବେ।

12“ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସଭୁରବର୍ଷ ଅନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ବାବଲ ରାଜାକୁ, ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀକ ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସକାଶେ ଶାସ୍ତି ଦେବା” ଓ “ତାହାକୁ ସଦାକାଳ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥାନ କରିବା। 13ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଯାହା କହୁଅଛୁ, ଆଉ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପିରିମିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାକ୍ୟ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ଆମ୍ଭର ସେହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେହି ଦେଶପ୍ରତି ସଫଳ ହେବ। 14ଏବଂ ସେମାନେ ବହୁଦେଶର ଓ ମହାନ ରାଜାମାନଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ହେବେ। ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା।”

ପୃଥ୍ୱୀର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର

15ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ପିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଏହି ପ୍ରତୀକ କ୍ରୋଧରୂପକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ପାତ୍ର ନିଅ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ପଠାଉଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରାଅ। 16ତାହା ପାନ କରି ସେମାନେ ବାନ୍ଧକରି ଏଣେ ତେଣେ ଚଳିଯାନ୍ତି ହେବେ। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇଥିବା ଖତ୍ୱ ହେତୁ ସେମାନେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହେବେ।”

17ତହିଁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେହି ପାତ୍ର ନେଇ, ତାଙ୍କର କହିବାନୁସାରେ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରାଇଲି। 18ମୁଁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ, ସେହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରାଇଲି। ସେହି ଦେଶ ଶୁଷ୍କ ମରୁଭୂମି ହେଲା ଓ ଗୋଚରୀୟ ଉଦ୍ଭିଦରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା। ଏହା ଦେଖି ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ଗବ କଲେ ଓ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଅଭିଶାପର ବସ୍ତୁ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

19ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋକୁ, ତାହାର ଦାସଗଣକୁ ତାହାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି କ୍ରୋଧରୂପୀ ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରାଇଲି।

20ପୁଣି ଆରବର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓ ଉଷ୍ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ

ପଲେଷ୍ଟିୟ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଏବଂ ଅସ୍ଥିଲୋନ, ଘଷା ଇକ୍ରେଣା ଓ ଅସ୍ୱଦୋଦର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ପାନ କରାଇଲି।

21ତା’ପରେ ଇଦୋମ, ମୋୟାବ ଓ ଅମ୍ମୋନର ସମ୍ମାନଗଣକୁ ସେହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରାଇଲି।

22ଆଉ ସୋରର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ, ସୀଦୋନର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ

ସମୁଦ୍ରପାରସ୍ଥ ଦ୍ୱୀପର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ତାହା ପାନ

କରାଇଲି। 23ପୁଣି ଦଦାନ, ତେମା ଓ ବୁଷ୍ତର ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କେଶ ମୁଣ୍ଡନ କରି ସେହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କଲେ।

24ପୁଣି ଆରବର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରାନ୍ତରବାସୀ ମିଶ୍ରିତ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରାଇଲି।

25ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସିମ୍ପା, ଫିଲମ ଓ ମାଦୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରାଇଲି।

26ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦିଗର ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜା ଜଣଙ୍କ ପରେ ଜଣେ ଏହା ପାନ କଲେ। ପୁଣି ପୃଥ୍ୱୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟକୁ ପାନ କରାଇଲି ପରେ “ଶେଷକର” ରାଜା ଏହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରିବେ।

27“ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ହେ ପିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ‘‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରି ମଉ ଦୁଅ ଓ ବାନ୍ଧ କର, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଖତ୍ୱ ପଠାଇବା, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଡିତ ହୋଇ ଆଉ ଉଠନାହିଁ।’

28“ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ପାତ୍ର ନେଇ ପାନ କରିବାକୁ ଯେବେ ଅସମ୍ମତ ହେବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହ, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପାନ କରିବ। 29କାରଣ ଏହି ଯିରୁଶାଲମକୁ ମୁଁ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଛି। ତାହା ମୋର ନାମକୁ ଧାରଣ କରିଛି। ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିପାର ଆମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବୁ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲ୍ କହୁଅଛ। ଆମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ୱୀବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଖତ୍ୱ ଚଳାଇବା।’” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

30“ହେ ପିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଦ୍ଧାରୁ ହୁଙ୍କାର କରିବେ। ସେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ବାସସ୍ଥାନରୁ ଆପଣା ଚକ୍ରର ଶୁଣାଇବେ। ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଖୁଆଡ଼ ଉପରେ ମହାରବ କରିବେ ଓ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାମର୍ଦ୍ଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପରି ପୃଥ୍ୱୀବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫିହନାଦ କରିବେ।

31ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ୱୀରେ ଏକ ଧନ ବ୍ୟାପିବ। କାରଣ ପୃଥ୍ୱୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅଛି। ସେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରି ଶାସ୍ତି ଦେବେ। ପୁଣି ସେ ଦୁଷ୍ଟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ୱରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

32ପୁଣି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଦେଶକୁ ଦେଶ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ। ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ୱୀରେ ମହା ତୋଫାନ ଉଠିବ।”

33ପୁଣି ସେ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗବ ପୃଥ୍ୱୀର ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯିବ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବାକୁ କେହି ନଥିବେ ଓ କବର ଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେହି ନଥିବେ। ସେମାନେ ଭୁଲ୍ଲିର ଗୋବର ଖତ ହେବେ।

34ହେ ମେଷପାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କର। ହେ ମେଷଗଣର ଅଧିପତିମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୂମିରେ ଗଡ଼। କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହତ୍ୟା ସମୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଗତ ହେଲା। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଗ୍ନପାତ୍ର ଭୂଲ୍ୟ ବିଷ୍ଣିପୁ ହୋଇ ପଡ଼ିବ।

35ପୁଣି ମେଷପାଳକଗଣ ପଳାୟନ କରି ଲୁଚି ପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ।

36ମୁଁ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାର ଓ ମେଷପଲର ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ସ୍ଵର ଶୁଣୁଅଛି। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଉଦାଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି।

37ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ଗାନ୍ଧିପୁଣ୍ଡୁ ଖୁଆଡ଼ ସବୁ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ମରୁ ହୋଇଅଛି।

38ଆହୁରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ସୁକର ସିଂହ ଭୂଲ୍ୟ ଆପଣା ଗହର ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ରୂପକ ଖଡ଼୍ଵ ଉତ୍ସୁକର ହେବ ଓ ସେହି ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧ ହେତୁରୁ ଦେଶ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ମରୁମୟ ସ୍ଥାନ ହେବ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ଯିଶମ୍ବର ଶିକ୍ଷା

26 ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ଵଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମର ରାଜତ୍ଵର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 2ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ହେ ଯିଶମ୍ବର, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଠିଆ ହୁଅ। ଯିହ୍ଵଦାର ନଗର ସମୁଦ୍ର ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କଥା କୁହ, ଗୋଟିଏ ହେଲେ କଥା ଆମ୍ଭର ଛାଡ଼ ନାହିଁ। 3ସେମାନେ ହୁଏତ ଆମ୍ଭର କଥାପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଓ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବେ। ହୋଇପାରେ ସେମାନେ କୁପଥରୁ ଫେରିବେ। ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଅଛୁ, ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା। 4ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଗୁଲିବ ଓ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବ। 5ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ପଠାଇ ଆସିଛୁ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାପ୍ରତି ଅବଧାନ କରିନାହିଁ। 6ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନକରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଗୃହକୁ ଶୀଘ୍ର ତୁଲ୍ୟ କରିବା ଆଉ ଏହି ନଗରକୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଭିଶାପର ସ୍ଥାନ କରିବା।”

7ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯିଶମ୍ବର ଏହକଥା କହିଲାବେଳେ ସମସ୍ତ ଯାଦକ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ।

8ଆଉ ଯିଶମ୍ବର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାସବୁ କହିବା ସମାପ୍ତ କଲାପରେ ଯାଦକମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ଯିଶମ୍ବରଙ୍କୁ ଧରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ। 9ସେମାନେ ପୁଣି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରୁଛ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ଶୀଘ୍ର ସମାନ ହେବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଧ୍ଵସ୍ତ ଓ ନିବାସବିହୀନ ହେବ।” ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିଶମ୍ବରଙ୍କୁ ଗୁରୁପଟେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ।

10ଅନନ୍ତରେ ଯିହ୍ଵଦାର ଅଧିପତିମାନେ ଏହସବୁ ବିଷୟ ଶୁଣି ଗଦଗୁହରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନୂତନ ଦ୍ଵାରର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ବସିଲେ। 11ତା’ପରେ

ଯାଦକମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହକଥା କହିଲେ, “ଯିଶମ୍ବର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ; କାରଣ ସେ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରାଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵକର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣିଅଛ।”

12ତା’ପରେ ଯିଶମ୍ବର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହକଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁସବୁ କଥା ଶୁଣିଅଛ, ସେହସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ଏହି ମନ୍ଦିର ଓ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଭୁର କରାବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ। 13ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଆଚରଣ ଓ କ୍ରିୟା ବଦଳାଅ। ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର। ତାହାହେଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଛନ୍ତି, ତାହା କରିବାରୁ ସେ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ। 14ଆଉ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ହେଉଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ ତାହା ମୋ ପ୍ରତି କର। 15ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋତେ ବଧ କରିବ, ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନାଶ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏହି ନଗର ଉପରେ ଓ ତଦ୍‌ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଲାଗିବ। କାରଣ ଏହିସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସତ୍ୟ।”

16ତା’ପରେ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିଶମ୍ବର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯିଶମ୍ବରଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କହିଛନ୍ତି।”

17ସେତେବେଳେ ଦେଶର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଉଠି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହକଥା କହିଲେ। 18ଯିହ୍ଵଦାର ଗଦା ହିକୟଙ୍କ ସମୟରେ ମୋରେଶ୍ଠୀୟର ମାିଖା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କଲ, “ଆଉ ସେ ଯିହ୍ଵଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲା,

ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ସିୟୋନ୍ କ୍ଷେତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଗୁଷ୍ଠ କରାଯିବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଢିପ ହେବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ପର୍ବତରେ ମନ୍ଦିର ଅଛି, ତାହା ବନସ୍ଥ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ସମାନ ହେବ।”

19“ଯିହ୍ଵଦାର ଗଦା ହିକୟ ଓ ଯିହ୍ଵଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମାିଖାକୁ ବଧ କରି ନଥିଲେ। ହିକୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା କରିବାରୁ ସେ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ। ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିଶମ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଅମଙ୍ଗଳ କରୁଅଛୁ।”

20ଆହୁରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁରକାରୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା। ସେ କିଶୟିତ୍-ସିୟୋନ୍‌ର ସମୟରେ ପୁତ୍ର ଉତ୍ତମ; ସେ ଯିଶମ୍ବର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟପର ଏହି ନଗର ଓ ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରୁଥିଲା।

21ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୀରଗଣ ଓ ଯିହ୍ଵଦାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନେ ଉତ୍ତମଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଶୁଣିଲେ।

ତା'ପରେ ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ମାତ୍ର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତରୀତ ହୋଇ ମିଶରକୁ ପଳାଇଲା ।
22ମାତ୍ର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଅକବୋରର ପୁତ୍ର ଇଲନାଥନକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ପଠାଇଲା । **23**ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମକୁ ମିଶରରୁ ଆଣି ଯିହୋୟାକୀମ୍ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ । ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଉତ୍ତମକୁ ଖଜୁରେ ବଧ କରାଗଲା ଓ ଦଶପ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ କବର ସ୍ଥାନରେ ତାହାର ଗବ ପକାଗଲା ।

24ଯାହାହେଉ, ଗାଫନର ପୁତ୍ର ଅହୀକାମ ଯିରିମିୟୁକୁ ରକ୍ଷାକଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଗଲା ନାହିଁ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ନବୁଖଦନସରଙ୍କୁ ଗାସକ କଲେ

27 ଯୋଶିୟୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ଗାସନର ଆରମ୍ଭରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । **2**ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଭୁଲେ ସୁନ୍ଦର କେତେକ ଯୁଆଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆପଣା ସ୍ତମ୍ଭରେ ରଖ । **3**ପୁଣି ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦକୟୁଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଯୁଆଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଇଦୋମ, ମୋୟାବ, ଅମ୍ମୋନ, ସୋର ଓ ସୀଦୋନର ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ । **4**ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଅ, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହିଲେ, ଭୁଲେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ । **5**ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ବଶାଳ ଶକ୍ତିଗାଳୀ ବାହୁଦ୍ୱାରା ଏହି ପୃଥିବୀ ଓ ପୃଥିବୀ ନିବାସୀ ସକଳ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସୁଲକ୍ଷ୍ମରେ ଯାହାକୁ ଉଚିତ ମନେ କରିଛୁ, ଏହା ଦେଇ ପାରିବୁ । **6**ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସବୁ ଦେଶ ମୋର ଦାସ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରର ହସ୍ତରେ ଦେଇଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସେବା କରିବାକୁ ଦେଇଅଛୁ । **7**ପୁଣି ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ନବୁଖଦନସର, ତାହାର ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ରର ସେବା କରିବେ । ପୁଣି ଏକ ସମୟ ଆସିବ, ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ମହାନ ମହାନ ରାଜାମାନେ ବାବଲରେ ନିଜର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ ।

8“ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ସେହି ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ବାବଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ତଳେ ଆପଣା ଆପଣା ବେକ ରଖିବେ ନାହିଁ,” ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସେ ଦେଶକୁ ତାହାର ହସ୍ତରେ ସଂହାର ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର ଖଜୁ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡ ଦେବା । **9**କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍, ଭୁଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାମାନଙ୍କର, ଭୁଲ୍ ଦବ୍ୟପ୍ରଶ୍ନାମାନଙ୍କର, ଭୁଲ୍ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ରଶ୍ଟାମାନଙ୍କର, ଭୁଲ୍ ଯାଦୁକାରମାନଙ୍କର କଥା ବା ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ୍ କହିଲେ, “ଭୁଲ୍ ବାବଲୋନର ରାଜାଙ୍କର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।” **10**ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଦେଶରୁ ଦୂରେଇ ଦେବାପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ

ଭୁଲ୍ମାନେ ଯେପରି ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି । **11**“କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ବାବଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ତଳେ ନିଜ ନିଜର ବେକ ଦେବେ ଓ ତାହାର ଦାସ୍ୟ କର୍ମ କରିବେ,” ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଦେଶରେ ରହିବାକୁ ଦେବା ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବାସ କରିବେ ।

12“ଅନନ୍ତର ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦକୟୁକୁ କହିଲି, “ଭୁଲ୍ମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବେକ ବାବଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ତଳେ ରଖ ଓ ତାହାର ଏବଂ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କର । ତହିଁରେ ଭୁଲ୍ମାନେ ବଞ୍ଚିବ । **13**ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ଭୁଲ୍ ଓ ଭୁଲ୍ମାନେ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରବ? ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବାବଲୋନ ରାଜାଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଘଟିବ । **14**ପୁଣି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାଗଣ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ଭୁଲ୍ମାନେ ବାବଲ ରାଜାର ସେବା କରନାହିଁ ।

“ଭୁଲ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଥାକୁ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । **15**ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇନାହିଁ ।” “ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଓ ମୋ ନାମରେ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବି ଓ ଭୁଲ୍ମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ଭୁଲ୍ମାନେ ଓ ସେହି ପ୍ରସ୍ତୁତକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାଗଣ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।”

16ତା'ପରେ ମୁଁ, ଯିରିମିୟୁ ଓ ସମସ୍ତ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଓ ଏହା କହିଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲେ । ଦେଖ, ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାଗଣ ଓ ଯାଦକଗଣ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କହିଲେ ଯେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ବାସନକୁସନ ଶୀଘ୍ର ବାବଲରୁ ଅଣାଯିବ ।’ କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । **17**ଭୁଲ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନାହିଁ । ବାବଲ ରାଜାର ସେବା କର, ତାହା ହେଲେ ଭୁଲ୍ମାନେ ବଞ୍ଚିବ । ଆଉ ଏହି ନଗର ଯିରୁଶାଲମକୁ କାହିଁକି ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଦେବ? **18**ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷା ଅଟନ୍ତି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ, ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଯେପରି ବାବଲକୁ ନିର୍ମାଣ, ଏଥିପାଇଁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବୀନତି କରନ୍ତୁ ।”

19କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ସୁନ୍ଦ ଦୟା, ସମୁଦ୍ର, ବୈଠିକ ଓ ସମସ୍ତ ବାସନ କୁସନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ କହିଲେ, ଯାହାକି ଏହି ନଗରରେ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି । **20**ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଖୀନଙ୍କୁ ଓ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ ନବୁଖଦନସର ବନ୍ଦୀକରି ବାବଲକୁ ନେଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସବୁ ଦିନିଷ ନେଇ ନଥିଲେ । **21**ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଗ୍ରାୟେଲର

ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ, ଯିହୁଦୀର ଗନ୍ଧର୍ବପାଦରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା, “ସେହି ସମସ୍ତ ବାସନ କୁସନ ବାବଲକୁ ଅଣାଯିବ । 22ସେହିସବୁ ବାବଲକୁ ଅଣାଯିବ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଦର୍ଶନ ନ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସବୁ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିବ ।” ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତାହାପରେ ଆମ୍ଭେ ସେ ସବୁ ଦିନଷକୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।”

ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହନାନୟ

28 ଅନନ୍ତର ଯିହୁଦୀର ଗନ୍ଧର୍ବପାଦର ଗନ୍ଧର୍ବର ଚତୁର୍ଥବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସରେ ଗିବ୍‌ୟୋନ ନବାସୀ ଅଧିକାର ପୁତ୍ର ହନାନୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ଏହି କଥା କହଲେ । 2“ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀ ଉପରେ ଥିବା ବାବଲ ଗନ୍ଧର୍ବର ଯୁଆଳ ଭାଙ୍ଗିଦେବୁ । 3ବାବଲର ଗନ୍ଧର୍ବ ନବୁଖଦନସର ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଯେଉଁସବୁ ପାତ୍ର ବାବଲକୁ ନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଆମ୍ଭେ ଦୁଇବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା । 4ପୁଣି ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀର ଗନ୍ଧର୍ବ ଯିହୋୟାଶୀନକୁ ଓ ଯିହୁଦୀର ବାବଲକୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ସହତ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।’ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘କାରଣ ଆମ୍ଭେ ବାବଲ ଗନ୍ଧର୍ବର ଯୁଆଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ।”

5ତା’ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶମ୍ବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଯାଜକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହନାନୟକୁ କହଲେ । 6ଯିଶମ୍ବର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହନାନୟକୁ ଏହା କହଲେ, “ଆମେନ! ସଦାପ୍ରଭୁ ସେପରି କରନ୍ତୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ର ଓ ସମସ୍ତ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକଙ୍କୁ ବାବଲରୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବାକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସେହି ବାକ୍ୟସବୁ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ ।

7“ତେଣୁ ହେ ହନାନୟ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ ଯେଉଁକଥା କହୁଅଛ, ତାହା ଶୁଣ । 8ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବହୁଦେଶ ଓ ମହାନ ମହାନ ଗନ୍ଧର୍ବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । 9ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗାନ୍ଧର୍ବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାର ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲାପରେ ସିନା ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ।”

10ଯିଶମ୍ବରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବହନ କରିଥିବା ଯୁଆଳକୁ ହନାନୟ କାଢି ନେଇ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା । 11ଆଉ ହନାନୟ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବଡ଼ ପାଟିରେ କହଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଏହିରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇବର୍ଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାବଲର ଗନ୍ଧର୍ବ ନବୁଖଦନସରର ଯୁଆଳ ସବୁ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରୁ କାଢି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ।”

ଏଥିରେ ଯିଶମ୍ବର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଗଲେ ।

12ହନାନୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶମ୍ବରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଯୁଆଳ ନେଇ ଭାଙ୍ଗିଲା ପରେ ଯିଶମ୍ବରଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 13ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ହନାନୟକୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେ ସିନା କାଠର ଯୁଆଳ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତାହା ବଦଳରେ ଲୁହାର ଯୁଆଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ।’ 14ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଏହିସବୁ ଦେଶୀୟଗନ୍ଧର୍ବ ବାବଲର ଗନ୍ଧର୍ବ ନବୁଖଦନସରର ସେବା କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଲୁହାର ଯୁଆଳ ରଖିଅଛି । ସେମାନେ ତାହାର ସେବା କରିବେ ଆଉ ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତ୍ର ପଶୁଗଣ ତାହାର ସେବା କରିବେ ।”

15ତହିଁରେ ଯିଶମ୍ବର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହନାନୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାକୁ କହଲେ, “ହେ ହନାନୟ, ଏବେ ଶୁଣ! ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ବଶ୍ୱାସ କରାଇ ଅଛ । 16ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ହନାନୟ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୃଥିବୀରୁ ଦୂର କରିବା । ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବର୍ଷ ମରିବ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହର କଥା କହଅଛ ।”

17ଆଉ ହନାନୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେହି ବର୍ଷ ସପ୍ତମ ମାସରେ ମଲା ।

ବାବଲସ୍ଥିତ ନୀର ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କୁ ଏକ ପତ୍ର

29 ଯିଶମ୍ବର ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଜକଗଣଙ୍କ ପାଖକୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବାବଲ ନିର୍ବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ଏହିସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନବୁଖଦନସର ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବଲକୁ ନିର୍ବାସିତ ରୂପେ ନେଇଯାଇଥିଲେ । 2ଗନ୍ଧର୍ବ ଯିହୋୟାଶୀନ, ଗନ୍ଧର୍ବମାତା, ନଫୁସକଗଣ, ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ, ଶିଳ୍ପକାରୀଗଣ ଓ କର୍ମକାରୀଗଣ ଯିରୁଶାଲମରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ଉତ୍ତାରେ ଏହି ପତ୍ର ପଠାଗଲା । 3ଯିହୁଦୀର ଗନ୍ଧର୍ବ ସିଦ୍ଧକୟ ବାବଲର ଗନ୍ଧର୍ବ ନବୁଖଦନସର ନିକଟକୁ ଗାଫନର ପୁତ୍ର ଇଲୟାସା ଓ ହଲକୟର ପୁତ୍ର ଗମଗୟକୁ ପଠାଇଲେ । ଯିଶମ୍ବର ସେହିମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପତ୍ର ଦେଲେ । ସେହି ପତ୍ରଟି ଏହିପରି ପାଠ କରାଗଲା ।

4ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବଲକୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଇଅଛୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ଆଦେଶ ଏହି । 5“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କର; ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାହାର ଫଳ ଉପଭୋଗ କର । 6ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବାହ କରି ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଉତ୍ପାଦନ କର । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଇ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜନ୍ମ କରାଅ । ଏହିପରି ବାବଲର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କର କିନ୍ତୁ ଉଣା କରନାହିଁ । 7ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନଗରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରିଅଛୁ ତାହାର ମଙ୍ଗଳ କର ଓ ସେହି ନଗର ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ

ପ୍ରାର୍ଥନା କର। କାରଣ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତ ଆସିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତ ଆସିବ ।” 8ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଗଣକମାନଙ୍କ କଥାରେ ଭୁଲ ନାହାଁ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦର୍ଶନ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରନାହାଁ । 9ପୁଣି ସେମାନେ ଆତ୍ମ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରନାହାଁ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

10ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମାତ୍ର ବାବଲରେ ସତ୍ତ୍ୱବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲପରେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ପ୍ରାନ୍ତସନ୍ଧାନ କରିବା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ଆତ୍ମେ ଆପଣା ମଙ୍ଗଳବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରିବି । 11ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛୁ ତାହା ମଙ୍ଗଳକର ଅଟେ ।” “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଛୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ନୂଆ ଆଶା ଦେବା । 12ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବ ଓ ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ । ଆଉ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା । 13ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଅନେକ୍ଷଣ କରିବ । ଆଉ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଖୋଦିବ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମକୁ ପାଇବ । 14ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇବାକୁ ଦେବା ।” “ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା । ଆତ୍ମେ ଦାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଧୁକରିବ କରୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେ ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଏକତ୍ରୀତ କରିବା ।” ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସନ ସ୍ଥାନରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।”

15ତୁମ୍ଭେମାନେ କହବ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାବଲକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।” 16ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାବଲକୁ ବନ୍ଦୀହୋଇ ଆସିନଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ବିଷୟରେ ଓ ଦାଉଦର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ରଜା ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି । 17ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, “ଯିରୁଶାଲମରେ ଅବିଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମେ ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇବା । ଆଉ ଯୁଗାଦନକ ଭୋଜନ ଅଯୋଗ୍ୟ ମୟ ଫଳ ଫଳ ଭୁଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା । 18ଆତ୍ମେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଅବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇବା । ସେମାନେ ଏକ ବସ୍ତୁ ହେବେ, ଯାହାକୁ କି ଦେଶ ଅଭିଶାପର ବୀଭିଷିକାର ଓ ହୀସ୍ ଗନ୍ଧର ବସ୍ତୁ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ଆଉ ସେମାନେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଲଜ୍ଜ୍ୟାର ଏକ ବିଷୟ ହେବେ । 19କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଆତ୍ମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ

ଯାହା କହନ୍ତୁ, ସେମାନେ ତାହା ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହାଁ ।” ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ଆତ୍ମର ଦାସକୁ ପଠାଇ ଯାହା କହନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହାଁ ।” 20“ଏଣୁ ଆତ୍ମଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବଲକୁ ତଡ଼ିତ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ ।”

21“କୋଲୟର ପୁତ୍ର ଆହାବ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସିବକୟ ଆତ୍ମ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ବାବଲର ରଜା ନବୁଖଦନସର ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବୁ । ଆଉ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ । 22ପୁଣି ବାବଲରେ ଯିହୁଦାର ନିର୍ବାସିତ ଯେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦୁଇ ଲୋକଙ୍କ ଅଭିଶାପ କଥା ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ସେହି ଲୋକମାନେ କହବେ, ‘ବାବଲର ରଜା ଯେପରି ସିବକୟ ଓ ଆହାବଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଥିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କରନ୍ତୁ ।’ 23ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଅତି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମେ ଆଜ୍ଞା କରନାହାଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହୁ ଅଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ଏହା ଜାଣୁ ଓ ଆତ୍ମେ ଏଥିପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ ।”

ଗମୟିୟଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

24ଆଉ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ନିହଳୀୟ ବଂଶର ଗମୟିୟଙ୍କୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେବ । 25ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଗମୟିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସଫନୟ ଯାଦକକୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ନାମରେ ଏହି ପତ୍ର ପଠାଅ । 26ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମିରିର ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ‘ଯିହୋୟାକା ଯାଦକ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାଦକ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ବାତୁଳ ହୋଇ ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ବୋଲି କହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ବଡ଼ ହରିକାଠରେ ଏକ ବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବ । 27ସମ୍ପ୍ରତି ଯିରିମିୟ ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାପରି ଦେଖାଉଅଛି । ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତାକୁ ବନ୍ଦୀ ନ କରିବ? 28ଯିରିମିୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଅଛି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବଲରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କର ଓ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଫଳ ଉପଭୋଗ କର ।’” 29ଅନନ୍ତର ସଫନୟ ଯାଦକ ଯିରିମିୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ ଏହିପତ୍ର ପାଠ କଲ । 30ତାହାପରେ

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 31“ହେ ଯିରିମିୟା, ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବାସିତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ବୁଝା, ‘ନିହଳମାୟା ଗମୟିତ୍ସୁର ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ଗମୟିତ୍ସୁର ଉଦ୍ଧାରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ପଠାଇନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ମିଥ୍ୟା କହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ନଷ୍ଟକରିବ । 32ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନିହଳମାୟା ଗମୟିତ୍ସୁର ଓ ତାହାର ବଂଶକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବାକୁ ତାହାର କେହି ରହିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳ କରିବା, ତାହା ସେ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଗମୟିତ୍ସୁର ଦଣ୍ଡ ଦେବା, କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହର କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।”

ଆଗର ଗପ

30 ଯିରିମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 2ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଯିରିମିୟା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁସବୁ କଥା କହିଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ରଖ । 3କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସମୟ ଆସିବ” “ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଓ ଯିହୁଦାର ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଅବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ।” ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ । ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ଓ ସେମାନେ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ ।”

4ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ । 5ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ,

“ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମିବାର ଓ ଭୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଅଛୁ, ମାତ୍ର ଶାନ୍ତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ନାହିଁ ।

6“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପରୁର ବୁଝ, ସେମାନେ କ’ଣ ପ୍ରସବ ବେଦନା ପାଇଛନ୍ତି? ତାହା ନହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ କାହିଁକି ପ୍ରସବ ବେଦନା ପାଇଲା ପରି ଆପଣା କଟି ଦେଶରେ ହସ୍ତ ରଖିଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମୁଖ ମଳିନ ପଡ଼ିଛି କାହିଁକି?

7“ଆହା, ସେବନ ଅତି ମହାନ । ତାହା ସମାନ ଆଉ ଦିନ ନାହିଁ । ତାହା ଯାକୁବର ସଙ୍କଟକାଳ, ମାତ୍ର ସେ ତହିଁରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ।

8“ସେହି ସମୟରେ” ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ଵୟମ୍ଭୁତ୍ଵକୁ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ସବୁ ଛଣ୍ଡାଇ ପକାଇବା । ପୁଣି ବିଦେଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବେ ନାହିଁ । 9ଆଉ ସେମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ସେବା କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଠାଇଥିବା ଗଦା ଦାଉଦଙ୍କର ସେବା କରିବେ ।

10ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କରିନାହିଁ ।” ଆଉ “ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ,

ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶ ହୁଅନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ବହୁ ଦୂର ଦେଶରୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଦେଶରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛୁ । ପୁଣି ଯାକୁବ ଫେରିଆସି ଶାନ୍ତରେ ଓ ନିରାପଦରେ ରହିବ । କେହି ତାହାକୁ ଭୟ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

11ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହିଅଛୁ ।” “ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦିତ୍ଵ କରିଅଛୁ । ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଫତ୍ଵାର କରିବା । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଫତ୍ଵାର କରିବା ନାହିଁ । ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଶୁଖିଳତ ଓ ଅନୁଗାସିତ କରିବା ।”

12ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଷତ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘା କେବେ ପୁରଣ ହେବ ନାହିଁ ।

13ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘା’ର ଯତ୍ନ କେହି ନେବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାହା ସ୍ତମ୍ଭ ହେବନାହିଁ ।

14ତୁମ୍ଭେ ବହୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହତ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ । ମାତ୍ର ‘ବନ୍ଧୁମାନେ’ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଶୋରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭର ବହୁ ଅଧର୍ମ ଓ ବହୁ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶତ୍ରୁ ତୁଲ୍ୟ ଆଘାତ କରିଅଛୁ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛୁ ।

15ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା କ୍ଷତ ଯୋଗୁଁ କାହିଁକି କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି କ୍ଷତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଓ ଦୁରାଚାରୀ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଅନେକ ଓ ପାପ ବହୁତ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିସବୁ କରିଅଛୁ ।

16ଏଣୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗ୍ରାସିତ ହେବେ । ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପହରଣ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପହରଣ କରାଇବା ।

17କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘା’ ସବୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିବା ।” “କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବାସନ୍ଦ ବା ଦୂରୀକୃତା ବୋଲି କହନ୍ତି । ‘ଆଉ ସିୟୋନ୍‌କୁ କେହି ଗୃହାନ୍ତି ନାହିଁ ।’”

18ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଯାକୁବର ତମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକର ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବି ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବି । ସେହି ଧୂସ୍ର ସ୍ଥାନରେ ନଗର ନିର୍ମିତ ହେବ ଓ ଗଜଗୃହ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ ।

19ସେହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଆନନ୍ଦର ଧ୍ଵନି ବାହାରିବ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଫ୍ଘ୍ୟ କରିବା । ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ଅଫ୍ଘ୍ୟକ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବା । କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ ନାହିଁ ।

20“ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପୂର୍ବପରି ହେବେ । ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଇବା ।

ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପଦ୍ରବ କରିବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାସ୍ତି ଦେବା ।

21ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କର ଗାସନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆପଣାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯେ ଆସିବାପାଇଁ ସାହସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ?

22ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ।”

23“ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କ୍ରୋଧ ସର୍ବନାଶକାରୀ ଝଡ଼ ଓ ତୋଫାନ ସଦୃଶ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଆସି ଲାଗିବ ।

24ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନର ଅଭିପ୍ରାୟ ସଫଳ ଓ ସିଦ୍ଧ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ପ୍ରହ୍ଳାଣିତ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଗମିତ ହେବନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧମ ସମୟରେ ତାହା ବୁଝିବ ।”

ନୂତନ ଇଗ୍ରାୟେଲ

31 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ।”

2ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଖଢ଼ୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଆଶ୍ରୟ ପାଇବେ, ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିଗ୍ରାମ ରୁହିଁଲେ ।”

3ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ବହୁଦୂର ସ୍ଥାନରୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଓ କହଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରି ଆସିଛୁ । ଏଣୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ।

4ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ କୁମାରୀ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ରଚିବା । ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଏକ ଦେଶ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ପୁଣି ଆପଣା ଡବଲରେ ବିଭୂଷିତା ହୋଇ ଆନନ୍ଦକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନୃତ୍ୟ କରି ଗମନ କରିବ ।

5ତୁମ୍ଭେ କୃଷକମାନେ ପୁନର୍ବାର ଗମନରୁ ପର୍ବତରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୋପଣ କରି ତାହାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ।

6ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରହରୀମାନେ ଇଫ୍ରେୟିମ ପର୍ବତରେ ଘୋଷଣା କରି କହବେ, ‘ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନକୁ ଯିବା ଓ ଆମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବା ।”

7କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାକୁବ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କର । ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ନୟାଧିକାର କର, ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ ପ୍ରର୍ଥା କର, ‘ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କର ।’

8ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଆଣିବା । ପୁଣି ପୂର୍ବଦିଗ ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ

ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଅନ୍ଧ, ଛୋଟା, ଗର୍ଭବତୀ ଓ ପ୍ରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ସେମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜନଗହଳ ହୋଇ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବେ ।

9ସେମାନେ କ୍ରମେ କରି ଆସୁଥିଲ ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବା । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ନିକଟ ଦେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥରେ ଗମନ କରାଇବା । ସେ ପଥରେ ସେମାନେ ଝୁଣିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପିତା ଓ ଇଫ୍ରେୟିମ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନ ।

10“ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ଆଉ ଦୂରସ୍ଥ ଦ୍ୱୀପ ସମୂହରେ ତାହା ପ୍ରଚାର କରି କୁହ ଯେ, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଛନ୍ଦିଭିନ୍ନ କଲେ, ସେ ତାହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ । ଆଉ ପାଳକ ଯେପରି ତାହାର ମେଷପଲକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ସେପରି ସେ ତାହାକୁ ସ୍ମରଣା ଦେବେ ।’

11କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନର ହସ୍ତରୁ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

12ପୁଣି ସେମାନେ ଆସି ସିୟୋନର ପର୍ବତରେ ଗାନ କରିବେ ଓ ସ୍ତୋତ୍ରଭୂଲ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାସାଦକୁ, ଶସ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ତେଲ, ପଲର ମେଷଛୁଆ ଓ ଗୋପଲର ଗୋବସ୍ତ୍ର ବହୁ ଆସିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସୁସିଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟାନ ଭୂଲ୍ୟ ହେବ । ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଃଖୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

13ଯେତେବେଳେ ଯୁବତୀ ନାରୀମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ନୃତ୍ୟ କରିବେ ଓ ଯୁବା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୋଗ ଦେବେ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଗୋକକୁ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ବଦଳରେ ସୁଖ ଦେବା ।

14ଆଉ ଆମ୍ଭେ ପୁଷ୍ଟିକର ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଯାଦକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପରିତ୍ରପ୍ତ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ପାଇ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବେ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।”

15ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ରାମାରେ କୋଳାହଳ ଓ ଅତି କରୁଣ ଚକ୍ରାର ଶୁଣାଯିବ । ଗୁହେଲ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଦନ କରିବ । ସେ ତା’ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାବାଣୀ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୃତ ।”

16ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ରମେନୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ ଓ ଚକ୍ଷୁରୁ ଲୋତକ ବନ୍ଦ କର । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମାନୁସାରେ ପୁରସ୍କୃତ ହେବ ।” ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗତ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିବ ।

17ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ଧମକାଳ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାଶ ଅଛି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆଉ “ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିବେ ।

18ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଇଫ୍ରେୟିମର କ୍ରମେ ଶୁଣିଅଛି । ସେ କାନ୍ଦିକରି ଏହକଥା କହୁଛି, ‘ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗାସ୍ତି ଦେଇଅଛି । ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛି । ମୁଁ ଏକ ବନ୍ୟପଶୁ ସଦୃଶ ଥିଲି । ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ।

19ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଫେରିଲ ପରେ ଅନୁତପ୍ତ ହେଲି । ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଦୁଃଖରେ ଆପଣା ଉତ୍ତରଦେଶକୁ ଆଘାତ କଲି ।

ମୁଁ ଆପଣା ଯୌବନ କାଳରେ ମୟାଗୁର ଯୋଗୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲି ।”

20 ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ଇଫ୍ରେୟିମ ଆମର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର । ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁ । ଯଦିଓ ଆମେ ତାହାକୁ ସମାଲୋଚନା କରୁ ଓ ତା’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉ, ତଥାପି ଆମେ ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରୁ । ଏଣୁ ତା’ପାଇଁ ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ । ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ତାକୁ ଦୟା କରବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

21 “ତୁମେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଆପଣା ପାଇଁ ପଥଚିହ୍ନ ରଖ ଓ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କର । ଯେଉଁ ରାଜପଥରେ ତୁମେ ଗମନ କରିଥିଲ ସେହି ପଥରେ ମନୋନିବେଶ କର । ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ କୁମାରୀ, ଫେରିଆସ, ତୁମର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରିଆସ ।

22 ହେ ଅବିସ୍ତା କନ୍ୟା, ତୁମେ କେତେକାଳ ଏଣେ ତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରିବ? ” “କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ନୂତନ ବସନ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରୁଷକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିବ ।”

23 ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହନ୍ତି, “ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବା । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଓ ତାହାର ନଗର ସକଳରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏହା ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ‘ହେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ହେ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।’

24 “ପୁଣି ଯିହୁଦା ଓ ତାହାର ନଗର ସବୁରେ କୃଷକମାନେ ଓ ପଲ ନେଇ ଭ୍ରମଣକାରୀମାନେ ଏକତ୍ର ଶାନ୍ତରେ ବାସ କରିବେ । 25 କାରଣ ଆମେ କ୍ଲାନ ଓ ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରାଣକୁ ବଂଶୀନ ଓ ଶକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବା ।”

26 ଏହା ଶୁଣିଲ ଉତ୍ତରରେ, ମୁଁ ସୁଖଦାୟକ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଗୁରୁଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲି ।

27 “ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଛି” “ଆମେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦିଗ୍ଘୃଣିତ କରିବା । 28 ଅତୀତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାତନ, ଭଗ୍ନ, ନିପାତ, ବିନାଶ ଓ କ୍ଲେଶ ଦେଇଥିଲୁ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ ଓ ରୋପଣ କରିବା । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତଶାଳୀ କରିବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

29 “ଲୋକେ ଆଉ ଏପରି କଥା କେବେ କହବେ ନାହିଁ । ଯେ ପିତୃଗଣ ଅମ୍ଳ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଖାଇଲେ, ସନ୍ତାନଗଣର ଦାନ୍ତ ଖଟା ହେବ ।

30 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜର ପାପ ଯୋଗୁଁ ମରିବେ । କାରଣ ଅମ୍ଳ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଖାଇବା ଲୋକର ଦାନ୍ତ କେବଳ ଖଟା ହେବ ।”

ନୂତନ ନିୟମ

31 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ

ସହତ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା । 32 ଏହି ନିୟମ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ନିୟମ ପରି ହେବନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଧରି ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁବେଳେ ସେ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ହେଲେ ହେଁ ସେମାନେ ଆମର ସେହି ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କଲେ ।”

33 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ସହତ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବା ।” “ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଆମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆମେ ତାହା ଲେଖିବା । ଆଉ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ସେମାନେ ଆମର ଲୋକ ହେବେ । 34 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କୁ ଓ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଛୋଟଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଆମକୁ ଜାଣିବେ ।” “ଯେହେତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଆଉ ସ୍ମରଣ କରିବା ନାହିଁ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ

35 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯିଏ ଦିବସରେ ଆଲୋକ ଦେବାପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଚହ୍ନ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଆଉ ଯିଏ ସମୁଦ୍ରକୁ ସଂଯୋଜିତ କରି ତହିଁର ତରଙ୍ଗ ସମୁଦ୍ରକୁ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି, ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ।”

36 ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, “ଯେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରକା ଓ ସମୁଦ୍ର ମୋ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନ ରହନ୍ତି, ତେବେ କେବଳ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶଧର ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ହେବାରୁ ବିରତ ହେବ ।”

37 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, “ଯଦି ଲୋକମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଅଧଃସ୍ଥ ପୃଥିବୀକୁ ମାପି ପାରିବେ । ତାହାହେଲେ କେବଳ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବଂଶଧରଗଣ ଯାହା କଲେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଦେବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ

38 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ତା’ପରେ ହନନେଲ ଦୁର୍ଗରୁ କୋଣ ଫାଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ନିର୍ମିତ ହେବ । 39 ଆଉ ସେଠାରୁ ପରିମାପକ ଚକ୍କୁ ଗାରେବ୍ ଉପ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଳଖ ଯିବ ଓ ସେଠାରୁ ବୁଲି ଗୋୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ ।

40 ପୁଣି ଶବ୍ଦ ଭସ୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଉପତ୍ୟକା, କିନ୍ତୋଣ ସ୍ରୋତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ଅଗ୍ର ଦ୍ୱାରର କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । ଆଉ ସେହି ଯିରୁଶାଲମ ନଗର କେବେ ଉପାଚିତ ବା ନିପାତିତ ହେବନାହିଁ ।”

ପିରିମିୟର ଏକ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ

32 ଯିହୁଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦିକୟର ଦଗମ ବର୍ଷରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନବୁଖଦ୍ନିସର ଗାସନର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହ ବାକ୍ୟ ପିରିମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । **2** ସେତେବେଳେ ବାବିଲ ଗଦାର ସୈନ୍ୟଗଣ ଯିରୁଶାଲମ ଅବରୋଧ କରୁଥିଲେ ଓ ପିରିମିୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିହୁଦାର ଗଦଗୃହର ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବସି ଥିଲେ । **3** ଯିହୁଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦିକୟ ପିରିମିୟଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ । କାରଣ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କର କହିଥିଲେ ଯେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମେ ବାବିଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନିସର ହସ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅର୍ପଣ କରିବା । **4** ଆଉ ଯିହୁଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦିକୟ କଲଦୀୟାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ନିରୀକ୍ଷିତ ବାବିଲ ଗଦାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ଓ ସାମ୍ବନା ସାମ୍ବନ ହୋଇ ତାହା ସହତ କଥା କହିବ ଓ ସ୍ଵରକ୍ଷ୍ମରେ ସେ ତାହା ଦେଖିବ । **5** ପୁଣି ସେ ସିଦ୍ଦିକୟକୁ ବାବିଲକୁ ଘେନିଯିବ । ଆମେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ଗାସ୍ତି ନ ଦେଇଛୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଠାରେ ରହିବ ।’ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ତୁମେମାନେ କଲଦୀୟାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।’”

6 ପିରିମିୟ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେବେଳେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା: **7** ହେ ପିରିମିୟ, ତୁମ୍ଭ ପିତୃବ୍ୟ ଗଲୁମର ପୁତ୍ର ହନନେଲ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ଏହ କଥା କହିବ, ‘ଅନାଥୋତରେ ମୋର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନିଦପାଇଁ କ୍ରୟ କର । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଅତି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୟ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଅଛି ।’

8 ତତ୍ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୋର ପିତୃବ୍ୟର ପୁତ୍ର ହନନେଲ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, ‘ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଅନାଥୋତରେ ମୋର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୟ କର, ଯାହା ବନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀୟରେ ଅଛି । କାରଣ ତାହାକୁ କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଅଛି ।’

“ତେଣୁ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା ବୋଲି ମୁଁ ନାହିଁ ।” **9** ଆଉ ମୋର ପିତୃବ୍ୟ ପୁଅ ହନନେଲଠାରୁ ଅନାଥୋତସ୍ଥିତ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ କଲି ଓ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ସତର ସେକଲ ରୂପା ତୈଳି ତାହାକୁ ଦେଲି । **10** ଆଉ ମୁଁ କ୍ରୟ ପତ୍ରରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି ମୁଦ୍ରାଙ୍କ କଲି ଓ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ନିକଟରେ ରୂପା ତୈଳି ତାହାକୁ ଦେଲି । **11** ତା’ପରେ ମୁଁ ଏହାର ଦୁଇଟି ନକଲ କଲି, ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏରେ ସର୍ତ୍ତ ଓ ରୁକ୍ଷ ଲେଖାଯାଇଥିବାଟି ମୁଦ୍ ସଂପାଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଖୋଲି ଥିଲା । **12** ପୁଣି ମୋ ପିତୃବ୍ୟର ପୁତ୍ର ହନନେଲର ସାକ୍ଷାତରେ, କ୍ରୟପତ୍ରର ସ୍ଵାକ୍ଷରକାରୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦାବାସୀଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୁଁ ସେହି କ୍ରୟପତ୍ର ମହସେୟର ପୌତ୍ର ନେଗୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲି ।

13 “ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୁଁ ବାରୁକକୁ ଏହ ଆଜ୍ଞା କଲି । **14** ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି,

‘ତୁମ୍ଭେ ଏହ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କ୍ରୟ ଦଲିଲ ନଅ, ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ ସଂପାଦନା ଥିବା ଓ ଅନ୍ୟଟି ଖୋଲି ଓ ତାହା ଯେପରି ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ମୂଢ଼ିକା ପାତ୍ରରେ ରଖ ।’ **15** ଆଉ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହକଥା କହନ୍ତି, ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମର ଗୃହ, କ୍ଷେତ୍ର ଓ ପ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ କରିବେ ।”

16 ନେଗୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକକୁ ସେହି କ୍ରୟପତ୍ର ସମର୍ପି ଦେଲ ପରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ।

17 “ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ବୀରୀ ବାହୁଦ୍ଵାର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭର ଅସାଧ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । **18** ତୁମ୍ଭେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ । ପୁଣି ପିତୃଗଣଙ୍କ ଅପରାଧର ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେଉଅଛ । ତୁମ୍ଭେ ମହାନ ପରାକ୍ରମ ପରମେଶ୍ଵର, ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ନାମ । **19** ତୁମ୍ଭର ମହତ୍ତ୍ଵ ଓ କ୍ରିୟା ମହାନ । ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । ତୁମ୍ଭେ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର । ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୁରସ୍କୃତ ଓ ଅଧର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦଣ୍ଡିତ ହୁଏ । **20** ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମିଶରରେ ନାନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଅଛ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲା । ପୁଣି ଏହସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ । **21** ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ, ବଳବାନ୍ ହସ୍ତ ଓ ବସ୍ତ୍ରୀ ବାହୁଦ୍ଵାର ତୁମ୍ଭର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ ।

22 “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗମୟ ପ୍ରବାହୀ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଗପଅ କରିଥିଲ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲ । **23** ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଆସି ତାହା ଅଧିକାର କଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଥରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ, ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ କିଛି ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଲ ।

24 “ବର୍ତ୍ତମାନ ଗତୁମାନେ କାଠଗଣ୍ଡି ନିର୍ମାଣ କରି ନଗର ଅବରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେପରି ଶତ୍ରୁ ନଗରକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରନ୍ତେ ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମହାମାରୀ ଘଟାଇଲେ ଏବଂ ଏହା ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା କଲଦୀୟାନଙ୍କୁ ତାହା ହସ୍ତାନ୍ତର କଲ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କହିଥିଲ ଏହା ଘଟିବ ଓ ଆଜି ଦେଖ ତାହା ଘଟୁଅଛି ।

25 “ପୁଣି ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ମୋତେ କହିଲ, ‘ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କ୍ଷେତ୍ର କିଣ

ଓ ସାକ୍ଷୀ ରଖା' ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭୂମି କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦତ୍ତ ହେଉଅଛି, ମୁଁ କାହିଁକି ମୋର ଅର୍ଥ ନଷ୍ଟ କରିବି?"

26ତାହାପରେ ଯିଶମୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 27“ହେ ଯିଶମୟ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସମଗ୍ର ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭର ଅସାଧ୍ୟ ହୋଇ କିଛି ନାହିଁ ।” 28ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରର ହସ୍ତରେ ଏହି ନଗର ସମର୍ପଣ କରିବା । ସେ ତାହା ହସ୍ତଗତ କରିବେ । 29ଆଉ କଲଦୀୟମାନେ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଖୁବ୍‌ଗାନ୍ଧି ଏହି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବେ । ଯେଉଁସବୁ ଗୃହଗୁଡ଼ିକରେ ବାଲଦେବ ପାଇଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ଓ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲି, ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଗୃହଗୁଡ଼ିକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବେ । 30ପୁଣି ଆମ୍ଭ ଦୁର୍ଗ୍ଗରେ ଯାହା ମୟ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିଜ ହସ୍ତକୃତ ପ୍ରତିମା ପୂଜାକରି କେବଳ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ । 31“ଆଉ ସେମାନେ ଏହି ନଗର ନିର୍ମାଣ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବିନାଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଓ କୋପ କଢାଳି ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂରେଇ ଦେବା । 32ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ସନ୍ତାନଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ, ଅଧିପତିଗଣ, ଯାଜକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନାନାପ୍ରକାର ଦୁଷ୍ଟମି କରିଅଛନ୍ତି ।

33“ସେମାନେ ଆମ୍ଭପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇ ଆମ୍ଭପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେହେଁ ସେମାନେ ତାହା ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି । 34ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ମନ୍ଦିରରେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ବହୁତ ପ୍ରତିମା ରଖିଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭ ନାମ ବହନ କରିଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ‘କଳ୍ପଷିତ’ କରିବା ପାଇଁ ।

35“ସେମାନେ ହନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାରେ ବାଲଦେବର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମୋଲକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ କରାଇବା ପାଇଁ ଏସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏସବୁ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହିଁ କିଅବା ଆମ୍ଭ ମନରେ ତାହା ଉଦୟ ହୋଇନାହିଁ । ଯିହ୍ୱଦାକୁ ପାପ କରାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏହା କରିଛନ୍ତି ।

36“ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ ଯେ, ‘ବାବିଲର ରାଜା ଖତ୍ତୁ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହି ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର କରିବ ।’ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ । 37ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା

କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରବଣ କୋପରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଦେଇ ଥିଲୁ, ସେହି ସହସ୍ର ଦେଶରୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ନିରାପଦରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇବା । 38ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା । 39ଆଉ ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶତ୍ରୁ ଓ ଏକ ପଥ ଦେବା ।

40“ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବା ନାହିଁ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ନିୟମ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କରିବା । ସେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେଇ ନ ଯିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟକୁ ଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା । 41ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ସାଧାନ କରି ଖୁସି ହେବା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଆପଣା ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ।”

42ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ମହା ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛୁ, ସେହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ କରିବା, ଏହା ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛୁ । 43ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ‘ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଗୁଣ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ ସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି ।’ ମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଲୋକମାନେ ଏଠାରେ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷୟ କରିବେ । 44ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାସୀନ ପ୍ରଦେଶରେ, ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନାନା ସ୍ଥାନରେ, ଯିହ୍ୱଦାର ନଗର ସମ୍ମୁହରେ, ପାର୍ବତୀୟ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ନାନା ନଗରରେ, ନିମ୍ନ ଭୂମିସ୍ଥ ନଗରମାନଙ୍କରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷୟ କରିବେ ଓ ଦଳିଲ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ମୁଦ୍ରାକୃତ କରିବେ । ଆଉ ସାକ୍ଷୀ ରଖିବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଅବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା

33 ଆହୁରି ଯିଶମୟ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 2ଯିଏ ଏହି ପୁଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନାମ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ । 3“ହେ ଯିହ୍ୱଦା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୁପ୍ତ ଓ ମହତ୍ ବିଷୟ ଶୁଣାଇବା, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ । 4ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଏହିକଥା କହିଲେ । ଗତୁସ୍ୟେନା

ନଗରର ସକଳ ଗୃହ ଓ ଯିହୁଦାର ଗୃହଗଣର ସମସ୍ତ ପ୍ରାସାଦ ଭୃମିସାତ୍ କରବେ । ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ସିଡି ନିର୍ମାଣ କରି ଖଡ୍ଗରେ ନଗର ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରବେ । 5 ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ବହୁ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତଣ୍ଡ କୋପରେ ବନାଶ କରିଅଛୁ ପୁଣି କଲଦୀୟାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ । ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ଗବରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

6 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରି ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା । ସେମାନେ ଚରନ୍ତନ ଫିଶୁମ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ । 7 ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଅବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ କରିବା । ସେମାନଙ୍କୁ ଅତୀତ ପରି ଶକ୍ତଶାଳୀ କରିବା । 8 ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧର୍ମାଚରଣ କରି ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଗୁଚ୍ କରିବା । ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରି ଯେଉଁ ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା । 9 ତା’ପରେ ଯିରୁଶାଲମ ପୁଅବୀସ୍ତ୍ର ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ହେବ । ଲୋକମାନେ ଏପରି ସୁଖରେ ରହବେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ତା’ର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୌରବ ଗାନ କରିବେ । ଆମ୍ଭେ ତାହାପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଓ ଶାନ୍ତ ଆୟୋଜନ କରିବା, ତାହା ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ଲୋକେ ଭୀତି ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

10 “ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ‘ଏହସ୍ତାନ ନରଗୁନ୍ୟ ଓ ପଶୁଗୁନ୍ୟ ହୋଇ ଏକ ଧୂସିତ ନଗର ହେବ ।’ ମାତ୍ର ଏହ ସ୍ଥାନ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର କୋଳାହଳ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ । 11 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଧ୍ଵନି ଓ ହର୍ଷନାଦ, ବର କନ୍ୟାଙ୍କର ହର୍ଷଧ୍ଵନି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସାଗାନର କୋଳାହଳ ପାଇବ । ସେମାନେ କହବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଓ ତାଙ୍କର କରୁଣା ସଦାକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ।’ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଧନ୍ୟବାଦସ୍ଵରୂପ ବଳ ଆଣିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବ । ଏହା ହେବ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସବୁକିଛି ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ହୋଇଯିବ ।”

12 ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏହ ଜନଗୁନ୍ୟ ଓ ପଶୁଗୁନ୍ୟ ଧୂସ ସ୍ଥାନରେ ଓ ତହିଁର ସକଳ ନଗରରେ ପୁନର୍ବାର ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର ବସତି ସ୍ଥାନ ହେବ । ସେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଆପଣା ମେଷପଲଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାମ କରାଇବେ । 13 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ପାବର୍ତ୍ତୀୟ ଦେଶର ନଗର ସମୂହରେ, ନମ୍ଫ ଭୂମିର ନଗରମାନଙ୍କରେ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ନଗରରେ, ବିନ୍ୟାମାନ ଦେଶରେ, ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଯିହୁଦାର ନଗରମାନଙ୍କରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମେଷପଲଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବେ ।”

ଉତ୍ତମ ଗାଖ

14 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳ ବାକ୍ୟ କହଅଛୁ ।

ତାହାକୁ ସଫଳ କରିବାର ସମୟ ଆସୁଅଛି । 15 ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦ ବଂଶରେ ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଏକ ‘ଶାଖା’ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବା । ସେହି ‘ଶାଖା’ ସେ ଦେଶରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ । 16 ସେହି ସମୟରେ ସେ ଯିହୁଦା ପରିଭ୍ରାଣ ପାଇବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ । ଆଉ ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିଗୁଳକ ହେବେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ନ୍ୟାୟବାନ ।”

17 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦାଉଦ ବଂଶରୁ ଜଣେ ସର୍ବଦା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବଂଶର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବ । 18 ପୁଣି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଦାହ ଓ ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଲେବୀୟ ବଂଶରୁ ଜଣେ ଯାଜକ ସର୍ବଦା ରହିବ ।”

19 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିଟକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 20 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି କେହି ଦିନରୁତି ସହତ ନିୟମ ଭଂଗ କରେ, ସେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଦେଖା ଦିଏ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯଥା ସମୟରେ ଦିବାଗୁଡ଼ି ହୁଏ । 21 ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ସେବକ ଦାଉଦ୍ ସହତ ନିୟମ ଭଂଗ କରାଯିବ । ତା’ର ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସର୍ବଦା ଯିରୁଶାଲମରେ ଶାସନ କରିବ ଏବଂ ଏହି ଲେବୀୟ ଚରଦିନ ମୋର ଯାଜକ ରୂପେ ସେବା କରିବ । 22 ଯେପରି ଆକାଶର ତାରା ଗଣାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କି ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା ମପାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦ ବଂଶଧରକୁ ଓ ଲେବୀୟ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦାସ ଓ ପରିଗୁରକ ପଠାଇବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅକଳନ ହେବେ ।”

23 ଅନନ୍ତର ଯିରିମିୟୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । 24 “ସେ କହନ୍ତି ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଲୋକେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ କେବେ ତାହା ବିବେଚନା କରିଛ? ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ମନୋନୀତ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହରୂପେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଞ୍ଜକାନ କରନ୍ତି ।’ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ଯେପରି ରହିବେ ନାହିଁ ।”

25 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଦିବାଗୁଡ଼ି ସମ୍ପ୍ରାୟ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ସ୍ଥିର ନରହେ ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ଆକାଶର ଓ ପୃଥିବୀର ବିଧି ସକଳ ନିରୂପଣ କରି ନଥାଉ, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା । 26 ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ବଂଶଧର ଏବଂ ଆମ୍ଭର ସେବକ ଦାଉଦର ବଂଶଧରଗଣଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହମ, ଇସହାକ୍ ଓ ଯାକୁବର ବଂଶଧରଗଣ ଉପରେ ଶାସକ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିବା କି? ଏହା ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୂପା କରିବା ।”

ଯିହୁଦାର ଗଦା ସିବକୟୁଙ୍କୁ ସତକର୍ତ୍ତାଣୀ

34

ବାବଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନସର ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ, ତାହାର ଶାସନାଧୀନ ସମସ୍ତ ଗଦ୍ୟ ଓ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ତାହାର ନଗର ସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଯିଗମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦକୟୁଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ବାବଲର ଗଦା ହସ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା, ତାହାକୁ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। 3ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ। ନିଗୁୟ ଧରାଯିବ ଓ ତାହା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ। ତୁମ୍ଭେ ବାବଲ ଗଦାଙ୍କୁ ସ୍ୱରକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବ। ସେ ମୁହାଁମୁହାଁ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ସହତ କଥା କହବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବାବଲକୁ ଯିବ। 4ମାତ୍ର ହେ ଯିହ୍ୱଦାର ସିଦ୍ଦକୟୁ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଏହକଥା କହନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ଖଢୁରେ ନିହତ ହେବନାହିଁ। 5ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରପୁରୁଷଙ୍କ ପର ଓ ପୁତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଗଦାମାନଙ୍କ ପର ଶାନ୍ତରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ। ଯେପରି ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନାଳି ଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧ ନାଳିବେ। ପୁଣି “ହାୟ ପ୍ରଭୋ!” ହାୟ ପ୍ରଭୋ! କହ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ବଳାପ କରିବେ।” କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏହା କହୁଅଛୁ।

6ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯିଗମିୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦକୟୁଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କଥା କହଲେ। 7ସେତେବେଳେ ବାବଲ ଗଦାର ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମ ବରୁଦ୍ଧରେ, ଯିହ୍ୱଦାର ଅବଶିଷ୍ଟ ସକଳ ନଗର ବରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଲୁଣ୍ଠାଣ ଏବଂ ଅସେକା ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ। କାରଣ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶର ନଗର ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦୁଇଟି ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା।

ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନିୟମଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି

8ସିଦ୍ଦକୟୁ ଗଦା ଯିରୁଶାଲମ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଏହି ନିୟମ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଏକାୟି ଦାସଦାସୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ ଦେବେ। କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଯିହ୍ୱଦାୟି ଭ୍ରାତାକୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବେ ନାହିଁ। ସିଦ୍ଦକୟୁ ଏହି ନିୟମ କଲପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯିଗମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 9ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକାୟି ଦାସଦାସୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ ଓ କେହି ଯିହ୍ୱଦାୟିମାନଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବେ ନାହିଁ। 10ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହି ନିୟମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଦାସଦାସୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ ଦେଲେ। ଏହି ନିୟମରେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମତ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ ଆଉ କରାଇଲେ ନାହିଁ। 11ମାତ୍ର ତାହାପରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ଓ ଯେଉଁ ଦାସଦାସୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣି ଦାସ୍ୟକର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ।

12ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯିଗମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 13ହେ ଯିଗମିୟ! ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିଗର ଦେଶରୁ ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଏହି ନିୟମ କରିଥିଲୁ। 14ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲୁ, ‘ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଏକାୟି ଭ୍ରାତା ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବୀକ୍ରିତ ହୋଇ ଛଅବର୍ଷ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲ ଉତ୍ତାରେ

ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆପଣା ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ଦେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାତବର୍ଷର ଶେଷରେ ଆପଣା ଆପଣାର ସେହି ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ’ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ କି କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ। 15ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାପରେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲ। ଆଉ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ମନ୍ଦିରରେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନିୟମ କରିଥିଲୁ। 16ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ବଦଳାଇ ଆମ୍ଭର ନାମକୁ ଅପବିତ୍ର କଲ। ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲୁ, ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଆପଣା ଆପଣା ଦାସ୍ୟକର୍ମରେ ବାଧ୍ୟ କରି ନିୟୁକ୍ତ କଲ।

17“ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କୁ “ମୁକ୍ତ ଦେବାପାଇଁ” ଆମ୍ଭ ନିୟମର ପାଳନ କରିନାହିଁ। ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖଢୁ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇ ବିନାଶ କରିବା ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗଦ୍ୟ ଆତଙ୍କିତ ହେବେ, ଯାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିବା। 18ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗୋବସ୍ତୁକୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବାଛୁରୀ ପରି କରିବି। 19ପୁଣି ଯିହ୍ୱଦାର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ, ଯିରୁଶାଲମର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ନିପୁସକମାନଙ୍କୁ, ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଗୋବସ୍ତୁର ଦୁଇଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରିବା। 20ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗତୁଗଣ ହସ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା। ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଓ ପୃଥିବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। 21ପୁଣି ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦକୟୁକୁ ଓ ତାହାର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଗତୁଗଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ବାବଲ ଗଦାର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଠିଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି। 22ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାରେ’ ଏହି ‘ନଗରକୁ ଅଣାଇବା। ତହିଁରେ ସେମାନେ ନଗର ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାହାକୁ ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ଜନଶୂନ୍ୟ କରି ଧୂସ ପୃଷ୍ଠରେ ପରିଣତ କରିବା।”

ରେଖବୀୟ ବଂଶର ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି

35 ଯୋଶୀୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମର ଗଦତ୍ୱ କାଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିଗମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 2“ହେ ଯିଗମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ରେଖବୀୟ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଏକ କୋଠରୀକୁ ଆଣ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚା।” 3ତତ୍ପୁଁ ମୁଁ ହବତ୍ସିନୟର ପୌତ୍ର, ଯିଗମିୟର ପୁତ୍ର ଯାଗନୟୁକୁ, ତାହାର ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ

ଆଉ ସମସ୍ତ ରେଖବୀୟ ବଂଶକୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି ସଙ୍ଗରେ ନେଲି । 4ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲି । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯିବଦଳୟର ପୁତ୍ର ହାନନର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କୋଠରୀକୁ ଗଲି । ସେହି କୋଠରୀ ଗଲୁମର ପୁତ୍ର ମାସେୟ ନାମକ ଦ୍ୱାରପାଳର କୋଠରୀ ଉପରେ, ଅଧିପତିଗଣର କୋଠରୀ ନିକଟରେ ଥିଲା । 5ପୁଣି ମୁଁ ରେଖବ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେକ ଭଣ୍ଡ ଓ ପାନପାତ୍ର ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନକର ।”

6ମାତ୍ର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ‘ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଓ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ କେହି କେବେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ ନାହିଁ । 7ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ପା ବୀଜ ବୁଣିବ ନାହିଁ କିମ୍ପା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କରିବ ନାହିଁ ଅବା ତହିଁର ଅଧିକାରୀ ହେବନାହିଁ । ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯାବଦ୍ୱୀବନ ତମ୍ଭୁରେ ବାସ କରିବ, ତହିଁରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରୁଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ଅନେକ କାଳ ବଞ୍ଚିବ ।’ 8ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ରେଖବୀୟ ବଂଶ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯିହୋନାଦବ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ ନକରିବାକୁ ଓ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନକରିବାକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ପାଳନ କରି ଆସିଅଛୁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନେ କେବେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁନାହୁଁ । 9ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁନାହୁଁ । ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରୁନାହୁଁ କି ଗନ୍ଧ୍ୟ ରୋପଣ କରୁନାହୁଁ । 10ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯିହୋନାଦବ୍ଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତମ୍ଭୁରେ ବାସ କରୁଅଛୁ । 11ମାତ୍ର ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ କହିଲୁ, ‘ଆସ, କଲଦୀୟ ସୈନ୍ୟର ଓ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟର ଭୟ ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ଯିବା,’ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଅଛୁ ।”

12ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 13ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଭୂମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଧାନ କରି ଆମ୍ଭର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର ।’ 14“ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ଆପଣା ବଂଶଧରଗଣଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ ନ କରିବାକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା, ତାହାର ସେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରତିପାଳନ ହୋଇ ଆସୁଅଛି ଓ ସେମାନେ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ପିତୃପୁରୁଷ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ହେଁ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଧାନ କରୁନାହିଁ । 15ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାଗଣଙ୍କୁ ଭୂମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛୁ । ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର କହି ଅଛନ୍ତି, ‘ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ କୁପଥରୁ

ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ, ନିଜ ନିଜ ଆଚରଣ ସଂଶୋଧନ କର ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରିବ ।’ ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭେମାନେ ତାହା କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିନାହିଁ କିମ୍ପା ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କରନାହିଁ । 16ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ଙ୍କ ବଂଶଧରଗଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆବଶ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିପାଳନ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ଅବଧାନ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।”

17ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଅଛୁ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟାଇବା । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛୁ, ସେମାନେ ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଅଛୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି ।”

18ତେଣୁ ଯିରିମିୟୁ ରେଖବୀୟ ବଂଶକୁ କହିଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯିହୋନାଦବ୍ଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନିଅଛ, ତାହାର ବିଧାନ ସବୁ ପାଳନ କରିଅଛ ଓ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ । 19ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ସେବା ନିମନ୍ତେ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ଠିଆ ହେବେ ।”

ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଦହନ କରନ୍ତି

36 ଅନନ୍ତର ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା: 2“ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଗୋଟିଏ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ନିଅ । ଆମ୍ଭେ ଯୋଶିୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ କାଳରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ, ଯିହୁଦା ଓ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛୁ, ସେ ସମସ୍ତ ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ । 3ମୁଁ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଣିବାର ଯୋଦନା ଶୁଣିଲି ପରେ ଏହା ଏପରି ହୋଇପାରେ, ସେମାନେ ଭୁଲ୍ ରାସ୍ତାରୁ ଫେରି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ତା’ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବି ।”

4ତେଣୁ ଯିରିମିୟୁ ନେରିୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକକୁ ଡାକିଲେ । ଆଉ ଯିରିମିୟୁ ବାରୁକକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ବାରୁକ ସେ ସବୁ ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲେ । 5ତା’ପରେ ଯିରିମିୟୁ ବାରୁକକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇପାରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ମୋତେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ମନା । 6ତେଣୁ ଭୂମ୍ଭେ ଯାଅ ଓ ମୋ ମୁଖରୁ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଛ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଉପବାସ ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପାଠ କର । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦାର ନଗରଗୁଡ଼ିକରୁ ଆଗତ ସମସ୍ତ

ଲୋକଙ୍କ ଶୁଣିବା ଭଲ ତାହା ପାଠ କର । 7ସେମାନେ ହୁଏତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ନିଜ ନିଜର ବୀନତି ନିଶାଳିବେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କୋପ କଥା କହିଛନ୍ତି ।” 8ତେଣୁ ନେରିୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଯିରିମିୟୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର କହିବାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପାଠ କଲେ ।

9ଏହାପରେ ଯେରିମିୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମର ଗଦଭର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷର ନବମ ମାସରେ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ନଗର ସମୁଦ୍ଧର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଗତ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପବାସ ଘୋଷଣା କଲେ । 10ସେତେବେଳେ ବାରୁକ ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପାଠ କଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉପର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନୁତନ ଫାଟକ ନିକଟରେ ଓ ଗାଫନ ଲେଖକର ପୁତ୍ର ଗମରିୟର କୋଠରୀରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ ତାହା ପାଠ କଲେ ।

11ବାରୁକ ତାହା ପାଠ କଲାବେଳେ ଗାଫନର ପୌତ୍ର ଗମରିୟର ପୁତ୍ର ମାଖାୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ । 12ସେତେବେଳେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଗଦଗୃହକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଲେଖକର କୋଠରୀକୁ ଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ଅଧିପତି, ଯଥା: ଇଲୀଶାମା ଲେଖକ, ଗମରିୟର ପୁତ୍ର ଦଲୟିୟ, ଅକବୋରର ପୁତ୍ର ଇଲନାଥନ, ଗାଫନର ପୁତ୍ର ଗମରିୟ ଓ ହନାନିୟର ପୁତ୍ର ସିବକୟ ଉପବସ୍ତୁ ଥିଲେ । 13ମାଖାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ବାରୁକ ପାଠ କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶାଳିଲା ।

14ତାହାପରେ ଅଧିପତିଗଣ କୁଶିର ପ୍ରପୌତ୍ର, ଶେଲମିୟର ପୌତ୍ର, ନଥନିୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦକୁ ପଠାଇଲେ । ଏବଂ ତାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ ଯେଉଁ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିଅଛ, “ତାହା ନେଇ ଏଠାକୁ ଆସ ।”

ତା’ପରେ ନେରିୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଚିତାଇ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ।

15ତା’ପରେ ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ବାରୁକକୁ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ବସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ ତାହା ପାଠ କର ।”

ତେଣୁ ବାରୁକ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ପାଠ କଲେ ।

16ସେତେବେଳେ ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ସବୁକଥା ଶୁଣି ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଓ ପରସ୍ପର ମୁହଁକୁ ଅନାଇଲେ । ସେମାନେ ବାରୁକକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ନିରୁତ୍ସାହରେ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ଏହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କୁ ନିଶାଳିବୁ ।” 17ପୁଣି ସେମାନେ ବାରୁକକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଯାହା ଲେଖିଛ କେଉଁଠାରୁ ତାହା ଶୁଣିଲ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଯିରିମିୟୁଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଶୁଣି ଲେଖିଅଛ?”

18ବାରୁକ ଉତ୍ତର କଲେ, “ହଁ,” “ଯିରିମିୟୁ ଯାହାସବୁ ମୋତେ କହିଲେ, ମୁଁ କାଳି ନେଇ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସେ ସବୁ ଲେଖିଲି ।”

19ତାହାପରେ ଅଧିପତିମାନେ ବାରୁକକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିରିମିୟୁ ଯାଇ ଲୁଚ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ ଅଛ ତାହା ଅନ୍ୟକୁ ନିଶାଳି ନାହିଁ ।”

20ଅନନ୍ତର ଅଧିପତିମାନେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଇଲୀଶାମା ଲେଖକର କୋଠରୀରେ ଛାଡ଼ିଗଲେ । ସେମାନେ ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନିଶାଳିଲେ ।

21ଏଣୁ ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ପୁସ୍ତକ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯିହ୍ୱଦକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେ ଇଲୀଶାମା ଲେଖକର କୋଠରୀରୁ ତାହା ଆଣିଲେ । ତା’ପରେ ଯିହ୍ୱଦ ଗଦା ଓ ଗଦାଙ୍କ ଗୁର ପାଖରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ ତାହା ପାଠ କଲେ । 22ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହା ଘଟିଲା ତାହା ଥିଲା ନବମ ମାସ ଓ ସେ ସମୟରେ ଗଦା ଶୀତକାଳ କ୍ଷେପଣର ଗୃହରେ ବସିଥିଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନିପାତ୍ରରେ ଅଗ୍ନି ନଳୁଥିଲା । 23ଅନନ୍ତର ଯିହ୍ୱଦ ପୁସ୍ତକରୁ ତିନିଗୁଣ ପତ୍ର ପାଠ କଲାପରେ ଗଦା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁରୀରେ ତାହାକୁ କାଟି ଅଗ୍ନିପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ତାହା ପକାଇ ଦେଲେ । ଶେଷରେ ସେହି ପାତ୍ର ଅଗ୍ନିରେ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଭସ୍ମସାତ୍ ହେଲା । 24ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗଦା ଓ ତାଙ୍କର ଦାସଗଣ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ କେହି ଭୟଭୀତ ହେଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚିର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ ।

25ଆଉ ଗଦା ଯେପରି ପୁସ୍ତକ ପୋଡ଼ି ନପକାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଇଲନାଥନ, ଦଲୟିୟ ଓ ଗମରିୟ ତାହାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

26ପୁଣି ଗଦା ବାରୁକ ଲେଖକକୁ ଓ ଯିରିମିୟୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାକୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଗଦପୁତ୍ର ଯିରହମେଲକୁ, ଅସାୟେଲର ପୁତ୍ର ସରୟୁକୁ ଓ ଅବ୍‌ହୟେଲର ପୁତ୍ର ଶେଲମିୟକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ବାରୁକ ଓ ଯିରିମିୟୁକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ।

27ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ମୁଖନିଃସୃତ ବାକ୍ୟ ରୂପକ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଥିଲେ, ଗଦା ତାକୁ ଦଗ୍ଧ କଲାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯଥା:

28“ହେ ଯିରିମିୟୁ, ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ପୋଡ଼ି ପକାଇଅଛି, ସେହି ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ପୁନର୍ବାର ଲେଖ ।

29ପୁଣି ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହା କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି, “ବାବଲର ଗଦା ନିଗୁୟ ଆସିବ ଓ ଏହି ଦେଶ ନଷ୍ଟ କରିବ । ଆଉ ଏହାକୁ ତାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଗୁନ୍ୟ କରିବ । ଏପରି କଥା ସେଥିରେ ଅଛି? ଏଥି ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଦଗ୍ଧ କରିଅଛ ।” 30ଏଣୁ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ବନ୍ଧନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, ଦାଉଦର ଫିହାସନରେ ବସିବା ପାଇଁ ତାହାର କେହି ବଂଶଧର ରହିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ତାହାର ମୃତ ଗରୀରକୁ

ଦିନବେଳେ ଖଣ୍ଡରେ ଓ ଗୁଡ଼ି ବେଳା କାକରରେ ପକାଯିବ । 31ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍‌କୁ, ତାହାର ବଂଶଧରକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସକାଶେ ଗାସ୍ତି ଦେବା । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯେଉଁସବୁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହୁଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘଟାଇବା । କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।”

32ତା’ପରେ ଯିରିମିୟୁ ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ନେଇ ନେରିୟର ପୁତ୍ର ବାବୁକକୁ ଦେଲେ । ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯେଉଁ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣି ପୁଣି ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସେହି ପ୍ରକାର କଥା ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଯୋଗ କରାଇଲେ ।

ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଗାଳରେ ରଖାଗଲା

37 ଅନନ୍ତର ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ର ପୁତ୍ର କନାୟର ପଦରେ ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ସିଦ୍ଦକୟ ଗଦା ହୋଇ ଗଦଭୁ କଲା । ବାବଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନସର ତାହାକୁ ଯିହୁଦା ଦେଶର ଗଦା କରିଥିଲା । 2ମାତ୍ର ଗଦା ସିଦ୍ଦକୟ କଥବା ତାହାର ଦାସମାନେ କଥବା ତାହାର ଦେଶବାସୀ ଯିରିମିୟୁ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପ୍ରଚାରିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

3ପୁଣି ସିଦ୍ଦକୟ ଗଦା ଶେଲମିୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଖଲକୁ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସଫନୟ ଯାଦକକୁ ଯିରିମିୟୁ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିକଟକୁ ଏକ ବାଉଁ ଦେଇ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୟ କରି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।”

4ସେତେବେଳେ ଯିରିମିୟୁ କାଗ୍ଠାଗରେ ବନ୍ଦୀ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ଯାତାୟତ କରୁଥିଲେ । 5ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ଫାରୋର ସୈନ୍ୟ ମିଶରରୁ ବାହାର ଯିହୁଦାକୁ ଆସିଲେ । ଏଣୁ ଯିରୁଶାଲମ ଦଖଲ କରିଥିବା କଲଦୀୟମାନେ ଏ ସମ୍ପାଦ ଶୁଣି ଯିରୁଶାଲମରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

6ସେତେବେଳେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 7“ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ଯିହୁଖଲ ଓ ସଫନୟ, ଯିହୁଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଦକୟ ଆମ୍ଭକୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯାଇ କହିବ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟପାଇଁ ଫାରୋର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବେ । 8ପୁଣି କଲଦୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ଏହି ନଗର ବରୁଦ୍‌ରେ ମୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଧିକାର କରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ।’ 9ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘କଲଦୀୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଯିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିକଥା କହି ନିଜକୁ ଭୁଲୁଅ ନାହିଁ ।

“ବାବଲର ସୈନ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭ ସହତ ରହିବେ ।” କାରଣ ସେମାନେ ଯିବେ ନାହିଁ । 10ହେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲଦୀୟର ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପରସ୍ତ କଲେ ହେଁ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଆହତ ସୈନ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ଡମ୍ବରୁ ବାହାର ଏହି ନଗରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ।”

11ଯେତେବେଳେ କଲଦୀୟମାନେ ଫାରୋର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ, 12ସେ ସମୟରେ ଯିରିମିୟୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଂଶ ପାଇବା ପାଇଁ ବନ୍ୟାମାନ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରଲେ । 13କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଯିରିମିୟୁ ବନ୍ୟାମାନ ପ୍ରଦେଶର ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରହରୀଗଣଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ହନାନୟର ପୌତ୍ର, ଶେଲମିୟର ପୁତ୍ର, ଯିରିୟୁ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ନେଇଅଛ ।”

14ସେତେବେଳେ ଯିରିମିୟୁ କହିଲେ, “ଏହା ମିଥ୍ୟା କଥା, ମୁଁ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଯାଉନାହିଁ ।” ମାତ୍ର ଯିରିୟୁ ତାଙ୍କ କଥା ନଶୁଣି ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । 15ଆଉ ସେହି ଅଧିପତିମାନେ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ ଯୋନାଥନ୍ ଲେଖକ ଗୃହସ୍ଥିତ କାଗ୍ଠାଗରେ ରଖିଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ଯୋନାଥନ୍ ଗୃହକୁ କାଗ୍ଠାଗରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । 16ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯିରିମିୟୁ ଖଣ୍ଡାକାର କୋଠରୀରେ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀରେ ଅନେକ ଦିନ ରହିଲେ ।

17ତାହାପରେ ସିଦ୍ଦକୟ ଗଦା ଲୋକ ପଠାଇ ତାହାକୁ ଅଣାଇଲା । ଆଉ ଗଦା ନିଜ ଗୃହରେ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆସିଅଛି କି?”

ଯିରିମିୟୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ହଁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ବାଉଁ ଆସିଅଛି । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ବାବଲ ଗଦା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ।” 18ଆଉ ଯିରିମିୟୁ ସିଦ୍ଦକୟ ଗଦାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ବରୁଦ୍‌ରେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସଗଣ ବରୁଦ୍‌ରେ ଅବା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍‌ରେ ମୁଁ କି ପାପ କରିଅଛି ଯେ ଆପଣମାନେ ମୋତେ କାଗ୍ଠାଗରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି? 19ଆପଣମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲେ, ‘ବାବଲର ଗଦା ଆପଣମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍‌ରେ ଓ ଏହି ଦେଶ ବରୁଦ୍‌ରେ ଆସିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଏବେ କାହାଁନ୍ତି?’ 20କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମହାରାଜ, ମୋର ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷାକରି ମୋର କଥା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ, ଆପଣ ଯୋନାଥନ୍ ଲେଖକର ଗୃହକୁ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ସେଠାରେ ମୁଁ ମରିଯିବି । ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ମୋର ଏହି ଅନୁରୋଧ ଆପଣଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଉ ।”

21ତେଣୁ ସିଦ୍ଦକୟ ଗଦାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଲୋକମାନେ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରଖିଲେ । ପୁଣି ନଗରରେ ସବୁ ରୋଟି ଶେଷ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଟିବାଲଙ୍କ ପଲ୍ଲୀରୁ

ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ରୋଟୀ ପ୍ରତିଦିନ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାର ଯିରିମିୟ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରହଲେ ।

ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଏକ କୁପରେ ପକାଯାଏ

38 ଯିରିମିୟଙ୍କ ପ୍ରଗୃହତ ବାକ୍ୟ ମଉନର ପୁତ୍ର ଗଫଟିୟ, ପଗହୁର ପୁତ୍ର ଗଦଲୟ, ଶେଲମିୟର ପୁତ୍ର ଯିହଶଲ ଓ ମଲ୍ଲିୟର ପୁତ୍ର ପଗହୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲେଖକ ଶୁଣିଲେ । ²“ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତ, ‘ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ନଗରରେ ରହବ, ସେ ଖଢ଼ୁ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ବାହାର ହୋଇ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ସେମାନେ ମୁତୁ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିବେ ଓ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ।’ ³ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତ, ‘ଏହି ନଗର ନିଶ୍ଚୟ ବାବଲ ରାଜାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଧିକାର କରିବେ ।”

⁴ତେଣୁ ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ରାଜାଙ୍କୁ କହଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ, ଏହି ଯିରିମିୟକୁ ମୁତୁ୍ୟଦଣ୍ଡ ହେଉ । କାରଣ ସେ ଏହି ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାର କଥା କହି ନିରୁତ୍ସାହତ କରୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚାହୁଁନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।”

⁵ତେଣୁ ରାଜା ସିଦକୟ ସେହି ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଦେଖ, ଯିରିମିୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି । ଭୁଲ୍ମାନେ ତା’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କରିବ ମୁଁ ବାରଣ କରିବି ନାହିଁ ।”

⁶ଏଣୁ ସେମାନେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣସ୍ଥିତ ମଲ୍ଲିୟ ରାଜପୁତ୍ରର କୁପରେ ପକାଇ ଦେଲେ । ସେମାନେ ରଜ୍ଜୁରେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କୁପ ମଧ୍ୟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ । ପୁଣି ସେହି କୁପରେ ଜଳ ନ ଥିଲା, କେବଳ ପଙ୍କ ଥିଲା । ଯିରିମିୟ ସେହି ପଙ୍କରେ ନିମଗ୍ନ ହେଲେ ।

⁷କିନ୍ତୁ ଯିରିମିୟ ଖଣ୍ଡାରେ ପତିତ ହୋଇଥିବା କଥା ରାଜଗୃହସ୍ଥିତ ଏବଂମେଲକ୍ ନାମକ ଜଣେ ନପୁଂସକ ଲୋକ ଶୁଣିଲା । ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ସିଦକୟ ବିନ୍ୟାସୀନ ଫାଟକରେ ବସିଥିଲେ । ⁸⁻⁹ଏବଂ-ମେଲକ୍ ରାଜଗୃହରୁ ବାହାରି ରାଜାଙ୍କୁ କହଲା, “ହେ ଆତ୍ମର ମହାଶୟ ମହାରାଜା! ଏହି ଲୋକମାନେ ଯିରିମିୟ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିତାନ୍ତ ମନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁପରେ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସକାଶୁ ସେଠାରେ ମଲାପରି ଅଛନ୍ତି । କାରଣ ନଗରରେ ଆଉ ରୋଟୀ ନାହିଁ ।”

¹⁰ତା’ପରେ ରାଜା ସିଦକୟ କୁଶୀୟ ଏବଂ-ମେଲକ୍‌କୁ ଆଜ୍ଞା କଲା, “ଭୁଲ୍ମେ ଏଠାରୁ ତିରିଶ ଜଣ ଲୋକ ଆପଣା ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିରିମିୟ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାଙ୍କ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କୁ କୁପରୁ ବାହାର କରି ଆଣ ।”

¹¹ତତ୍ପୂର୍ବ ଏବଂ-ମେଲକ୍ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ରାଜଗୃହକୁ ଗଲା ଓ ସେଠାରେ ଉଣ୍ଡାର ଘରୁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପୁରୁଣା ଡାକ୍ତରୀ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଶରୀରୀକା ନେଲା । ଆଉ ରଜ୍ଜୁ ଦ୍ଵାରା ସେ ସବୁ କୁପରେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଦେଲା ।

¹²କୁଶୀୟ ଏବଂ-ମେଲକ୍ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କହଲା, “ଭୁଲ୍ମେ ଏହି

ଶରୀରୀକା ଓ ଡାକ୍ତରୀ ବସ୍ତ୍ର ଆପଣା ବନ୍ଧ ମୂଳରେ ଦିଅ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ରଜ୍ଜୁରେ ଭୁଲ୍ମକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବୁ, ସେଥିରେ ଭୁଲ୍ମକୁ କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।” ତେଣୁ ଯିରିମିୟ ସେହିପରି କଲେ । ¹³ସେହି ଲୋକମାନେ ରଜ୍ଜୁ ଯାହାମଧ୍ୟରେ ଟାଣି ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କୁପରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ଆଉ ଯିରିମିୟ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରହଲେ ।

ସିଦକୟ ରାଜା ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ

¹⁴ତତ୍ପରେ ସିଦକୟ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଅଣାଇଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ତୃତୀୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଆଉ ରାଜା ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ଭୁଲ୍ମକୁ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି, ଭୁଲ୍ମେ କୌଣସି କଥା ଗୋପନ ନରଖି ସତ ସତ କହିବ ।”

¹⁵ତତ୍ପୂର୍ବ ଯିରିମିୟ ସିଦକୟଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇବି, ତେବେ ଆପଣ ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ବଧ କରିବେ । ଆଉ ମୁଁ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି, ତେବେ ଆପଣ ମୋ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।”

¹⁶ତତ୍ପୂର୍ବ ସିଦକୟ ରାଜା ଗୋପନରେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଗପଥ କରି କହଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହି ଦୀବାମ୍ବରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣକର୍ତ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରି କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଭୁଲ୍ମକୁ ବଧ କରିବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭୁଲ୍ମ ପ୍ରାଣନାଶକାରୀ ଏହି ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି ନାହିଁ ।”

¹⁷ତା’ପରେ ଯିରିମିୟ ରାଜା ସିଦକୟଙ୍କୁ କହଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ‘ଯଦି ଭୁଲ୍ମେ ବାବଲ ରାଜାଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ବଗତା ସ୍ଵୀକାର କରିବ, ତେବେ ଭୁଲ୍ମେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ଏହି ନଗର ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବନାହିଁ । ଆଉ ଭୁଲ୍ମେ ଓ ଭୁଲ୍ମର ପରିବାର ବଞ୍ଚିବେ ।’

¹⁸ଆଉ ଯଦି ଭୁଲ୍ମେ ବାହାରି ବାବଲ ରାଜାଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଅଧୀନତା ସ୍ଵୀକାର ନ କରିବ, ତେବେ ଏହି ନଗର କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ଏହାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବେ । ଆଉ ଭୁଲ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ ।”

¹⁹ମାତ୍ର ସିଦକୟ ରାଜା ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯେଉଁ ଯିଦୁଦି ଲୋକମାନେ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଭୟ କରୁଛି । ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ମୋତେ ଆଘାତ ଦେବେ ।”

²⁰କିନ୍ତୁ ଯିରିମିୟ କହଲେ, “ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ମୋ ଦ୍ଵାରା କଥିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆପଣ ମାନନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରହିବ । ²¹ମାତ୍ର ଯଦି ଆପଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନମାନ କଲଦୀୟମାନଙ୍କର ଅଧୀନତା ସ୍ଵୀକାର ନକରିବ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କଥା ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ସତ । ²²ଦେଖନ୍ତୁ, ଯିଦୁଦାର ରାଜଗୃହରେ ଯେତେ ସ୍ଵୀଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ବାବଲ ରାଜାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବେ, ଆଉ ଏହି ସ୍ଵୀମାନେ କହିବେ,

ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ତୁମକୁ ପରସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଏବେ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ପଙ୍କରେ ନିମଗ୍ନ ହେବାରୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

23“ପୁଣି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କୁ ଆଣି କଲଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । ବାବିଲ ରାଜାର ହସ୍ତରେ ଧରିଯିବ । ଆଉ ସେମାନେ ଏହି ନଗରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ।”

24ତା’ପରେ ସିଦକିୟୁ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥା ହେବା କେହି ନ ଜାଣୁ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ । 25ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥା ହୋଇଛି ବୋଲି ଯଦି ଅଧିପତିମାନେ ଜାଣନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ଆଲୋଚନା କରିଛ କିଛି ନ ଲୁଚାଇ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ, ଆଉ ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ ସବୁ କହିଛନ୍ତି, ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କର । ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବୁ ନାହିଁ ।’

26ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ମୋତେ ଯୋନାଥନ ଗୃହକୁ ନ ପଠାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁନୟ କଲି । ତା’ ନହେଲେ ମୁଁ ସେଠାରେ ମରିଯିବି ।”

27ଏହାପରେ ଅଧିପତିଗଣ ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ । ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଯାହା ରାଜା ତାଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ବନ୍ଦ କଲେ । କାରଣ କେହି ଯିରିମିୟୁ ଓ ରାଜାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଛପି ଶୁଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

28ତେଣୁ ଯିରୁଶାଲମ ଅଧିକୃତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରିମିୟୁ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରହିଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମର ପତନ

39 ଅନନ୍ତର ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦକିୟର ରାଜତ୍ଵର ନବମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ତାହା ଅବରୋଧ କଲେ । 2ସିଦକିୟର ରାଜତ୍ଵର ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ଚତୁର୍ଥ ମାସର ନବମ ଦିନରେ ଏହି ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ଢ଼ାଗାଗଲା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ କରଗତ କରାଗଲା । 3ତା’ପରେ ବାବିଲ ରାଜାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନେ ଯଥା: ନେଗଲଗରେସର, ସମଗର-ନବୋ, ଶର୍ଵାଶାୟ, ରବସାରାୟ ଓ ରବମାର୍ ପ୍ରଭୃତି ବାବିଲ ରାଜାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ଆସି ମଧ୍ୟମ ଦ୍ଵାରରେ ବସିଲେ ।

4ତହିଁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦକିୟ ଓ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପଳାୟନ କଲେ । ସେମାନେ ଶକ୍ତି କାଳରେ ରାଜାର ଉଦ୍ୟାନ ନିକଟସ୍ଥ ପଥ ଦେଇ ଦୁଇ ପ୍ରାଚୀରର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଦ୍ଵାରରେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଗଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତର ଆଡ଼େ ଚାଲିଲେ । 5ମାତ୍ର କଲଦୀୟମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଯିବାହୋ ପଦାରେ ସିଦକିୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ଶିବ୍ଲୀରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ତହିଁ ସେ ତାହାର ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ।

6ବାବିଲ ରାଜା ଶିବ୍ଲୀରେ ସିଦକିୟର ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦକିୟର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅଧିପତିଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । 7ପୁଣି ସେ ସିଦକିୟର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ତାକୁ ବାବିଲକୁ ନେବାକୁ ପିତଳ ଗୁଞ୍ଜଳରେ ବାନ୍ଧିଲେ ।

8କଲଦୀୟମାନେ ରାଜଗୃହ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୃହ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ଆଉ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ସବୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । 9ବାବିଲ ରାଜାର ନବୁଷରଦନ୍ ନାମକ ଜଣେ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ଯିରୁଶାଲମ ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ପଳାତକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ପଳାତକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା । 10କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରହରୀବର୍ଗରେ ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ କେତେକ ଦୀନ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଛାଡ଼ିଗଲା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଭୂମି ଦେଲା ।

11ମାତ୍ର ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍‌କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । 12“ତୁମ୍ଭେ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ଦେଖ ଓ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନଅ । ତାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରନାହିଁ । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ମାଗିବେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଦିଅ ।”

13ତେଣୁ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍, ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ନବୁଗ୍‌ସବ୍‌ଦନ୍ ଓ ନେଗଲ ଗରେସର ଓ ବାବିଲର ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ଲୋକ ପଠାଇ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ । 14ସେମାନେ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରୁ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ଆଣିଲେ ଓ ଗାଫନର ପୌତ୍ର, ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ଗଦଲିୟ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ମେଲକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

15ଯିରିମିୟୁ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବନ୍ଦୀଥିବା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 16“ହେ ଯିରିମିୟୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ କୁର୍ଶୀୟ ଏବଂମେଲକକୁ କୁହ, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହିକଥା କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହି ନଗର ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ନୁହଁ, ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସବୁ ସଫଳ କରିବା । ଆଉ ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସଫଳ ହେବାର ଦେଖିବ । 17ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ।’ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ସମର୍ପିତ ହେବନାହିଁ । 18ଆଉ ହେ ଏବଂମେଲକ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚୟ ରକ୍ଷା କରିବା । ତୁମ୍ଭେ ଖଢ଼ୁରେ ନିହତ ହେବନାହିଁ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ଓ ବଞ୍ଚିବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିଛ ।” ଏହି ବାକ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା ।

ଯିରିମିୟୁ ବନ୍ଦୀରୁ ମୁକ୍ତ

40 ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀ ବାବିଲକୁ ନିଆ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁଞ୍ଜଳବଦ୍ଧ ଯିରିମିୟୁଙ୍କୁ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ରାମା ନଗରରେ ଯାଇ ମୁକ୍ତ କଲେ । ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର

ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 2ସେତେବେଳେ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି, “ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ କହିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସ୍ଥାନ ବନ୍ଧନରେ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଥିଲେ । 3ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ସବୁ ଘଟାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଘଟିଲା, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ ପାପ କଲେ । 4ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଗୁଞ୍ଜଳ ମୁକ୍ତ କଲି । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହତ ବାବଲ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ, ତେବେ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଯନ୍ ନେବି । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହତ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରୁଛ, ତେବେ ସେଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ । ସମଗ୍ର ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ରହିଛି । ତୁମ୍ଭେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ଭଲ ମନେ କରୁଛ, ସେଠାକୁ ଯାଅ । 5ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ ଗାଫନର ପୌତ୍ର, ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ । ବାବଲର ରାଜା ତାକୁ ଯିହୁଦାର ଗାସନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ସହତ ବାସ କର କିଅବା ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ ।”

ତା’ପରେ ନବୁଷ୍ଟରଦନ୍ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାଗଡ଼େଷିକ ଦେଇ ବିଦାୟ କଲେ । 6ତେଣୁ ଯିରିମିୟା ମିସ୍ତାରେ ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦାରେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବାସ କଲେ ।

ଗଦଲିୟୁଙ୍କ ସ୍ୱଳ୍ପ ଗାସନ

7ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଳମ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର କେତେକ ସେନାପତି, ଅଧିପତି ଓ ଲୋକ ବାହାରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ବାବଲର ରାଜା ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁକୁ ଦେଶର ଗାସନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବାବଲକୁ ନିଆଯାଇ ନଥିବା ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ ଓ ବାଳିକା ଏବଂ ଦେଶସ୍ଥ ଦରଦ୍ରମାନଙ୍କର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । 8ଯେଉଁମାନେ ମିସ୍ତାକୁ ଗଦଲିୟୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଅନୟର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲ, କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ଯୋନାଥନ୍, ତନ୍‌ହୁମତର ପୁତ୍ର ସରୟ, ନକ୍ଷେଫାତୀୟ ଏଫ୍ରେୟର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ମାଖାତୀୟର ପୁତ୍ର ଯାସନୀୟ ଥିଲେ ।

9ଗାଫନର ପୌତ୍ର, ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗପଥ କରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲଦୀୟୁମାନଙ୍କର ଦାସ ହେବାପାଇଁ ଭୟ କରନାହିଁ । ବାବଲ ରାଜାର ସେବାକରି ଏହି ଦେଶରେ ବାସ କର । ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ । 10ଆଉ ଦେଖ, ଯେଉଁ କଲଦୀୟୁମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମିସ୍ତାକୁ ଆସିବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବା । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଫଳ ଓ ତୈଳ ସଞ୍ଚୟ କରି ଆପଣା ଆପଣା ପାତ୍ରରେ ରଖ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତଗତ କରିଥିବା ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କର ।”

11ଯିହୁଦାର ଯେଉଁସବୁ ଲୋକ ମୋୟାବ, ଅମ୍ମୋନ, ଇଦୋମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ ଦେଶରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ

ଶୁଣିଲେ ଯେ ବାବଲର ରାଜା ଯିହୁଦା ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଲୋକ ରଖିଅଛ ଓ ଗାଫନର ପୌତ୍ର, ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାସନ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛ । 12ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଯିହୁଦାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ମିସ୍ତାରେ ଗଦଲିୟୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଆଉ ଅପାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଫଳ ସଞ୍ଚୟ କଲେ ।

13ଆହୁର କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ପଦାରେ ଅବସ୍ଥିତ ସେନାପତି ସକଳ ମିସ୍ତାରେ ଗଦଲିୟୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । 14ଯୋହାନନ୍ ଓ ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ଗଦଲିୟୁକୁ କହିଲେ, “ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ଧାନଗଣର ରାଜା ବାଲୀସ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନେବାପାଇଁ ନଅନୟର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲକୁ ପଠାଇଅଛ ବୋଲି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି?” ମାତ୍ର ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

15ତାହାପରେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ମିସ୍ତାରେ ଗଦଲିୟୁକୁ ଗୋପନରେ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କର ଅନୁମତି ହେଲେ ମୁଁ ଯାଇ ନଅନୟର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲକୁ ବଧ କରିବି । ଆଉ କେହି ତାହା ଜାଣିବେ ନାହିଁ । ସେ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ଓ ତଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଫଂଗୁହାତି ଯିହୁଦୀୟ ସମସ୍ତେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ ଓ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବ?”

16କିନ୍ତୁ ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍‌କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇର୍ଶମାୟେଲକୁ ବଧ କରନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

41 ଅନନ୍ତର ସପ୍ତମ ମାସରେ ରାଜବଂଶୀୟ ଇଲୀଶାମାର ପୌତ୍ର ନଅନୟର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲ ଦଗନଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ ନିକଟକୁ ମିସ୍ତାକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଗଦଲିୟୁ ସହତ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କଲେ । 2ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଇର୍ଶମାୟେଲ ଓ ତାର ଦଗନଣ ସଙ୍ଗୀ ଯିହୁଦାର ଗାସକ ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁକୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ଯାହାକୁ ବାବଲର ରାଜା ଏହି ଭୂମିରେ ଖଣ୍ଡା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । 3ଆଉ ମଧ୍ୟ ଇର୍ଶମାୟେଲ ମିସ୍ତାରେ ଗଦଲିୟୁ ସହତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ବାବଲର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।

4-5ଗଦଲିୟୁକୁ ବଧ କରିବାର ବିନକ ପରେ ଶିଖିମ, ଶୀଲୋ ଓ ଗମଗୟାରୁ ଅଗାଦଣ ପୁରୁଷ ଦାଢି ଶୌର ହୋଇ, ଛନ୍ଦବସ୍ତୁ ପରିଧାନ ପୂର୍ବକ ନିଜ ନିଜ ଗରୀରରେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କରି ହସ୍ତରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସ୍ତବ୍ଧ ଧୂପ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଗଦଲିୟୁଙ୍କ ହତ୍ୟା ଖବର ଜାଣି ନଥିଲେ । 6ଇର୍ଶମାୟେଲ ମିସ୍ତାରୁ ସେହି ଅଗାଦଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଗଲ ଓ ଗଲବେଳେ ବାଟସାରା କ୍ରନ୍ଦନ କରି କରି ଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି କହିଲା, “ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସ ।” 7ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନଗରର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ, ଇର୍ଶମାୟେଲ ଓ ତା’ର ସଙ୍ଗୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧକଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ

ଏକ ଗାଢ଼ ମଧ୍ୟରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । 8ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶଦଶ ଇର୍ଶମାୟେଲକୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବଧ କରନାହିଁ, କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗହମ, ଯବ, ତୈଳ ଓ ମଧୁର ଗୁଫା ଉଣ୍ଡାରେ ଶେତରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଛୁ ଏବଂ ଆତ୍ମେ ସେସବୁ ତୁମକୁ ଦେବୁ ।” ତେଣୁ ଇର୍ଶମାୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରିବାରୁ ବରତ ହେଲେ । 9ଇର୍ଶମାୟେଲ ସେହି କୁପକ୍ତ ନିହତମାନଙ୍କ ଗବରେ ଗଦଲିୟୁର ଗବ ସହତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ସେହି କୁପକ୍ତ ଆସାର ରାଜା, ଇର୍ଶମାୟେଲର ବାଣୀ ରାଜାର ଉତ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ପାଣି ଯୋଗାଇବାକୁ ସେହି କୁପ ଖୋଳା ଯାଇଥିଲା ।

10ଏହାପରେ ଇର୍ଶମାୟେଲ, ମିସ୍ତାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍, ସମସ୍ତ ରାଜକନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଓ ମିସ୍ତାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଯେଉଁ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷ୍ଟରଦନ୍ ଅର୍ଥାକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଗଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଅମ୍ମୋନ ସମ୍ଭାନଗଣର ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ।

11କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସଙ୍ଗୀ ସେନାପତିଗଣ ଇର୍ଶମାୟେଲର ଦୁଷ୍ପର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ଜାଣିଲେ । 12ତେଣୁ ଯୋହାନନ୍ ତାହାର ସମସ୍ତ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନଅନିୟୁର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ ଓ ଗିବ୍ଲୟୋନସ୍ଥିତ ଏକ ବିରାଟ ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଡେଇଁଲେ । 13ସେତେବେଳେ ଇର୍ଶମାୟେଲ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍‌କୁ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । 14ତା’ପରେ ଇର୍ଶମାୟେଲ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିସ୍ତାରୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । 15ମାତ୍ର ନଅନିୟୁର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲ ଆଠଦଶ ଲୋକ ସହତ ଯୋହାନନ୍ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଅମ୍ମୋନ ସମ୍ଭାନଗଣର ନିକଟକୁ ଗଲା ।

16ଯୋହାନନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହୀନର ସେନାପତିଗଣ ଗିବ୍ଲୟୋନକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନଅନିୟୁର ପୁତ୍ର ଇର୍ଶମାୟେଲ, ଗଲିୟୁଦକୁ ହତ୍ୟା କଲା ପରେ, ମିସ୍ତାକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଦ୍ଧାଗଣ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ, ବାଳକଗଣ, ବାଳିକାଗଣ ଓ ନପୁଂସକଗଣ ଥିଲେ ।

ମିଶରକୁ ପଳାୟନ

17-18ଯୋହାନନ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ସେନାପତିଗଣ କଲଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତ କଲେ । କାରଣ ଇର୍ଶମାୟେଲ ବାବିଲ ରାଜାଙ୍କ ପୁର ନିୟୁଳ ଗାସନକର୍ତ୍ତା ଗଦଲିୟୁକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଯୋହାନନ୍ କଲଦୀୟମାନେ ଗ୍ରହଣିତ୍ତ୍ୱେ ବୋଲି ଉତ୍ତ କଲେ । ତେଣୁ ସେ ମିଶରକୁ ପଳାଇ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବୈଅଲେହମ୍ ସହର ନିକଟସ୍ଥ ଗେରୁଭୁକମହମରେ କିଛି ସମୟ ଅଟକି ଥିଲେ ।

42 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗେରୁଭୁକମହମରେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଯୋହାନନ୍ ଓ ହୋଗୟିୟୁର ପୁତ୍ର

ଯାସନୟ, ଆଉ ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରିମିୟା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । 2ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମିୟା, ଆତ୍ମମାନେ ତୁମକୁ ନିବେଦନ କରୁଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦାର ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ । ଆତ୍ମମାନେ ଅନେକ ଥର, ଏବେ ଆତ୍ମେ ଅଲୁମାତ୍ର ଅଛୁ । 3ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କେଉଁ ପଥରେ ଯିବା ଉଚିତ ଓ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ ।”

4ତା’ପରେ ଯିରିମିୟା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲି । ଆଉ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାମୁତାବରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ବି ଉତ୍ତର ଦେବେ, ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି । ମୁଁ କୌଣସି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୋପନ ରଖିବି ନାହିଁ ।”

5ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ କଥା କହି ଆପଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ, ତଦନୁସାରେ ଯେବେ ଆତ୍ମମାନେ କର୍ମ ନକରୁ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସତ୍ୟ ଓ ବିଗ୍ରହ ସାକ୍ଷୀ ହୁଅନ୍ତୁ । 6ସେହି ବାକ୍ୟ ଉଲ୍ଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଠାଉଅଛୁ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନେ ମାନିବୁ । କାରଣ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।”

7ଅନନ୍ତର ଦଶଦିନ ଅନ୍ତେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 8ତା’ପରେ ଯିରିମିୟା କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍‌କୁ, ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଓ ଛୋଟ ବଡ଼ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ । 9“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ପଠାଇଥିଲ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇର୍ଶମାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହିଲେ, 10ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାରେ ବାସ କର, ତେବେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ଓ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ । ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୀଜ ବୃଦ୍ଧିବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ନାହିଁ । କାରଣ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆଣିଥିବାରୁ ଦୁଃଖିତ । 11ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବାବିଲ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତ କରୁଥିଲ, ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଉତ୍ତ କରନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତ କରନାହିଁ । ‘କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ତାହା ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛୁ । 12ପୁଣି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦାନ କରିବା । ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ।’ 13ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କହିବ, ‘ଆତ୍ମେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ନାହିଁ,’ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅବମାନନା କରୁଛ । 14ଆଉ

ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଯଦି କହବ, ‘ଆଲ୍ଲେଖନେ ମିଗର ଦେଗକୁ ଯିବା ଓ ସେଠାରେ ବାସ କରିବା, ସେଠାରେ ଆଲ୍ଲେଖନେ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖିବା ନାହିଁ କି ତୁରୀଗବ ଶୁଣିବା ନାହିଁ କି ଅବା ସେଠାରେ ଆଲ୍ଲେଖନେ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ଭୋଗିବା ନାହିଁ।’
15 ଏଣୁ ହେ ଯିହୁଦାର ଲୋକେ, ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ‘ଯଦି ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ମିଗରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଓ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ, ଏହି ନିମ୍ନ ଘଟଣାମାନ ଘଟିବ।
16 ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଯେଉଁ ଖତ୍ତୁକୁ ଉତ୍ତ୍ୱ କରୁଛ ତାହା ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ମିଗରରେ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ଧରିବ ଓ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବନ୍ଧୁରେ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଉତ୍ତ୍ୱଭୀତ, ତାହା ମିଗର ଦେଗରେ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଲାଗି ରହିବ ଓ ସେହିଠାରେ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ମିଗର।’
17 ଯେଉଁମାନେ ମିଗରରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଘଟିବ। ସେମାନେ ଖତ୍ତୁ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ। ପୁଣି ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ସେଥିରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ ନାହିଁ।’

18 ‘ପୁଣି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆଲ୍ଲେଖନେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଯେପରି ଆଲ୍ଲେଖନ କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରତାପ କୋପ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ, ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ମିଗରରେ ପ୍ରବାସ କରିବେ, ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଲ୍ଲେଖନ ପ୍ରତାପ କୋପ ଢାଳିବ। ଆଉ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଅଭିଗପ୍ତ, ବସ୍ତୁତ୍ୱ, ଗାପପ୍ରସ୍ତୁ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବ ଓ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଦେଖିବ ନାହିଁ।’

19 ‘ହେ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଏହିକଥା କହି ଅଛନ୍ତି, ‘ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ମିଗରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ।’ ମୁଁ ଆଦି ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ।
20 ପୁଣି ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରାଣ ବରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବନ୍ଧନା କରିଅଛ। କାରଣ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇ କହିଲେ, ‘ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଯାହା କହିବେ, ତଦନୁସାରେ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା, ଆଲ୍ଲେଖନେ ତାହା ପାଳନ କରିବୁ।’
21 ତେଣୁ ଆଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲି। ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲନାହିଁ। ଆଉ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କରିବାକୁ ମୋତେ କହି ପଠାଇଲେ, ତାହା ଭୁଲ୍ଲେଖନେ କଲନାହିଁ।
22 ଏଣୁ ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛ, ସେହି ମିଗରକୁ ଯାଅ। କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବ। ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଖତ୍ତୁ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବ।’

43 ଏବଂ ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଣ କହିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯିଗମିୟ ତାହା କହିବା ଶେଷ କରୁ ନ କରୁଣୁ।

2 ହୋଶୟାର ପୁତ୍ର ଅବଶୟ, କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍

ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅହଙ୍କାରୀ ଲୋକ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯିଗମିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହୁଅଛ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏକଥା କହି ଭୁଲ୍ଲେଖନ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ନାହିଁ, ‘ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ମିଗରରେ ଯାଇ ପ୍ରବାସ କରନାହିଁ।’
3 କିନ୍ତୁ ନେରୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଭୁଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉ ଅଛ। କଲଦୀୟମାନେ ଯେପରି ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ବଧ କରିପାରିବେ ଓ ବନ୍ଦୀ କରି ଆଲ୍ଲେଖନଙ୍କୁ ବାବଲକୁ ନେଇଯିବେ।’

4 ଏହରୁପେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍, ତାହାର ସେନାପତି ସକଳ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିହୁଦାରେ ବାସ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କଲେ ନାହିଁ।
5 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ସମସ୍ତ ସେନାପତି ଯିହୁଦାର ସକଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟକୁ ତଡ଼ିତ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମିଗରକୁ ନେଲେ।
6 ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ, ବାଳିକା ଓ ଯେଉଁ ଗୃହକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୃଷ୍ଟରଦନ, ଶାଫନର ପୌତ୍ର ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲୟ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଯିଗମିୟ ଉଦ୍ଧାରକାରୀଙ୍କୁ ଓ ନେରୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକକୁ ମିଗରକୁ ନେଲେ।
7 ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଧାନ କଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ମିଗରକୁ ଯାଇ ତତ୍ତ୍ୱନହେଷ ସହରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

8 ଅନନ୍ତର ତତ୍ତ୍ୱନହେଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହିବାକ୍ୟ ଯିଗମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା।
9 ‘ହେ ଯିଗମିୟ, ଭୁଲ୍ଲେଖନେ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ବୃହତ୍ ପ୍ରସ୍ତର ନେଇ ତତ୍ତ୍ୱନହେଷର ଫାଟୋ ଗୁହର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ କାଗୁଅ ରଟାଣ ଭିତରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଲୁଚାଇ ରଖି।
10 ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆଲ୍ଲେଖନେ ଗୁକର ବାବଲର ଗଦା ନବୃଷ୍ଟରଦନକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛୁ ଓ ଆଲ୍ଲେଖନେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଅଛୁ, ତାହା ଉପରେ ତାହାର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଆଉ ସେ ତାହା ଉପରେ ଆପଣା ଗଦକୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରାତାପ ବସ୍ତ୍ରାବ କରିବ।
11 ପୁଣି ସେ ମିଗର ଦେଗକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରେ, ବନ୍ଦୀହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଓ ଖତ୍ତୁଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଖତ୍ତୁରେ ସମର୍ପଣ କରିବ।
12 ନବୃଷ୍ଟରଦନ ମିଗର ଦେଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଦେବାଳୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବ। ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ି ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ବାବଲକୁ ନେଇଯିବ। ପୁଣି ମେଷପାଳକ ଯେପରି ଆପଣା ବସ୍ତୁକୁ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରେ ସେହିପରି ସେ ମିଗରକୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବ। ସେ ମିଗରରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ।
13 ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ମିଗର ଦେଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସ୍ତୁତିସ୍ତବ୍ଧ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ, ପୁଣି ମିଗର ଦେଗସ୍ଥ ଦେବାଳୟ ସବୁ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ।’

ନିଗରସ୍ଥିତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

44 ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ନିଗର ଦେଶସ୍ଥ ନିରବୋଲରେ, ତତ୍ପନହେଷରେ, ନୋଫରେ ଓ ପଥୋପ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । **2** ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଓ ଯିହୁଦାର ସବୁ ନଗର ଉପରେ ଯେଉଁସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ । ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ଜନମାନବ ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ରଦାରେ ଆଦି ପରଶତ ହୋଇଅଛ । **3** କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଇଲେ ଓ ପୂଜା କରିବାକୁ ଗଲେ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅତୀତରେ କରୁ ନଥିଲେ । **4** ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଉବ୍ଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲୁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମ କରନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ତାହା ଘୃଣା କରୁ ।’ **5** ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନ ନଳାଇବା ପାଇଁ ଉବ୍ଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ । **6** ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରବଣ କ୍ରୋଧ ଓ କୋପ ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ଯିହୁଦାର ନଗର ସମୂହ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପଥ ସେହି କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା । ଆଉ ମୋର କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାର ନଗରସବୁ ଆଦି ଧ୍ୱସ୍ତ ସୁପରେ ପରଶତ ହୋଇଅଛ ।”

7 ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏହି ମହାପାପ କରି ନିଜ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଆଘାତ କରୁଛ? ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସଂପର୍କୀୟ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ ଓ ସୁନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ପରବାରରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁଅଛ । ଆଉ କାହାରିକୁ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖୁନାହିଁ । **8** ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେ ନିଗର ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛ, ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଇ କାହିଁକି ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ କର୍ମଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରୁଅଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଶପ୍ତ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବ । **9** ଯିହୁଦା ନଗରର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ରାଜପଥରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଏବଂ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ନିଜର କୁକର୍ମ ଓ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ, ତୁମ୍ଭେ ପାଶୋର ଦେଇଛ କି? **10** ଏପରିକି ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିନୟା ହୋଇନାହାନ୍ତି କିଅବା ଆମ୍ଭପ୍ରତି ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଆଚରଣ କରିନାହାନ୍ତି ।”

11 ଏଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ବିପକ୍ଷରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ଧ୍ୱସ୍ତ ଘଟାଇବା ପାଇଁ

ମନସ୍ଥ କରିଅଛୁ । **12** ପୁଣି ଯିହୁଦାର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକେ ନିଗର ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯିବା ଲାଗି ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ, ନିଗର ଦେଶରେ ପଡ଼ିତ ହେବେ । ଖଡ୍ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ । କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତେ ଖଡ୍ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଶାପ, ବିସ୍ମୟ, ଶାପ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବେ । **13** ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲୁ, ସେହିପରି ନିଗର ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବୁ । **14** ଯିହୁଦାର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ଫେରିଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ନିଗର ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉଦ୍ଧାର କିଅବା ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ । କାରଣ ପଳାତକ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ଫେରିଯିବେ ନାହିଁ ।”

15 ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯିହୁଦାର ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଉ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏହା ଜାଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମହାସମାଦ ଆଉ ନିଗରର ପଥୋଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ ବାସକାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, **16** “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହିକଥା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ । **17** ଆମ୍ଭେ ନିରାଶ କରିବୁ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦାର ନଗର ସମୂହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ, ରାଜଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଯେପରି କରିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବୁ । କାରଣ ସେ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଆହାର ପାଇଲୁ ଏବଂ ସୁଖରେ ଥିଲୁ । କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭପ୍ରତି ଘଟି ନଥିଲା । **18** ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଗଣୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଇବା ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିବା ଛାଡ଼ିଦେଲୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସବୁ ବିଷୟରେ ଅଭାବ ଘଟିଲା ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଲୁପ୍ତ ହେଲୁ ।”

19 ତା’ପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅନୁମତିରେ ଆକାଶ ଗଣୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଇଲୁ, ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଲୁ ଓ ପୂଜା ନିମନ୍ତେ ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲୁ ।”

20 ତା’ପରେ ଯିରିମିୟ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁତ୍ୱର କରିଥିଲେ । **21** “ଯିହୁଦାର ନଗର ସମୂହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସକଳ ପଥରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ, ରାଜଗଣ, ଅଧିପତିଗଣ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁ ଧୂପ ନଳାଇଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କ’ଣ ତାହା ସ୍ମରଣ କଲେ ନାହିଁ ଓ ତାହା କ’ଣ ତାଙ୍କ ମନେ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ? **22** ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କୃତ ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଉ ସହ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ,

ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେଶ ନିବାସ ବହାନ ହୋଇ ଗୁନ୍ୟ ମରୁରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି । ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଅଭିଶାପ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । 23ଏ ସମସ୍ତ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବାର କାରଣ ହେଉଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଇ ଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କରିନାହିଁ, ପୁଣି ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିଧି ପ୍ରମାଣ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିନାହିଁ ।”

24ତା’ପରେ ଯିଶମିୟ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମିଶର ଦେଶରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । 25ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶ ଗଣି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ନଳାଇବା ପାଇଁ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଭାଜିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗପଥ କରିଅଛୁ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବୁ ।” ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଗେଇ ଗୁଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗପଥ ଦୂର କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗପଥ ସିଦ୍ଧ କର ।

26ଏଣୁ ହେ ଯିହୁଦୀୟ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶ ନିବାସୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ମହାନାମରେ ଗପଥ କରିଅଛୁ, “ମିଶର ଦେଶସ୍ଥ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ମୋର ନାମର ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବେ କହବେ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚିତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି ।” 27“ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କରି ରହିବା । ମିଶର ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ନିଃଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖତ୍ତ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଗି ରହିବ । 28ଖତ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକ ମିଶରରୁ ଯିହୁଦୀକୁ ଫେରିଯିବେ । ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଯିହୁଦୀର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକେ, ସେମାନେ ଜାଣିବେ କାହାର ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ମୋର ନା ସେମାନଙ୍କର ।”

29ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଓ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ସରୂପ ହେବ । ‘ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଟେ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । 30ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଯିହୁଦୀର ଗଦା ସିଦ୍ଧକରୁଛୁ ତାହାର ପ୍ରାଣ ନାଶକାରୀ ଗତ୍ତ ବାବଲର ଗଦା ନବୃକ୍ଷଦାନସ୍ତର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ,’ ସେହିପରି, ‘ଆମ୍ଭେ ମିଶରର ଗଦା ଫାରୋ-ହଫ୍ତାକୁ ତାହାର ପ୍ରାଣନାଶକାରୀ ଗତ୍ତମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ।”

ବାରୁକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

45 ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମର ଗଦତ୍ତର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ନେଗିୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ, ଯିଶମିୟଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ନିଜାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲାବେଳେ ଯିଶମିୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱାରା ତାକୁ ଏହକଥା କହିଲେ । 2“ହେ ବାରୁକ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି । 3ହେ ବାରୁକ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହାୟ, ହାୟ କହିଲ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର

ଯତ୍ନଶୀରେ ଦୁଃଖ ଯୋଡ଼ିଦେଲେ । ମୁଁ କଥା କହିବାକୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହେଉଅଛି ଓ ଯତ୍ନଶୀରେ ଥରୁଅଛି, ଯେହେତୁ ମୋର କିଛି ବିଶ୍ୱାମ ନାହିଁ ।” 4ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ହେ ଯିଶମିୟ, ତୁମ୍ଭେ ବାରୁକକୁ ଏହି କଥା କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ, ତାହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବୁ ଓ ଯାହା ରୋପଣ କରିଅଛୁ ତାହା ଉତ୍ପାଟନ କରିବୁ । ଆଉ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦୀରେ ଏହା କରିବୁ । 5ହେ ବାରୁକ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ ମହାନ ବିଷୟ ଖୋଜୁଅଛ । କିନ୍ତୁ ତାହା ରେଷ୍ଟା କରିନାହିଁ ।’ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣୀ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ ଆମ୍ଭେ ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବା ।”

ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ମୁଖରେ ବାର୍ତ୍ତା

46 ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଯିଶମିୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

ମିଶର ସମ୍ମୁଖରେ ବାର୍ତ୍ତା

2ମିଶର ଦେଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା । ଯୋଶିୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମର ଅଧିକାରର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ବାବଲର ଗଦା ନବୃକ୍ଷଦାନସ୍ତର, ମିଶରର ଗଦା ଫାରୋନଖୋର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟାଧିପତିଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲା, ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ କର୍କମୀଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ସେହି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ବିଷୟକ କଥା ।

3“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚର୍ମରେ ଭାଲ ଓ ଫଳକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଲାଗି ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ।

4ହେ ଅଗ୍ନାରୋହୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ନିଗଣକୁ ସଜ୍ଜିତ କର ଆରୋହଣ କର । ମସ୍ତକରେ ଶିରସ୍ତାଣ ପିନ୍ଧି ଠିଆ ହୁଅ । ବଳମକୁ ଧାରୁଆ କର ଓ ସାଞ୍ଜୁ ପିନ୍ଧ ।

5ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଦେଖୁଅଛୁ? ସେମାନେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ ପଛକୁ ଫେରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବୀରଗଣ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ପଛକୁ ନ ଗୁହଁ ଗାତ୍ର ଗାତ୍ର ପଳାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଆଗଙ୍କା ଭରି ଯାଇଛି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିସବୁ କହନ୍ତି ।

6ଦୁତଗାମୀ ଲୋକ ପଳାୟନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ବୀର ପୁରୁଷଗଣ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପତନ ହେବ ।

7ସେ କିଏ ଯେ କି ନୀଳନଦୀପର ଉଠୁଅଛି ଓ ନଦୀ ସମୂହର ନିକଟସ୍ଥ ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍ତମିପୁ ହେଉଅଛୁ?

8ଏହା ହେଉଛି ମିଶର ଯେ କି ନୀଳନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଉଠୁଅଛି । ତା’ର ନିକଟସ୍ଥ ନଦୀ ସମୂହର ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍ତମିପୁ ହେଉଅଛି । ଆଉ ସେ କହୁଅଛି, ‘ମୁଁ ଉଚ୍ଛ୍ୱଳ ଉଠିବି, ମୁଁ ପୁଅବାକୁ ପ୍ଲାବିତ କରିବି, ମୁଁ ନଗର ସମୂହକୁ ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବି ।’

9ହେ ଅଗ୍ନାରୋହୀଗଣ, ଅଗ୍ରସର ହୁଅ । ହେ ରଥାରୋହୀଗଣ ଦୁତଗଣିତରେ ରଥ ଗୁଲନା କର, ହେ ବୀରଗଣ, ଆଗେଇ

ରୁଲି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଲ ଧର । କୁର, ପୁଅରୁ ଓ ଲୁଦୀୟରୁ ଆସିଥିବା ଭାଲବହକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନୁରେ ଭଲଭାବରେ ଗୁଣ ଦିଅ ।

10“କନ୍ୟା ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଗୋଧ ନେବେ ଓ ସେହିଦିନ ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ । ଖଡ୍ଗ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରି ତୁମ୍ଭ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନକରି ତୁମ୍ଭା ନିବାରଣ କରିବ । କାରଣ ଉତ୍ତର ଦେଶରେ ଫରାତ ନଦୀ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳୀ ଅଛି ।

11“ହେ ମିଗରର ଅନୁଭା କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଗିଲୟଦଠାରୁ ଓଷଧ ନିଅ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଓଷଧ ନେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

12ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ତୁମ୍ଭର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିବେ । ତୁମ୍ଭର କାତରୋକ୍ତରେ ପୁଅବୀ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ନିଶେ ‘ବୀର ସୈନିକ’ ଅନ୍ୟ ନିଶେ ‘ବୀର ସୈନିକ’ ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭେ ଏକତ୍ର ପଡ଼ିବେ ।”

13ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ମିଗର ଦେଶକୁ ଆସି ତାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା କଥା ସଦାପ୍ରଭୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପିରିମିୟୁଙ୍କୁ କହିଲେ,

14“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଗରରେ ପ୍ରଭୁର କର, ମିଗଦୋଲରେ ଘୋଷଣା କର, ଆଉ ନୋଫ ଓ ତଫନହେଷରେ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଠିଆ ହୁଅ ଓ ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । କାରଣ ଖଡ୍ଗ ତୁମ୍ଭ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଚାଲିଛି ।’

15“ହେ ମିଗର, ତୁମ୍ଭର ବଳବାନ୍ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଛଡ଼ା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଳେ ଠେଲି ପକାଇ ଦେବେ ।

16ସେହି ସୈନ୍ୟଗଣ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ । ସେମାନେ ପୁଣି କହିବେ, ‘ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଖଡ୍ଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଳାଇଯିବା ଓ ଆପଣା ନନ୍ଦ ଭୃମିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯିବା ।’

17ସେମାନଙ୍କ ନନ୍ଦ ଭୃମିରେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, ‘ଫାରୋ କେବଳ ନିଶେ ଅହଂକାରୀ, ଯିଏ କି ଉତ୍ତମ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିନା ।”

18ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, “ମୁଁ ନୀଚିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ନିଶେ ଆସୁଅଛି, ଯିଏକି ତାବୋର ପର୍ବତ ସଦୃଶ ମହାନ କଥିବା ସମୁଦ୍ର ନିକଟସ୍ଥ କର୍ମିଲ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ।

19ହେ ମିଗର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବାସନ ଯିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । କାରଣ ନୋଫ ଧୂସ୍ରପାପ୍ର ଓ ଦଗ୍ରିଭୂତ ହେବ । ସେଠାରେ କେହି ଲୋକ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

20“ମିଗର ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀ ଗାଉଁପରି, ମାତ୍ର ଡାଆଁଶ ସଦୃଶ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ କଲଦୀୟମାନେ ତାକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆସିବେ ।

21ଆହୁରି ମିଗରର ବେତନ ଗ୍ରାହୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗୋଗାଳାର ଗୋବତ୍ସ ଭୂଲ୍ୟ । ସେମାନେ ପଳାୟନ କରିବେ । ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର

ବିପଦର ଦିନ ଆସୁଅଛି ଓ ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଗୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବେ ।

22ମିଗର ସର୍ପଭୂଲ୍ୟ ଗବକରି ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ମାତ୍ର ଗତୁଗଣ ତା’ର ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେବେ । ସେମାନେ କାଠ କଟାଳି ସଦୃଶ କୁରୁଦି ନେଇ ତା’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।”

23ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, “ମିଗରର ସୈନ୍ୟ ଅରଣ୍ୟ ସଦୃଶ ଅଗଣିତ ହେଲେ ହେଁ ଗତୁସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ହାଣି ପକାଇବେ । କାରଣ ଗତୁସୈନ୍ୟ ପଞ୍ଚପାଳ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଓ ଅଫଂଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

24ମିଗର ଲଜ୍ଜିତା ହେବ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ।”

25ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିବ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନୋ ଦେଶୀୟ ଅମୋନକୁ, ଫାରୋ, ମିଗର, ତାହାର ଦେବଗଣ ଓ ରାଜଗଣକୁ, ଆଉ ଫାରୋଙ୍କ ଗରଣାପନ୍ନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । 26ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ଓ ତାହାର ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ।” ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, “ପୂର୍ବକାଳରେ ମିଗର ଯେଉଁପରି ଶାନ୍ତରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ଏହି ପୁଃସମୟ ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଶାନ୍ତରେ ରହିବ ।”

ଉତ୍ତର ଇଗ୍ରାୟେଲ ପାଇଁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

27“ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୂବ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କରନାହିଁ କିଅବା ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ତୁମ୍ଭେ ନିଗ୍ରଗ ହୁଅନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଦୂର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରୁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା । ତହିଁରେ ଯାକୂବ ଫେରି ଆସି ନିର୍ଭୟ ଓ ନିରୁଦ୍ଧରେ ରହିଲା । ଆଉ କେହି ତାହାକୁ ଭୟ ଦେଖାଇଲେ ନାହିଁ ।”

28ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, “ହେ ମୋର ଦାସ ଯାକୂବ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କରନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂହାର କରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ ଗାସ୍ତି ଦେବା । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦେଇ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ ।”

ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

47 ଫାରୋ ଘଷା ନଗର ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ପିରିମିୟୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

2ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, “ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଗତୁସୈନ୍ୟ କୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନଦୀତଳ ଉଚ୍ଛୁଳିଲି ପରି ଆସୁଅଛି, ତାହା ପ୍ଲାବନକାରୀ ବନ୍ୟା ସଦୃଶ ସମଗ୍ର ଦେଶ, ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ, ନଗର ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିକମଗ୍ନ କରିବ । ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବେ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ହାହାକାର କରିବେ ।

3“ସେମାନେ ଧାବମାନ ଅଗ୍ରଣର ଖୁର ଗନ୍ଧ, ରଥ ସମୁଦର ଗୁଳନା ଗନ୍ଧ ଓ ଚକ୍ରର ଘର୍ଦର ଗନ୍ଧ ଶୁଣିବେ । ପିତୃଗଣ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ହେବେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ ।

4“ଏହା ସମସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଧୂସର ସମୟ, ସୋର ଓ ସୀଦୋନର ସହକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବାର ସମୟ ଆସୁଅଛି । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଓ କପ୍ତୋର ଦ୍ଵୀପର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କର ସର୍ବସ୍ଵ ହରଣ କରିବେ ।

5ଘସାର ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ମସୃକ ଟାଙ୍ଗରୁ କରିଛନ୍ତି । ଅସ୍ଥିଲୋନର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ତଳଭୂମିର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ନୀରବ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ କାଟିବ?

6“ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖଡ୍ଗ, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳପରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଶାନ୍ତ ହେବ? ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କୋଷରେ ପ୍ରବେଶ କର, ଗାନ୍ଧ ଓ ସ୍ଥିର ହୁଅ ।

7ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖଡ୍ଗ କପର ଶାନ୍ତ ହେବ? ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଅସ୍ଥିଲୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ମୋୟାବ ବନ୍ଧନରେ ଏକ ବାଣୀ

48 ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ମୋୟାବ ବନ୍ଧନରେ ଏହା କହନ୍ତି, “ନବୋ ଧୂସ ହେବ, କିରୟାଥମ୍ଭିମ ଲଢ଼ିତ ହେବ । ତାହା କବଳିତ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତଗଡ଼ ଲଢ଼ିତ ଓ ଭଗ୍ନ ହେବ ।

2ମୋୟାବ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଂସିତ ହେବନାହିଁ । ହର୍ଶବୋନରେ ଲୋକମାନେ ତାହାର ବିନାଶର ଯୋଜନା କରିବେ । ‘ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଧୂସ କରିବା ଏବଂ ଗୋଶ୍ଵାରୁ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବା ।’ ହେ ମଦମେନା! ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନୀରବ ହେବ, କାରଣ ଖଡ୍ଗ ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ରାପଣା ହେବ ।

3ହୋରୋନୟିମଠାରୁ କ୍ରମନର ଓ ମହାବିନାଶର ଗନ୍ଧ ଶୁଣ ।

4ମୋୟାବ ଧୂସ ପାଇବ ଓ ତାହାର ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ କ୍ରମନ କରିବେ ।

5କାରଣ ଲୁହାତର ଉଠାଣି ପଥରେ ଲୋକମାନେ କ୍ରମାଗତ କ୍ରମନ କରି କରି ଉପରକୁ ଉଠିବେ । ଯେହେତୁ ହୋରୋନୟିମର ଗଡ଼ାଣି ପଥରେ ସେମାନେ ବିନାଶ ହେତୁ ସଙ୍କଟସୂଚକ କ୍ରମନ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ।

6ପଳାୟନ କର । ପଳାଇ ଯାଇ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କର । ଆଉ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ଝାଡ଼ି ବୃକ୍ଷ ଭୂଲ୍ୟ ଉଡ଼ିଯାଅ ।

7“ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ କର୍ମରେ ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧସିବ । ଆଉ କମୋଗ ତୀର ଯାକକ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ସହତ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯିବ ।

8ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗର ଉପରେ ବିନାଶକ ଆସିବ । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ନଗର ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । ତଳଭୂମି ବିନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚଭୂମି ଧୂସ ପାଇବ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଏହା ଘଟିବ ।

9ମୋୟାବକୁ ଉଡ଼ି ପଳାଇବା ପାଇଁ ପକ୍ଷ ଦିଅ, ତାହାର ସମସ୍ତ ନଗର ଧୂସ ପାଇବ ଓ ତା’ ମଧ୍ୟରେ କେହି ବାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

10ପଦ ନଶେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ପାଳନ ନ କରେ ଓ ଯଦି ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଖଡ୍ଗ ବ୍ୟବହାର ନ କରେ ତେବେ ସେ ଗାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।

11“ମୋୟାବ ନନ୍ଦୁରୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦାଣିନାହିଁ । ମୋୟାବ ଏକ ପାତ୍ରସ୍ଥ ମଦ ଭୂଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ଅଛି । ସେ ଏକ ପାତ୍ରରୁ ଅନ୍ୟ ପାତ୍ରକୁ ଢଳା ଯାଇନାହିଁ । କଥବା ସେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇନାହିଁ, ଏଣୁ ତା’ର ସ୍ଵାଦ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ତାହାର ସ୍ଵବାସ ବିକୃତ ହୋଇନାହିଁ ।”

12ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଲୋକ ପଠାଇ ତାକୁ ଢାଳି ପକାଇବା । ସେମାନେ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଢାଳି ଦେବେ ଓ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଶୂନ୍ୟ କରି ଲୁମ୍ପାସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ । ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।” 13ଯେପରି ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଆପଣା ବଶ୍ଵାସ ଭୂମି ବୈଧେଲ ବନ୍ଧନରେ ଲଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିପରି ମୋୟାବ କମୋଗ ବନ୍ଧନରେ ଲଢ଼ିତ ହେବ ।

14“ତୁମ୍ଭେମାନେ କହପାରିବ ନାହିଁ ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ବୀର ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହସୀ ।’

15ଗତୁସୈନ୍ୟ ମୋୟାବକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାହାକୁ ଧୂସ କରିବେ । ତାହା ବଳବାନ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବଧ କରିବ ।” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ରାଜା, ଏହିକଥା କହନ୍ତି ।

16“ମୋୟାବର ଗେଷ ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥିତ । ଆଉ ସେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଧୂସ ଲାଭ କରିବ ।

17ମୋୟାବର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦେଶ ବୋଲି ଦାଣିଥିଲେ, ତାହାପାଇଁ ବିଳାପ କର । ଆଉ କୁହ, “ଏହି ଦୃଢ଼ ଦଣ୍ଡ ଓ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି କପର ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।”

18“ହେ ଦୀବୋନ ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୋଦ୍ଵାରୁ ଡୁଲାଇ ଆସି ଧୂଳିରେ ବସ । କାରଣ ମୋୟାବର ବିନାଶକ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଅଛି । ସେ ତୁମ୍ଭର ଦୃଢ଼ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛି ।

19“ହେ ଆରୋୟର ନିବାସୀଗଣ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ନିରୀକ୍ଷଣ କର । ପଳାତକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ଵାମୀନଙ୍କୁ ପରୁର କ’ଣ ଘଟିଅଛି?”

20“ମୋୟାବ ଧୂସପାପ୍ତ ହୋଇ ଲଢ଼ିତ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର ଓ କ୍ରମନ କର । ମୋୟାବ ଧୂସ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଅଶ୍ଵେନରେ ପ୍ରବୁର କର ।

21ମୋୟାବ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଭୂମିମାନଙ୍କରେ ଓ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଗର ଯଥା: ହଲୋନ, ଯହସ ଓ ମେଫାତ୍ରେ ପ୍ରବୁର କର ।

22ଦୀବୋନ, ନବୋ ଓ ବୈଥ-ବିରୁଥମ୍ଭିମ,

23କିରୟାଥମ୍ଭିମ, ବୈଥଗାମୁର୍ ଓ ବୈଥମିୟୋନ୍

24କିରୟୋଥ୍ ଓ ବସ୍ତା ପ୍ରଭୃତି ନଗରମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରୁର ଦଣ୍ଡ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ।

25ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ମୋୟାବର ଗୁଞ୍ଜ କଟା ଯାଇଅଛି ଓ ତାହାର ବାଡ଼ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।”

26“ମୋୟାବକୁ ଭୂମେମାନେ ମଉ କରାଅ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ମନେ କରିଅଛି । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ବାନ୍ଧିରେ ଗଡ଼ିବ ଓ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ହେବ ।

27“ହେ ମୋୟାବ, ଲଗ୍ନାୟେଲ ଭୂମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିହାସର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ସତେ ଯେମିତି ସେ ଗୋରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧରାଯାଇଥିଲା, ଭୂମ୍ଭେ ସେପରି ବ୍ୟବହାର କଲି । ଭୂମ୍ଭେ ହତାଶରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲି ଯେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ଭୂମ୍ଭେ ତା’ ବନ୍ଧୁରେ କୁହ ।”

28ହେ ମୋୟାବ ନିବାସୀଗଣ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ନଗରସବୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଶୈଳମାନଙ୍କରେ ବାସ କର । ଏବଂ ଏକ କପୋତ ପରି ହୁଅ ଯିଏକ ତା’ର ବସା ଗିରପଥର ମୁହଁ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ତିଆରି କରେ ।”

29“ମୋୟାବ ବଡ଼ ଅହଙ୍କାରୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ଅହଙ୍କାରର କଥା, ତାହାର ଉଦ୍ଧତ ଭାବ, ତାହାର ଗର୍ବ, ତାହାର ଦର୍ପ ଓ ତାହାର ଚଉର ଅହମିକା କଥା ଶୁଣିଅଛୁ ।”

30ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତାହାର କ୍ଳୋଧ ନାଶ୍ଵ, ମାତ୍ର ତାହା କିଛି ନୁହେଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବସବୁର କିଛି ମାନେ ନାହିଁ । ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ହେବ ।

31ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ମୋୟାବ ପାଇଁ ଓ ତା’ର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ ପାଇଁ ହାହାକାର କରିବା । ଆଉ କୀର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଶୋକ କରିବା ।

32ହେ ସିକ୍କାର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତେ, ଯାସେର ରୋଦନ ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭପାଇଁ ଅଧିକ ଶୋକ କରିବା । ଭୂମ୍ଭର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଗୋଷାସବୁ ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା ଓ ସେସବୁ ଯାସେର ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସୁତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଫଳ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସମୟରେ ବିନାଶକ ଆସି ସବୁକିଛି ନେଇଗଲା ।

33ମୋୟାବର ବିଶାଳ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ମୁଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ କରିଅଛି । ଆଉ ଆଗକୁ କେହି ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବ ନାହିଁ । ଆନନ୍ଦଧ୍ଵନି ଲୋପ ପାଇବ ।

34“ହର୍ଷବୋନ ଓ ଲଲୟାଲାର କ୍ରମନ ଯହସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣା ଯାଇଅଛି । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେହି କ୍ରମନ ସୋୟରଠାରୁ ହୋରୋନୟିମ ଓ ଲରୁଅ ଗଲୀଗାୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ିଗୋଚର ହୋଇଅଛି । କାରଣ ନମ୍ରୀମର ଦଳସବୁ ଗୁଣ୍ଠ ହୋଇଅଛି ।

35ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ମୋୟାବର ଉଚ୍ଛ୍ଵଳାରେ ବଳିଦାନକାରୀଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ଦେବଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପଦାନକାରୀଙ୍କୁ ଲୋପ କରିବା ।”

36“ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ମୋୟାବ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ଓ ତା’ ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ବଂଶୀବାଦନ ପରି ବାଦୁ ଅଛି । ଆଉ ମଧ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ବଂଶୀପରି ବାଦୁ ଅଛି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପଦ ସବୁ ଅପହରଣ କରାଯାଇ ଅଛି । 37ସମସ୍ତେ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଦାଢ଼ି ଶୌର ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହାତ କାଟି ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକେ କଟାଦେଶରେ

ଚଟବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି । 38ମୋୟାବର ସମସ୍ତ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଦନ ପଥରେ ମୃତ୍ୟୁର ଶୋକ ବ୍ୟାପି ଯାଇଛି । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ମୋୟାବକୁ ଏକ କଣା କୁମ୍ଭ ସଦୃଶ ଭଗ୍ନ କରିଅଛୁ ।”

39“ମୋୟାବ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ତା’ର ଲୋକମାନେ କ୍ରମନ କରୁଛନ୍ତି, ମୋୟାବ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାସ୍ୟାସ୍ପଦର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛି ।”

40ସଦାପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଏକ ଉଚ୍ଛ୍ଵାଗ ପକ୍ଷୀ ପରି ତୀବ୍ର ଗତିରେ ତଳକୁ ଖସିବ ଏବଂ ମୋୟାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତା’ର ପକ୍ଷ ବିସ୍ଫାର କରିବ ।

41ମୋୟାବ ଅଧିକୃତ ହେବ, ତା’ର ଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗସବୁ ହସ୍ତଗତ ହେବ । ଆଉ ସେତେବେଳେ ମୋୟାବର ବୀର ସୈନିକମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧକରଣ ପ୍ରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତା ସ୍ଵୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ଧକରଣ ସଦୃଶ ହେବ ।

42ମୋୟାବ ଲୁପ୍ତ ହେବ ଓ ସେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରେ ।”

43ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ମୋୟାବ ନିବାସୀଗଣ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାସ, ଖାତ ଓ ଫାନ୍ଦ ଅଛି ।

44ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭୟରେ ଦୌଡ଼ିବେ, ସେମାନେ ଖାତଭିତରେ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖାତରୁ ବାହାରକୁ ପଡ଼ିବେ, ସେମାନେ ଧରା ଯିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏହା ଘଟିବ କାରଣ ମୁଁ ମୋୟାବ ଉପରେ ଗାସ୍ତ୍ରର ବର୍ଷ ଆଣିବି ।”

45“ଯେଉଁମାନେ ପଳାଇଯାଇ ଶକ୍ତିଗାଳୀ ହର୍ଷବୋନରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ । କାରଣ ହର୍ଷବୋନରୁ ଓ ସୀହୋନରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ମୋୟାବର ଅଧିପତି ଓ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

46ହେ ମୋୟାବ, ଭୂମ୍ଭକୁ ଧିକ୍, କମୋଗର ଲୋକମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ । କାରଣ ଭୂମ୍ଭର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ସ୍ଥାନକୁ ନୀତ ହେଲେ ।

47“ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଶେଷକାଳରେ ପୁନର୍ବାର ମୋୟାବକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ଵସ୍ଥାନରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।” ମୋୟାବ ବନ୍ଧୁରେ ଏହା ଶେଷ ବିଗୁର ।

ଅମ୍ଭେନ ବନ୍ଧୁରେ ଏକବାଣୀ

49 ଅମ୍ଭେନ ସନ୍ଧାନଗଣ ବନ୍ଧୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଅମ୍ଭେନୀୟ ସନ୍ଧାନଗଣ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଭବୁଛ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପୁତ୍ର ନାହିଁ? ତାହାର ଉତ୍ତରଧିକାରୀ କ’ଣ କେହି ନାହିଁନି? ତେବେ ମିଲ୍‌କମ୍ କାହିଁକି ଗାଦର ଭୂମି ଅଧିକାର କରୁଅଛି ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ତହିଁରେ ନଗର ସମୂହରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି?”

2ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେନର ରକ୍ତା ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଧ୍ଵନି ଶୁଣାଯିବ । ରକ୍ତା ଧ୍ଵସ ପାଇବ ଓ ତାହା ଏକ ନରଗୁନ୍ଧ୍ୟ ଢିପି ହେବ । ତା’ର ରତ୍ନଭିଗସ୍ତ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ,

ଇଗ୍ରାୟେଲ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିବ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।”

3“ହେ ହଗ୍‌ବୋନ ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚିତ୍କାର କର । କାରଣ ଅଧିକ ଧୂସ ପାଇଲା । ହେ ରକାର କନ୍ୟାଗଣ, ଚିତ୍କାର କର । ଚଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ବିଳାପ କର ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟରେ ଏଣେ ତେଣେ ଦୌଡ଼, କାରଣ ମିଲକମ୍‌ର ଯାଦକଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଏକତ୍ର ହୋଇ ନିର୍ବାସନକୁ ଯିବେ ।

4ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ଧନ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ଦର୍ପ କରୁଅଛ । ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କେହି ଆସିବେ ନାହିଁ ।”

5କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଉତ୍ସୁ ଆଣିବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଣେ ତେଣେ ଧାବିତ ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବାକୁ କେହି ନଥିବେ ।”

6ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଳୋନୀୟ ସନ୍ଧାନଗଣ ବନ୍ଦୀହୋଇ ନିଆଯିବେ, ମାତ୍ର ସମୟ ଆସିବ, ଆମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୁ ଅବସ୍ଥାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।”

ଇଦୋମ ବିଷୟରେ ଏକ ବାଞ୍ଛା

7ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଦୋମ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୈମନରେ ଆଉ କ’ଣ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ? ଉତ୍ତମ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଇଦୋମରେ କ’ଣ ଜ୍ଞାନୀ ନାହାଁନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କ’ଣ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହୋଇଅଛି?”

8ହେ ଦଦାନ ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଳାଅ । ମୁଖ ଫେରାଅ, ଗଭୀର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କର । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏଠିରକୁ ତା’ର ଦୁଷ୍ଟମର୍ମ ଲାଗି ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।

9ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହକାରୀମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କଲବେଳେ କିଛି ଫଳ ଗଛରେ ଛାଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଯଦି ଚୋରମାନେ ରକ୍ତିରେ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ନେଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

10କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ସକାଶେ ଏଠିକୁ ଶୂନ୍ୟ କଲୁ ଏବଂ ତା’ର ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନ ସବୁ ପ୍ରକାଶକୁ ଆଣିଲୁ । ସେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ତା’ର ସନ୍ଧାନଗଣ ବିନିଷ୍ଠ ହେବେ ଏବଂ ଭ୍ରତୁରଣ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିବେଶୀଗଣ ସେଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ ।

11ତୁମ୍ଭେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖିବା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଧବାମାନେ ଆମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବେ ।”

12ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେହି ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବାର ନାହିଁ, ସେମାନେ ତହିଁରେ ପାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଇଦୋମ, ତୁମ୍ଭେ ପାନ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭେ ନିରୀକ୍ଷିତ ପାନ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବତୋଭାବେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡରୁ କେବେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ ।” 13ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନିଜ ନାମରେ ଗପଥ କରିଅଛୁ, ବସ୍ତ୍ରା ଧୂସ ପାଇବ । ସେହି ନଗର ଏକ ପ୍ରସ୍ତର ଗଦାରେ ପରିଣତ ହେବ । ତାହା ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିସ୍ମୟ ଓ ନିନ୍ଦାର

ପାତ୍ର ହେବ । ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଚିରକାଳ ଧୂସସ୍ଥାନ ହେବ ।”

14ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପାଦ ଗୁଣିଅଛି; ପୁଣି ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଦୃଢ଼ ପ୍ରେରଣା ହୋଇଅଛି । ଯଥା: “ତୁମ୍ଭେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସ, ଇଦୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ।

15“ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂଣ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ କରିଅଛୁ ।

16ହେ ଇଦୋମ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ମହାନ ଭାବିଛ । ତୁମ୍ଭର ଗର୍ବ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିଛି । ତୁମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ରହି ନିଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମନେ କରିଛ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଉକ୍ତୋଚ୍ଚ ପକ୍ଷୀପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଠାରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବି ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

17“ଇଦୋମ ଧୂସ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିସ୍ମୟର ପାତ୍ର ହେବ । ତାହା ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ବିସ୍ମିତ ହେବେ ଓ ତା’ର ଦୁର୍ବସ୍ତ୍ରା ଦେଖି ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦ କରିବେ ।

18ସଦୋମ ଓ ହମୋରାବ ଏବଂ ନିକଟସ୍ଥ ନଗରୀ ଉପୁଚ୍ଛିତ ହେଲପରି ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ହେବ । କୌଣସି ଲୋକ ସେଠାରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ କିଅବା କୌଣସି ଶିଶୁ ସେଠାରେ ଜନ୍ମ ହେବ ନାହିଁ ।”

19“ଏବଂ ଯଦ୍‌ନିର ଘଞ୍ଚ ବୁଦାରୁ ଏକ ସିଂହ ଚରସ୍ତ୍ରାୟା ଗୁରଣ ଭୂମିରେ ଥିବା ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବା ପରି, ଆମ୍ଭେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରୁ ଇଦୋମକୁ ଅନ୍ୟାଧିକାର କରିବା । ଆଉ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଲୋକ ତାହା ଉପରେ ଗାସନ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା । କାରଣ ମୋପରି କିଏ ଅଛି? ଏପରି ପାଳକ କେହି ଅଛି, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବ?”

20ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଦୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ ତୈମନ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଗୁଣି । ଗତୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ପଲର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଟାଣି ନେଇଯିବେ । ଯାହା ଘଟିଗଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥିରେ ଚକିତ ହୋଇଯିବେ ।

21ଇଦୋମର ପତନ ଶବ୍ଦରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେଉଅଛି । ସେମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦ ଲୋହିତ ସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣାଯାଉଛି ।

22ସେ ସମୟରେ ଏକ ପକ୍ଷୀ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଆସିବ, ଆଉ ବସ୍ତ୍ରା ଉପରେ ଆପଣା ପକ୍ଷ ବିସ୍ତାର କରିବ । ସେତେବେଳେ ଇଦୋମର ବୀର ସୈନିକଗଣ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ପ୍ରସବକାଳୀନ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ ପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବେ ।

ଦମ୍ବେଗକ ବିଷୟରେ ଏକ ବାଞ୍ଛା

23ଦମ୍ବେଗକ ପାଇଁ ଏହି ବାଞ୍ଛା,
“ହମାତ୍ ଓ ଅର୍ପଦ ଲଢ଼ିତ ହେଉଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଅମଙ୍ଗଳର ବାଞ୍ଛା ଗୁଣି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ

ନିରୁଦ୍ଧାହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରପରି ଅସ୍ଥିର, ସେମାନେ ନୀରବ ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

24ଦମ୍ବେଶକ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଅଛି । ଏହା ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆଶା କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଉୟ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି, ପ୍ରସବକାଳୀନ ଡାକ୍ତରୀ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀପରି ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

25“ସୁଖମୟ ଓ ‘ଆନନ୍ଦନକ’ ଦମ୍ବେଶକ ନଗର କପରି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଛି ।

26ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ତାହାର ଯୁବକଗଣ ତାହାର ଛକରେ ମୃତ ହୋଇ ପଡିତ ହେବେ । ଆଉ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।”

27“ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଦମ୍ବେଶକର ପ୍ରାଚୀରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା ଓ ତାହା ବିନିହତର ସ୍ତୂପକୁ ଅଜାଳିକା ସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

କେଦର ଓ ହାସୋର ବନ୍ଧନରେ ବାର୍ତ୍ତା

28ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିସର ଦ୍ଵାରା ପରିଚିତ କେଦର ଓ ହାସୋରର ରାଜ୍ୟ ସମୂହ ବନ୍ଧନରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ।

ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ ଓ କେଦରର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଆକ୍ରମଣ କର । ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସନ୍ଧାନଗଣର ସର୍ବସ୍ୱ ହରଣ କର ।

29ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତମ୍ଭୁ ଓ ପଶୁପଲକୁ ନେଇଯିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଯବନିକା, ସେମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପାତ୍ର ଓ ଓଟ ପଲକୁ ସେମାନେ ନିଜପାଇଁ ନେଇଯିବେ । ଆଉ ‘ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଆଗଙ୍କା ବୋଲି’ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହବେ ।

30ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ହେ ହାସୋର ନିବାସୀଗଣ, ପଳାୟନ କର । ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚି ରୁହ ।” କାରଣ “ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିସର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛି । ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛି ।

31“ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦେଶ କବାଟ ବିହୀନ ଓ ଡ଼ହୁକା ନଥିବା ସ୍ଥାନରେ ରହି ନିଜକୁ ନିରାପଦ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ‘ସେହିମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କର ।’

32ଗତୁଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଓଟଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଅପାର ପଶୁପଲ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବେ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କେଗର କୋଣ କାଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦିଗକୁ ଛନ୍ଦିବୁ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାରିଆଡୁ ବିପଦ ଆଣିବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

33“ହାସୋର ଶୁଣାଳମାନଙ୍କର ବାସ ସ୍ଥାନ ହେବ । କୌଣସି ଲୋକ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ଧାନ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସ କରିବେ ନାହିଁ । ତାହା ଚିରକାଳ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିବ ।”

ଏଲମ ବନ୍ଧନରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

34ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିବକନିୟର ରାଜତ୍ଵର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଏଲମ ବନ୍ଧନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମୀୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ଵାରା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

35ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଏଲମର ସବୁଠାରୁ ଗନ୍ଧଗାଳୀ ଅସ୍ତ୍ର ଧନୁକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇବା ।

36ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ଗୁଣି ବାୟୁକୁ ଏଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବାହତ କରାଇବା । ଆଉ ସେହିସବୁ ବାୟୁ ଏଲମକୁ ପୃଥିବୀର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଛନ୍ଦିବୁ କରିବ । ପୃଥିବୀର ଏପରି ଦେଶ ନଥିବ ଯେଉଁଠାକୁ ଏଲମର ପଳାତକ ଯାଇ ନଥିବେ ।

37ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗତୁଗଣ ସମୂହରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶକାରୀଙ୍କ ସମୂହରେ ବିନାଶ କରିବା ।” ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତାପ କ୍ରୋଧ ଘଟାଇବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଏକ ଖତ୍ତ ପଠାଇବା ।

38ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏଲମରେ ଆମ୍ଭର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ରାଜାକୁ ଓ ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରାଇବା ।”

39ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଶେଷ କାଳରେ ଏଲମକୁ ବନ୍ଦୀଭାବସ୍ଥାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।”

ବାବିଲ ବନ୍ଧନରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

50 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରିମୀୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ଵାରାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାବିଲ ବନ୍ଧନରେ ଓ କଳଦାୟମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଲେ । ତାହା ଏହିପରି:

2“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରସ୍ତର କର । ଧୂଳି ଉଠାଇ ପ୍ରସ୍ତର କର ଓ ଗୋପନ ନରଖି କୁହ, ‘ବାବିଲ ହସ୍ତଗତ ହେଲା, ବେଲ ଲଢ଼ିତ ହେଲା; ମରୋଦକ ବିସ୍ଥିତ ହେଲା; ତାହାର ପ୍ରତିମାଗଣ ଲଢ଼ିତ ହେଲେ ଓ ତାହାର ଦେବତା ସକଳ ବିସ୍ଥିତ ହେଲେ ।’

3କାରଣ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାବିଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ । ସେମାନେ ତାକୁ ଧ୍ଵଂସ କରିବେ । ତାହା ମଧ୍ୟରେ କେହି ବାସ କରିବେ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବେ ।”

4“ସେ ସମୟରେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ସନ୍ଧାନଗଣ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ଧାନଗଣ ଏକତ୍ର ହୋଇଯିବେ । ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଆସିବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷେପ କରିବେ ।

5ସେମାନେ ସିୟୋନ୍‌କୁ ଯିବାକୁ ପଥ ପଚାରିବେ । ସେହିଆଡ଼େ ମୁଖକରି ସେମାନେ କହବେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଅବସ୍ଥାନଗଣୀୟ ନିୟମଦ୍ଵାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅ ।’

6“ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ହଜିଲ ମେଷ ସଦୃଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଥରେ ଗମନ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଟ ଭୁଲାଇ ଭ୍ରମଣ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ଉପପର୍ବତକୁ ଗମନ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ନିଜର ବିଗ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ପାଶୋରି ଅଛନ୍ତି ।

7ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ

କରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଗତୁମାନେ କହଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପାପ କରିନାହୁଁ ।’ କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସପୁସ୍ତକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିର୍ଦ୍ଦର କରିଥିଲେ ।

8-ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବଲରୁ ପଳାଅ ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ଯାଅ । ଆଉ ପଲର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଛାନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

9-ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେଶ ବହୁ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା । ସେମାନେ ତା’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ବାବଲ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ହେବ । ସେମାନଙ୍କର ବାଣ ନିପୁଣ ବୀର ପୁରୁଷର ବାଣପରି ହେବ । କୌଣସି ବାଣ ବିଫଳ ହେବନାହିଁ ।

10-ସେମାନେ କଲଦୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ସନ୍ତୋଷ ଅନୁସାରେ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବେ ।”

11-“ହେ ବାବଲ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତିର ଲୁଣ୍ଠନ କରିଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରୁଅଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନକାରୀ ବଳଦ ସଦୃଶ କୁଦା ମାରୁଛ ଓ ବଳବାନ୍ ଅଶ୍ୱପରି ହେସ୍ୱାସ କରୁଅଛ ।

12-“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତା ଅତିଶୟ ଲଜ୍ଜିତା ହେବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରସବକାରିଣୀ ହତାଶ ହେବେ । ବାବଲ ଗୋଷ୍ଠିଗଣ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟୁନ ହେବ । ଆଉ ସେ ପ୍ରାନ୍ତର ଶୁଷ୍କସ୍ଥାନ ଓ ମରୁଭୂମି ହେବ ।

13-ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋପ ଯୋଗୁଁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ହେବେ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୂସ ସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ ହେବ । “ଯେଉଁ ଲୋକ ବାବଲ ନିକଟ ଦେଇ ଯିବ, ସେ ବିସ୍ମିତ ହେବ ଓ ତାହାର ଦୁର୍ବସ୍ତ୍ରା ଦେଖି ଗୀର୍ଷ୍ଣ ଶବ୍ଦ କରିବ ।

14-“ହେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ବୀରଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ସୈନ୍ୟ ସଜାଅ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାଣ ନ ରଖି ତାହା ପ୍ରତି ନିକ୍ଷେପ କର, କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛ ।

15-ବାବଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଜୟର ସିଂହନାଦ କର, ସେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛ । ତାହାର ସମସ୍ତ ଗଡ଼ ପତିତ ହୋଇଅଛି ଓ ପ୍ରାଚୀର ସବୁ ଉପୃଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି । କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଦ୍ୱାରା ଦେୟ ପ୍ରତିଶୋଧ । ତାହାଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ । ସେ ଯେପରି କରିଅଛ, ତାହା ପ୍ରତି ସେହପରି କର ।

16-ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବଲର ବୀଜବପନକାରୀଙ୍କୁ ଓ ଗର୍ବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କର । ବାବଲକୁ ଆସିଥିବା ବନ୍ଦୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦେଶକୁ ପଳାଇବେ ।

17-“ଇଗ୍ରାୟୋଲ ଛନ୍ଦିନି ହୋଇଥିବା ମେଷ ସ୍ୱରୂପ ସେ ସିଂହମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଅଗୁରର ରାଜା ତାକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ଆଉ ଶେଷରେ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ତାହାର ହାଡ଼ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା ।”

18-ତେଣୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟୋଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଅଗୁରର ରାଜାକୁ ଯେଉଁପରି ଗାଦି

ଦେଇଥିଲୁ, ସେହପରି ବାବଲର ରାଜାକୁ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।

19-ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟୋଲକୁ ପୁନର୍ବାର ତା’ର ଚରସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା, ସେ କମିଳ ଓ ବାଗନ ଉପରେ ଚରିବ । ଆଉ ସେ ଇଫ୍ରୟିମର ଓ ଗିଲୟଦର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୋଜନ କରି ପରିଭ୍ରମଣ ହେବ ।”

20-ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟୋଲର ଅଧର୍ମ ଖୋଜାଯିବ, ମାତ୍ର କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ; ଯିହୁଦାର ପାପ ଅନେକ୍ଷଣ କରାଯିବ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କିଛି ପାଇବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ରକ୍ଷା କରିଛୁ ।”

21-ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ମରୁଥୟିନୀ ଓ ପକୋଦ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ପକ୍ଷେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିଃଶେଷ କର । ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାକୁ କହିବାନୁସାରେ ପାଳନ କର ।

22-“ଦେଶସାରା ସଂଗ୍ରାମର ଓ ମହା ବିନାଶର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଉଛି ।

23-ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ବାବଲକୁ ହାତୁଡ଼ି’ ବୋଲି ବିବେଚନା କରା ଯାଉଥିଲା । ସେହି ‘ହାତୁଡ଼ି’ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଝାଟି ଯାଇଛି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବାବଲ ଏକ ମରୁଭୂମି ହୋଇଅଛି ।

24-ହେ ବାବଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଫାଶ ବସାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଅଜାଣତରେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଫାଶରେ ପଡ଼ିଯାଇଛ । ତୁମ୍ଭକୁ ଧରଣଲ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲ ।

25-ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରାଗାର ଫିଟାଇ ଆପଣା କ୍ରୋଧରୂପ ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛନ୍ତି । କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରିବାର ଅଛି ।

26-“ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାରୁ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସ । ତାହାର ଭଣ୍ଡାର ସବୁ ଖୋଲିଦିଅ । ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିନାଶ କରି ରାଗିପରି ଢିପି କର । ତାହାର କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖନାହିଁ ।

27-ତାହାର ବୃକ୍ଷର ସବୁକୁ ବଧ କର । ସେ ସବୁ ବଧ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାପର ପାତ୍ର, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦିନ ଓ ପ୍ରତିଫଳର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

28-ଯେଉଁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ପଳାତକମାନେ ବାବଲ ଦେଶରୁ ସିୟୋନକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ସମୟ ଆସି ଯାଇଛି । କଲଦୀୟମାନେ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଭଙ୍ଗିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ବାବଲକୁ ଧୂସ କରୁଛନ୍ତି ।

29-“ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କୁ ଧନୁରେ ଗୁଣ ଦେବାକୁ ଏକତ୍ରୀତ କର । ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଏକତ୍ରୀତ ହୁଅ । ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କର । ସେଥିରୁ ତାକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଦିଅନାହିଁ । ତାହାର କର୍ମାନୁସାରେ ତାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ । ସେ ଯେପରି କରିଛି ତା’ପ୍ରତି ସେହପରି କର । କାରଣ ସେ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଧର୍ମସ୍ୱରୂପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

30ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେହି ଦିନ ତା’ର ଯୁବକଗଣ ଛକରେ ମୃତ ହୋଇ ପଡ଼ିତ ହେବେ ଓ ତା’ର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ ।”

31“ହେ ଉଦ୍ଧତ ବାବଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷରେ ଅଛୁ ।” ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛୁ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବାର ଦିନ ଆସିଅଛି ।

32ଅହଙ୍କାରୀ ନଣକ ଝୁଣି ପଡ଼ିବ ଓ କେହି ତାକୁ ଉଠାଇବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତା’ର ନଗରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା ଓ ସେ ତା’ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

33ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଉଭୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ରଗଣ ଅତ୍ୟାଗୁରତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଗଢ଼ୁଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର ହସ୍ତରେ ଧରି ରଖିଲେ, ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ ।

34ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତଦାତା ବଳବାନ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବେ । ସେ ପୁଅବୀକୁ ଶାନ୍ତ ଓ ବାବଲବାସୀଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ବିବାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିଷ୍ଠୁରି କରିବେ ।”

35ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “କଲଦୀୟମାନଙ୍କୁ, ବାବଲର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଖଢୁ ବନାଗ କରିବ ।

36ଗଣକମାନେ ଖଢୁରେ ବଧ ହେବ, ସେମାନେ କେତେ ନିର୍ଦୋଷ ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଖଢୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନାଗ କରିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ।

37ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଅଗୁଣଶକ୍ତି, ରଥଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ତହିଁରେ ବାସ କରୁଥିବା ମିଶ୍ରିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଢୁ ବନାଗ କରିବ ଓ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରସବୁ ଖଢୁରେ ବନୟ ହେବ ଓ ସେସବୁ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବ ।

38ତାହାର ଜଳାଶୟଗୁଡ଼ିକ ଖଢୁର ଆଘାତରେ ଜଳଗୁନ୍ୟ ହେବ । ଆଉ ତା’ର ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାଗଣ ଯୋଗୁଁ ତା’ର ଲୋକମାନେ ନିର୍ଦୋଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦଫଳ ଘଟିବ ।

39“ବାବଲ ଆଉ କେବେ ଜନବସତି ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ବନ୍ୟପଶୁ, କେନ୍ଦୁଆମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ । ଓଟପକ୍ଷୀମାନେ ବିଗ୍ରାମ କରିବେ । ତାହ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ବସତି ଯୋଗ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।

40ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସଦୋମ, ହମୋରା ଓ ତନ୍ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଗରସବୁ ଯେଉଁଠି ଧୂସ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ବାବଲ ଧୂସ ପାଇବ । ସେଠାରେ କେହି ଲୋକ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ କି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତହିଁରେ ପ୍ରବାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

41“ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏକ ଶକ୍ତଗାଳୀ ଗୋଷ୍ଠିରୁ ଲୋକମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ଓ ପୁଅବୀସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବହୁଗଦା ଏକତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି ।

42ସେମାନେ ଧନୁ ଓ ବର୍ଜା ଧରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ନିର୍ଦୟ । ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ପରି ଗର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରୋହଣ କରି ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି । ହେ ବାବଲ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତବ୍ଧିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି ।

43ଆଉ ବାବଲର ଗଦା ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ଓ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ସେ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ହାତ ଗୁଲିଲ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରସବକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ତୁଲ୍ୟ ବେଦନା ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କଲେ ।”

44ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ପୁଣି ଯଦ୍‌ନିର ଘଣ୍ଟ ବୁଦାରୁ ଏକ ଦିନ ଚରସ୍ତ୍ରାୟା ରୁଗଣଭୂମିରେ ଥିବା ସେହମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବା ପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଠାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ତଡ଼ିଦେବା । କାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା, କାରଣ ମୋ ପରି କେହି ନୁହଁନ୍ତି? ସେଠାରେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ କିଏ ଅଛନ୍ତି? ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲପରି ପାଳକ କିଏ ଅଛନ୍ତି?”

45ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣ । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଲର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଟାଣି ନେଇ ଯିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଚରଭୂମି ଓ ନିବାସସ୍ଥାନ ଗୁନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

46ବାବଲର ପତନ ଘଟିବ ଓ ସେହି ପତନରେ ପୁଅବୀ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେବ । ପୁଅବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ସେହି କ୍ରମନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ ।

51 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ‘ଲେବ-କାମାଲ’ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଶକ୍ତଗାଳୀ ବନାଗକ ବାୟୁ ପ୍ରବାହତ କରାଇବା ।

2ପୁଣି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରେରଣ କରିବା, ସେମାନେ କୁଲରେ ଅଗାଡ଼ି ଅଲଗା କଲପରି ତାହାକୁ ଝାଡ଼ି ଦେଶ ଗୁନ୍ୟ କରିବେ । କାରଣ ବନାଗ କାଳରେ ତା’ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୈନ୍ୟ ଘେରି ରହିବେ ।

3ବାବଲର ଧନୁଦ୍ଧରମାନେ ଆପଣା ଧନୁରେ ଶୁଣ ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆପଣା ସାଷ୍ଠି ପିନ୍ଧିବେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ଯୁବକଗଣଙ୍କୁ ଦୟା କରନାହିଁ ଓ ତା’ର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ବନାଗ କର ।

4ବାବଲର ସୈନ୍ୟମାନେ କଲଦୀୟ ଦେଶରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ ଓ ରାଜପଥରେ ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।”

5ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ଧର୍ମସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।

6ବାବଲରୁ ପଳାୟନ କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କର । ଆଉ ତାହାର ଅଧର୍ମରେ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହୁଅନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ସମୟ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତା’ର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

7ବାବଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ସ୍ତବ୍ଧି ପାତ୍ର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛି । ତାହା ସମଗ୍ର ପୁଅବୀକୁ ମତୁଆଳ କରିଅଛି ।

ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ତାହାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

8ବାବଲ ଅକସ୍ମାତ୍ ପତିତ ଓ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ତାହାପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କର, ତାହାର ବେଦନା ପାଇଁ ଓଫିଷଧ ଦିଅ । ସେ ଦୁଃଖ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇ ପାରିବ ।

9ଆମ୍ଭେମାନେ ବାବଲକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ, ମାତ୍ର ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶକୁ ଚାଲିଯିବା । ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ତା'ର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିବେ । ତାହାପାଇଁ ଯାହା ଘଟିବ ସେ ହିଁର କରିବେ ।

10ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନ୍‌ରେ କହିବା, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ।

11ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଣି ତୀକ୍ଷ୍ଣ କର, ଦୃଢ଼ କରି ଢାଳ ଧର । ସଦାପ୍ରଭୁ ମାଦ୍ୟର ରାଜଗଣର ମନ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଅଛନ୍ତି । କାରଣ ବାବଲକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସେ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବାବଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।

12ବାବଲର ପ୍ରାଚୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧ୍ୱଜା ସ୍ଥାପନ କର । ଅଧିକ ପ୍ରହରୀଗଣ, ରକ୍ଷକ ଦଳ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ନିୟୁକ୍ତ କର । ଗୋପନ ସ୍ଥାନରେ ସୈନ୍ୟ ରଖ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ କରିବେ ।

13ହେ ଜଳଗୁଣି ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଓ ଧନ ସମ୍ପଦରେ ଘିର୍ଣ୍ଣିତମଣି ବାବଲ, ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ଧମ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ତୁମ୍ଭର ଧ୍ୱଂସ ହେବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି ।

14ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ନାମରେ ଏହି ଗପଅ କରିଅଛନ୍ତି, “ହେ ବାବଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଙ୍ଗପାଳ ସଦୃଶ ଗଢ଼ି ସୈନ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା । ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ନିର୍ମୂଳକ କରିବେ ।”

15ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରକ୍ରମରେ ପୁଅବା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଜଗତ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣା ବୁଦ୍ଧିରେ ସେ ଗଗନ ମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି ।

16ଯେତେବେଳେ ସେ ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆକାଶର ଜଳଗୁଣି ଗଦନ କରନ୍ତି । ସେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ମେଘ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେ ମେଘ ସହତ ବିଦୁଳ ପଠାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ଘରୁ ବାୟୁ ପ୍ରବାହ କରନ୍ତି ।

17ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିର୍ବୋଧ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଅଟନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରିୟା ସେମାନେ ନାଶନ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୂକ୍ଷ୍ମକାର ଆପଣା ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ସ୍ୱାଗ ଲଢ଼ିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଛାଅ ଢଳା ପ୍ରତିମା ମିଥ୍ୟା ଓ ନୀବନ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ।

18ସେହି ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଅସାର ଓ ପ୍ରହେଳକା ମାତ୍ର । ସେମାନେ ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବା ସମୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।

19କିନ୍ତୁ ଯାକୁବଙ୍କ ଭଗ୍ନ ସେ ସବୁପରି ନୁହଁନ୍ତି । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସକଳ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ତାଙ୍କୁ କେହି ଗଢ଼ି

ନାହାନ୍ତି । ଇଗ୍ରାୟେଲ ତାଙ୍କର ନିଦସ୍ୱ ଅଧିକାର । ତାଙ୍କର ନାମ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ।

20ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କହନ୍ତି, “ହେ ବାବଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଗଦା ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ର ସ୍ୱରୂପ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାଗ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲୁ ଓ ନାନା ରାଜ୍ୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂହାର କଲୁ ।

21ତୁମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗ୍ନି ଓ ତା'ର ଆରୋହୀକୁ ରୁଣ୍ଡ କଲୁ ଏବଂ ରଥ ଓ ତା'ର ଆରୋହୀକୁ ବିନାଶ କଲୁ ।

22ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ବୃଦ୍ଧ ଓ ବାଳକ ଏବଂ ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀକୁ ରୁଣ୍ଡ କରିବା ।

23ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭେ ପାଳକ ଓ ତାହାର ପଲକୁ, କୃଷକକୁ ଓ ତାହାର ହଳ ବଳଦକୁ ଏବଂ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତିଗଣକୁ ରୁଣ୍ଡ କଲୁ ।

24ଆଉ ଆମ୍ଭେ ବାବଲକୁ ଓ କଲଦୀୟ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସିୟୋନ୍‌ରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରରେ ସେମାନଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟମାର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

25ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ହେ ବାବଲ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ବିନାଶକ ପବିତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ପୁଅବାକୁ ବିନାଶ କରୁଅଛ, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା । ତୁମ୍ଭକୁ ଚୈଳର ଗୁଙ୍ଗରୁ ଗଢ଼ାଇ ଏକ ଅଗ୍ନିଦଗ୍ଧ ପବିତ୍ର କରିବା ।

26ଲୋକମାନେ କୋଣ ପଥର କଅବା ମୂଳକୁଆ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତର ନେବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଚରକାଳ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିବ ।”

27“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ଧ୍ୱଜା ସ୍ଥାପନ କର, ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁରୀ ବଜାଅ । ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଅଗ୍ରରକ୍ଷ, ମିନି ଓ ଅଗ୍ନିନୟ ରାଜ୍ୟକୁ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ଡାକ । ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କର ଓ ପଙ୍ଗପାଳ ସଦୃଶ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଗ୍ରଗଣ ପଠାଅ ।

28ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ, ମାଦୀୟ ରାଜଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ, ଅଧିପତି ଓ ତାହାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଧୀନ ସମୁଦାୟ ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

29ସମଗ୍ର ବାବଲ କମ୍ପିତ ଓ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ତାକୁ ଧ୍ୱଂସ ବିଧ୍ୱଂସ ଓ ଜନଶୂନ୍ୟ କରିବାକୁ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ସଫଳ ହେଉଅଛି ।

30ବାବଲର ସାହାସୀ ଯୋଦ୍ଧାଗଣ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଅବସର ନେଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଗଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ଭୟଭୀତା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ସବୁ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ନଗର ଫାଟକର ଖିଡ଼କସବୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

31ସମଗ୍ର ବାବଲ ନଗର ଅଧିକୃତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦ ନିଶେ ବାଞ୍ଚାବିହ ଅନ୍ୟ ନିଶେ ବାଞ୍ଚାବିହକୁ ଓ ନିଶେ ଦୂତ ଅନ୍ୟ ନିଶେ ଦୂତକୁ ତାହା ନିଶାକରାକୁ ଦୌଡ଼ିବ ।

32ପୁଣି ତା'ର ନଦୀପାର ଘାଟସବୁ ଅଧିକୃତ ହୋଇଅଛି ଓ ନଳବଣ ସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହୋଇଅଛି । ଆଉ ତା'ର ଯୋଜାଗଣ ଭୟଭୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।”

33କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ବାବଲ ଏକ ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ଖଳା ସ୍ୱରୂପ ଆଉ ଅଲ୍ପ ସମୟରେ ଅମଳ ସମୟ ଆସିବ ।”

34ସିୟୋନ୍‌ର ଲୋକମାନେ କହବେ, “ବାବଲର ଗୁଳା ନବୁଖଦନସର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚୁର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟପାତ୍ର ସଦୃଶ କରିଅଛି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନାଗସାପ ସଦୃଶ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ତୃଷ୍ଟାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ସେ ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି ଓ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଅଛି ।

35ସିୟୋନ୍ ନବାସୀଗଣ କହବେ, ମୋ ପ୍ରତି ଓ ମୋର ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ବାବଲ ଯେଉଁ ଦୌରାଣ୍ୟ କରିଛି ତା'ର ଫଳ ସେ ପାଉ ।” ଆଉ ଯିରୁଶାଲମ କହବ, “ମୋର ରକ୍ତପାତର ଫଳ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁ ।”

36ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସ୍ମରଣା ଦେବି ଓ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ବାବଲର ସମୁଦ୍ରକୁ ଶୁଖାଇ ଦେବା ଓ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦରକୁ ଶୁଖାଇ ଦେବା ।

37ତା'ପରେ ବାବଲ ଏକ ଧ୍ୱଂସ ସ୍ତୂପରେ ପରଶତ ହେବ ଏବଂ ତାହା ଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କର ବାସ ସ୍ଥାନ ହେବ । ଲୋକମାନେ ଏହା ଦେଖି ଆତଙ୍କିତ ହେବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖିବେ ‘ହସ୍’ ଶବ୍ଦ କରିବେ । କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ହେବ ।

38“ସେମାନେ ଯୁବା ସିଂହପରି ଗର୍ଜନ କରିବେ ଓ ସିଂହ ଛୁଆପରି ଘୋର ନାଦ କରିବେ ।

39ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ହେଲାପରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତ କରିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଚିର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ ହେବେ, ଆଉ ଉଠିବେ ନାହିଁ ।”

40“ବାବଲକୁ ଆମ୍ଭେ ବଧ ଯୋଗ୍ୟ ମେଷ ଓ ଛାଗ ସଦୃଶ ବଧ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଆଗେଇ ନେବା ।

41“ଗେଶକ” କପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଗଲା ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପ୍ରଗଂସାର ପାତ୍ର କପରି ହଠାତ୍ ଧର ପଡ଼ିଅଛି, ବାବଲ କେମିତି ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭୟର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛି ।

42ବାବଲ ଉପରେ ସମୁଦ୍ର ମାଡ଼ି ଆସିବ ଓ ତାହାର ଭେଦ ସବୁ ଗର୍ଜନ କରି ତାକୁ ଆଛାଦିତ କରିବ ।

43ବାବଲର ନଗରସବୁ ଧ୍ୱଂସ ସ୍ଥାନ, ଶୁଷ୍କଭୂମି ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ହେବ । ତା' ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଲୋକ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ । କିଅବା ତା' ମଧ୍ୟ ଦେଇ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗମନା ଗମନ କରିବେ ନାହିଁ ।

44ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ବାବଲର ବାଲଦେବଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଓ ଯାହା ସେ ଗିଳିଅଛି, ଆମ୍ଭେ ତା'ର ମୁଖରୁ ତାହା

ବାହାର କରିବା । ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହାପାଇଁ ଆଉ ନିର୍ଦ୍ଦର ହେବନାହିଁ । ଏବଂ ବାବଲର ପ୍ରଚାର ପଡ଼ିଯିବ ।

45ହେ ଆତ୍ମର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବଲରୁ ପଳାଇ ଯାଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କ୍ରୋଧରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ।

46“ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଦୁର୍ବଳ କରନାହିଁ । କି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଥିବା ଜନରବକୁ ଶୁଣି ଭୀତ ହୁଅନାହିଁ । କାରଣ ଏବର୍ଷ ଏକ ଜନରବ ଉଠିବ ଓ ଅନ୍ୟ ବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜନରବ ହେବ । ପୁଣି ସେ ଜନରବ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ହେବ ଓ ଜଣେ ଗାସକ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗାସକର ବିପକ୍ଷ ହେବ ।

47ଆଉ ସେ ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ବାବଲର ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ଓ ସମଗ୍ର ବାବଲ ଲଦ୍ଧିତ ହେବ । ଆଉ ତାହାର ନିହତ ଲୋକମାନେ ନଗରର ଗସ୍ତରେ ପଡିତ ହେବେ ।

48ସେ ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବାବଲ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ଆନନ୍ଦରେ ଚକ୍ରାର କରିବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ବିନାଶକରଣ ଆସିବେ ।”

49“ବାବଲର ପତନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ, କାରଣ ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିପାତିତ କରିଅଛି ଓ ପୃଥିବୀର ସମୁଦାୟ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରିଅଛି ।

50ହେ ଖତ୍ତୁରୁ ବସିତ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁଲିଯାଅ, ସ୍ଥିର ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅ ନାହିଁ । ଦୂର ଦେଶରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମନେ ପକାଅ ।

51“ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାବାସୀ ନିନ୍ଦା କଥା ଶୁଣିବାରୁ ଲଦ୍ଧିତ ହୋଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅପମାନିତ ହୋଇଅଛୁ । କାରଣ ବିଦେଶୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସକଳ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।”

52ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା, ସେତେବେଳେ ଏହି ଦେଶର କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଲୋକମାନେ ଯତ୍ନଶୀରେ ଗାଁ ଗାଁ କରିବେ ।

53ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯଦିଓ ବାବଲ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିବ ଓ ନିଜର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବ । ତଥାପି ଆମ୍ଭ ପ୍ରେରିତ ବିନାଶକମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ତାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ ।”

54“ଆମ୍ଭେ ବାବଲରୁ କ୍ରନ୍ଦନର ରବ ଶୁଣି ପାରୁଛୁ ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ମନ ବିନାଶର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପାରୁଛୁ ।

55ସଦାପ୍ରଭୁ ବାବଲକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ ଓ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ମହାରବ କ୍ଷାନ୍ତ କରିବେ । ଗତୁସୈନ୍ୟ ତରଙ୍ଗାୟିତ ମହାସାଗର ସଦୃଶ ଗର୍ଜନ କରି ଆସିବେ ଓ କଲଦୀୟମାନେ ସେହି ମହାରବ ଶୁଣିବେ ।

56ବାବଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ଆସିବେ ଓ ତାହାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କର ବୀରଗଣ ଧରାଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଧନୁ ସବୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଙ୍ଗାଯିବ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗମ ଯୋଗୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

57ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଅଧିପତିଗଣକୁ, ତାହାର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ତାହାର ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ, ତାହାର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ତାହାର ବୀର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତ କରାଇବା। ତହିଁରେ ସେମାନେ ଚିର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ ହେବେ ଓ କେବେ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ ନାହିଁ।” ଏହା ଗଦା କହନ୍ତ, ତାଙ୍କର ନାମ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ।

58ପୁଣି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତ, “ବାବିଲର ପ୍ରଗସ୍ତ ସ୍ତୁତ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉପାଚିତ ହେବ ଓ ତାହାର ଉଚ୍ଚ ଦ୍ଵାରସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ। ବାବିଲର ଲୋକମାନେ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରିବେ ଓ ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବେ। ମାତ୍ର ତାହା କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ଜାଳେଣି ସ୍ଵରୂପ ଦଗ୍ଧ ହେବେ।”

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ବାବିଲ ପ୍ରତି ଏକ ବାତୀ

59ଯିହୂଦାର ଗାସକ ସିଦ୍ଦିକୟାଙ୍କ ଗଦଭର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ମହସେୟର ପୌତ୍ର, ନେରିୟର ପୁତ୍ର ସରାୟୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଗଦା ସଙ୍ଗେ ବାବିଲକୁ ଗଲ, ସେ ସମୟରେ ଯିରିମିୟା ସରାୟୁକୁ ଏହି ବାତୀ ଦେଇଥିଲେ। ସରାୟୁ ନଣେ ପଦାଧିକାରୀ ଥିଲେ। 60ଆଉ ଯିରିମିୟା ବାବିଲର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ଅମଙ୍ଗଳ କଥା ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲେ।

61ଆଉ ଯିରିମିୟା ସରାୟୁକୁ କହଲେ, “ହେ ସରାୟୁ, ତୁମ୍ଭେ ବାବିଲକୁ ଯାଇ ଏହି ବାତୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଗୋଚରରେ ପାଠ କର। 62ଆଉ କହ, ‘ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କହିଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବ। ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ କେହି ବାସ କରିବେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ତାହା ଚିରକାଳ ଧୂସ ସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିବ।’ 63ପୁଣି ଏହା ପାଠ କରି ସାରିଲା ପରେ, ତହିଁରେ ଖଣ୍ଡେ ପଥର ବାନ୍ଧି ଫରତ୍ ନଦୀର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ତାହା ପକାଇ ଦେବ। 64ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କହ, ‘ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା, ତାହା ଏହିପରି ନିଜମତ୍ତ ହେବ। ସେ ପୁନର୍ବାର ଉଠିବ ନାହିଁ। ସେ ବୁଡ଼ିବ, କାରଣ ସେ ଭୟଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ।’” ଯିରିମିୟାଙ୍କ ବାତୀ ଏହଠାରେ ସମାପ୍ତ।

ଯିରୁଶାଲମର ପତନ

52 ସିଦ୍ଦିକୟା ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯିହୂଦାର ଗଦା ହେଲେ। ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ଗଦଭୁ କଲେ। ତାହାର ମାତାର ନାମ ହମୁଟଲ ଓ ସେ ଲିବ୍ଵା ନିବାସୀ ଯିରିମିୟାଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲା। 2ସିଦ୍ଦିକୟା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନାନା କୁକର୍ମ କଲା। 3ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୂଦାରେ ଭୟଙ୍କର ଘଟଣାମାନ ଘଟିଲା, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ଥିଲେ। ଶେଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର କରି ଦେଲେ।

ସିଦ୍ଦିକୟା ବାବିଲ ଗଦାର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା। 4ତା’ପରେ ଗଦଭର ନବମ ବର୍ଷର, ଦଶମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ,

ବାବିଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନସର ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେମାନେ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅବରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। 5ସିଦ୍ଦିକୟା ଗଦାର ଏଗାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲା। 6ସେହି ବର୍ଷ ଚତୁର୍ଥ ମାସର ନବମ ଦିନରେ ନଗରରେ ମହା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଖା ଦେଲା। ତହିଁରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ। 7ନଗରର ଏକ ସ୍ଥାନ ଉଗ୍ର ହେବାରୁ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଗୁଚ୍ଛିତ ସମୟରେ ଗଦାର ଉଦ୍ୟାନ ନିକଟସ୍ଥ ଦୁଇ ପ୍ରାଚୀରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ଵାରପଥ ଦେଇ ପଳାଇଲେ। ସେ ସମୟରେ କଲଦୀୟାମାନେ ନଗରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘେରି ରହିଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତର ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କଲେ।

8ମାତ୍ର କଲଦୀୟାମାନେ ଗଦା ସିଦ୍ଦିକୟାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇ ଯେଉଁକୋ ସମତଳ ଭୂମିରେ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ। ସିଦ୍ଦିକୟାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଲେ। 9ତା’ପରେ ସେମାନେ ଧରିଥିବା ଗଦାଙ୍କୁ ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ଶିବ୍ଵାକୁ ନେଇଗଲେ। ତା’ପରେ ସେଠାରେ ଗଦା ତା’ ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କଲେ। 10ଆଉ ବାବିଲର ଗଦା ସିଦ୍ଦିକୟାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ବଧ କଲା। ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯିହୂଦାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଶିବ୍ଵାରେ ବଧ କଲା। 11ତା’ପରେ ବାବିଲର ଗଦା ସିଦ୍ଦିକୟାର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଚିନ କରି, ତାକୁ ଗୁଞ୍ଜଳବଦ୍ଧ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା ଓ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲା। ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ରହିଲା।

12ପଞ୍ଚମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ବାବିଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନସର ଗଦାର ଗଦଭର ଉନବିଂଶ ବର୍ଷରେ ନବୁଷରଦନ୍ ନାମକ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା। 13ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ, ଗଦଗୃହ ଓ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସକଳ ଗୃହ ଓ ବୃହତ୍ ଗୃହଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲା। 14ଆଉ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିବା ସମସ୍ତ କଲଦୀୟ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପ୍ରାଚୀର ଉଗ୍ର କଲେ। 15ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରହରୀ ବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ କେତେକ ଗରୀବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ବାବିଲ ଗଦାର ପକ୍ଷକୁ ପଳାୟନକାରୀଙ୍କୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶତ୍ରୁଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଗଲା। 16ମାତ୍ର ନବୁଷରଦନ୍ ଦେଶର ଦଶଦ୍ରୁତମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରିବାକୁ ଓ କୃଷକ ହେବାକୁ ସେଠାରେ ଛାଡ଼ିଗଲା।

17ପୁଣି କଲଦୀୟାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପିଠଳ ସ୍ତମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ବୈଠକସବୁ ଓ ପିଠଳମୟ ସମୁଦ୍ର ରୂପା ପାତ୍ରକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ତହିଁର ପିଠଳ ସବୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ। 18ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ରକ୍ଷାପାତ୍ର, ବେଲ୍‌ଗୁ, କଇଁଚ, ବେସିନ୍, କରେଇ ଏବଂ ପିଠଳର ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ଯାହା ମନ୍ଦିରରେ ଉପାସନା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ, ତାହା ନେଇଗଲେ। 19ପୁଣି ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ସେନାପତି ଛୋଟ ଡାକିଆ, କରେଇ, ବେଦୀ ଉପରେ ସିଞ୍ଚନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ୍ ହେଉଥିବା ପାତ୍ର, କେଟିଲ, ଦୀପଗୁଣା ଏବଂ ପେୟ

ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ପାତ୍ରସବୁ ନେଇଗଲେ । ଖାଣ୍ଡିସ୍ତନା ଓ ରୁପାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ସବୁକିଛି ପ୍ରହରୀ କଫ୍ତାନ ନେଲେ । 20 ଦୁଇଟି ଖମ୍ବ, ସଦୃଶ ଡବା ଏବଂ କଂସାର ବାରୋଟି ବୃକ୍ଷଭ, ଏହାକୁ ଗଦା ସଲୋମୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରଥିଲେ । ଏହସବୁ ଦିନିଷରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା କଂସାର ଓଦନ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା ।

21 ପୁଣି ସେହି ଦୁଇସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଉଚ୍ଚତା ସତେଇଶ ଫୁଟ, ପରଧି ଅଠର ଫୁଟ, ସ୍ଥୂଳତା ତିନି ଇଞ୍ଚି ମୋଟା ଓ ତାହା ଫମ୍ପା ଥିଲା । 22 ଆଉ ତାହାର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ପିତ୍ତଳର ମୁଣ୍ଡାଳ ଥିଲା । ସେହି ମୁଣ୍ଡାଳର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡାଳର ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନାଲିକର୍ମ ଓ ଡାଳମ୍ବାକୃତି ଥିଲା । ଆଉ ସେ ସବୁ ପିତ୍ତଳମୟ ଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରଥମ ସ୍ତମ୍ଭର ଆକାର ସଦୃଶ ଥିଲା ଓ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଡାଳମ୍ବା ଥିଲା । 23 ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛୟାନବେ ଡାଳମ୍ବା ଥିଲା । ନାଲି କର୍ମର ଉପରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଏକ ଗହ ଡାଳମ୍ବାକୃତି ଥିଲା ।

24 ପୁଣି ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ସରାୟକୁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଯାଦକ ସଫନୟକୁ ଏବଂ ଆଉ ତିନିଦଶ ଦ୍ଵାରପାଳକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲା । 25 ଆଉ ସେ ନଗରର ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ, ନଗରର ସାତଦଶ ଗଦାଙ୍କର ଉପଦେଷ୍ଟାଙ୍କୁ ଦେଶର ଲୋକ ଗଣନାକାରୀ ଓ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବେଶୀୟ ଷାଠିଏ ଦଶଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଲା । 26-27 ପୁଣି ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୃକ୍ଷରଦନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଶର୍କାକୁ ବାବଲ ଗଦା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । ତହିଁ ବାବଲ ଗଦା ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ଶର୍କାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା ।

ଏହରୁପେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଦେଶରୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଆନୀତ ହେଲା । 28 ନବୃକ୍ଷରଦନ୍ ଯେଉଁ ଯିହୁଦ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଗଲେ,

ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନବୃକ୍ଷରଦନ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ତିନି ସହସ୍ର ତେଇଶ୍ଵ ଦଶ ଥିଲେ ।

29 ପୁଣି ତାଙ୍କ ଅଧିକାରର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆଠ ଗହ ବତିଶ୍ଵ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ ।

30 ପୁଣି ନବୃକ୍ଷରଦନ୍ଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ତ୍ରୟୋଦ୍ଵିଂଶ ବର୍ଷରେ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୃକ୍ଷରଦନ୍ ସାତ ଗହ ପଇଁରୁଲିଶ୍ଵ ଯିହୁଦଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଗଲା ।

ସବୁ ମିଶି ଗୁରୁ ସହସ୍ର ଛଅ ଗହ ଲୋକ ଥିଲେ ।

ଯିହୋୟାଶୀନ୍ଙ୍କ ମୂଳ

31 ଯିହୁଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାଶୀନ୍ ବାବଲର କାରାଗାରରେ ସଇଁ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଲେ । ତାଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସପ୍ତଦ୍ଵିଂଶ ବର୍ଷରେ ବାବଲର ଗଦା ଇବଲ-ମରୋଦକ୍ ଯିହୋୟାଶୀନ୍ଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେଲେ । ସେ ରାଜତ୍ଵର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ଦ୍ଵାଦଶ ମାସର ପଞ୍ଚବିଂଶ ଦିନରେ ଯିହୋୟାଶୀନ୍ଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ । 32 ଆଉ ସେ ତାଙ୍କୁ ମଧୁର ବାକ୍ୟ କହିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ବାବଲର ଅନ୍ୟ ଗଦାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନଦାନକ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ । 33 ଆଉ ଯିହୋୟାଶୀନ୍ ଆପଣା କାରାଗାର ପୋଷାକ ବଦଳାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ନୀବନ ଗଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କଲା । 34 ଏହାପରେ ଯିହୋୟାଶୀନ୍ ବାବଲର ଗଦାମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଦିନ ସ୍ତବଧା ପାଇଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଆଗଲା ।